

E341

3,65

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΥΠΟ

Δ. Κ. ΖΑΓΓΟΓΙΑΝΝΗ

Έγχριθὲν ἐν τῷ διαγωνισμῷ τῶν διδακτικῶν βιβλίων
διὰ τὴν πενταετίαν 1902 - 1907

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΗΣ Γ'. ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ

44 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 44

1902

ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,,

ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΥΠΟ

Δ. Κ. ΖΑΓΓΟΓΙΑΝΝΗ

"Εγκριθέν ἐν τῷ διαγώνισμῷ τῶν διδακτικῶν βιβλίων
διὰ τὴν πενταετίαν 1897—1902.

ΠΡΟΣ ΧΡΕΙΣΝ ΤΗΣ Γ'. ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΕΙΟΥ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,,
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ, πρώην Γ. ΚΑΣΔΟΝΗ
1901

ΒΑΣΙΔΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Μήρος τὸν κ. Δημήτριου Ζαγγούχανην.

Έχοντες ύπ' ὅψει τὸν νόμον ΒΤΙ' τῆς 12ης Ιουλίου 1895 περὶ διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκποιδεύσεως καὶ τὸ Βασιλικὸν διάταγμα τῆς 10ης Οκτωβρίου 1895 καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπείας τῶν κριτῶν τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχλεῖα εἰσακτέων, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνουεν τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπείας ταύτης, ὅπως τὸ ὑμέτερον σύγχρονα «Λατινικὸν ἀναγνωσματάριον», τὸ κατὰ τὸν εἰρημένον νόμον ἐγκριθὲν, εἰσαχθῆ ἐν τοῖς δημοσίοις, δημοσιυντρήτοις καὶ ἰδιωτικοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις ἐπὶ πέντε σχολικὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1897-98.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ιουνίου 1897.

Ο. Υπουργός

A. ΕΥΤΑΞΙΑΣ

Στέφ. Μ. Παρτσῆς

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σιγραφέως.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ
(Όδος Λέκα. Στοδ Σιμοπούλου)

ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΡΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ Α'.

ΚΛΙΣΙΣ Α'.

§ 1.

Ιταλία κατ' Ρώμην.

Italia est terra Europae.— Italia habet¹ insulas.— Sicilia est insula Italiæ.— In² ora Siciliæ est Aetna.— Aetnam ornant³ silvæ et plantæ et uvæ.— Incolæ Italiæ sunt⁴ agricultæ, incolæ insularum et orarum Italiæ sunt nautæ.— Italia est patria poëtarum.— Italiæ parant⁵ poëtæ gloriam.— In² Italia est Roma.— Romæ vias statuæ ornant³.— In viis Romæ erant⁶ aræ et statuæ dearum.— Ararum et statuarum fama Romæ est causa gloriæ.— Aras dearum filiæ incolarum Romæ corōnis⁷ ornābant⁸.— Roma erat⁹ schola litterarum et doctrinæ.— Victoriae Romæ sunt⁴ causa gloriæ.

§ 2.

Οἱ ποεῖται.

Poëtæ fabulis¹ delectant².— Poëtæ Græciæ formam Helenæ, et constantiam et patientiam Penelopæ celebrant³.—

Helena erat⁴ regīna Spartæ, Sparta erat in⁵ Græcia — Forma Helenæ incolis Græciæ, et feminis et puellis Troiæ causa tristitiae et lacrimarum era⁶. — Poëtæ Græciæ victorias et potentiam patriæ, industriam agricolarum, formam et modestiam feminarum et puellarum, audaciam et constantiam nautarum celebrant³. — Poëtæ concordiam incolarum patriæ laudant⁶, vituperant discordiam et luxuriam et superbiam. — Fabulis¹ poëtæ puellis lætitiam parant⁸. — Poëtæ vitam agricolarum laudant⁶. — Poëtæ silvam amant⁹ et celebrant³. — Fabulæ poëtarum incolis patriæ causa lætitiae sunt¹⁰.

§ 3.

Αἱ Αθῆνας.

Athenae sunt in Graecia. — In viis Athenarum erant¹ aerae et statuae dearum. — Athenas statuae et aerae ornabant². — Incolis Athenarum parābat³ industria divitias. — Athenæ sunt patria poëtarum. — Poetae Athenis gloriam parant⁴. — Athenae erant¹ schola litterarum et doctrīnae. — Fama litterarum et doctrīnae ornat⁵ Athenas. — Etiam⁶ victoriae incolis Athenarum sunt causa gloriae. — Inimicitia Persarum erat incolis Athenarum causa pugnarum et victoriarum. — In copiis⁷ Persarum discordia erat, in copiis Athenarum concordia. — Victoria copiarum Græciæ incolis Athenarum laetitiam, Persis tristitiam parābat³.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΚΛΙΣΙΣ Β'.

§ 4.

Οἱ θεοὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων.

Graeci et Romani deos et deas habēbant¹. — In numero deorum Neptūnus et Bacchus et Mercurius, in numero deorum Minerva et Diāna erat². — Neptūnus, filius Saturai, do-

minus aquarum erat². — Neptuni donum equi erant³. — Bacchi donum vinum erat. — Litterae et numeri erant³ donum Mercurii. — Mercurius nuntius deorum erat. — Statuae et aerae Mercurii ornābant⁴ vias oppidorum; nam⁵ viæ in præsidio Mercurii erant. — Etiam⁶ in gymnasiis Athenarum statuae Mercurii erant; nam⁵ gymnasia erant in præsidio Mercurii. — Minerva dea sapientiæ, Diāna dea silvarum erat. — Minerva habēbat⁷ hastam; nam⁵ Minerva etiam⁶ belli dea erat. — Diana sagittas habēbat⁷. — Minervæ templa et aerae et statuae in oppidis erant, Dianaæ templa et aerae et statuae in silvis. — Etiam⁶ vias et fora oppidorum ornābant⁴ templa et aerae Dianaæ. — Incolis Athenarum statua Minervæ causa gloriae erat. — In statua Minervæ aurum erat, scutum et hastam statuae Minervæ aurum ornābat⁸.

§ 5.

•Ο πόλεμος τῶν Ελλήνων καὶ Τρώων.

Populus Graecorum cum¹ Troiānis bellum habēbat². — Troiāni populus Asiae erant. — Incolae oppidorum et insularum Graeciae socii belli erant. — Homērus poëta bellum Graecorum et Troianorum celebrat³. — Arma Graecorum et Troianorum clipei, scuta, gladii, hastae, sagittae erant. — Bellum Graecis et Troianis mala parābat⁴. — Troia muros et portas habēbat. — Munita oppidorum in bellis praesidium incolarum sunt. — Troia templa deorum et dearum habēbat. — In templis et in aedificiis Troiae copia⁵ auri et argenti erat. — Proelia et pericula belli Graecis gloriam et victoriam, Troianis exitium parābant⁶. — Aurum et argentum Troianorum praemium et praeda Graecorum erat.

§ 6.

Τὰ τέκνα τοῦ τέκτονος.

Alexander et Paulus liberi fabri erant. — Faber cultros

fabricābat¹.—Faber pueris cultros donābat².—Faber gener agricolae erat.—Socer fabri pueris caprum donābat³.—Donum avi pueris gaudium et oblectamentum parābat³—Saēpe⁴ pueri cum⁵ capro in agris avi ambulābant⁶.—Ludus capri Alexandrum et Paulum delectābat⁷.—Pueri saepe⁴ in villa avi erant.—In villa avi erant equi, asini, vaccae, caprae, gallinæ, columbae.—Avus pueros amābat⁸, nam⁹ modestia et concordia puerorum avum delectābat⁷.—Etimam¹⁰ ministri avi modestiam puerorum laudābant¹¹.—Magistro industria et diligentia et modestia puerorum in schola gaudium parabāt³.—Avus pueris librum donābat².—In libro erant fabulae Homēri de¹² bello et pugnis Graecorum et Trojanorum.—Liberi magistro de¹² libro narrābant¹³.—Magister, liber est donum avi!—Magister librum laudābat¹⁴. Pueri, fabulae Homeri liberos et viros delectant¹⁵.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

'Ἐπιθετα τρικατάληκτα εἰς us, a, um και er, a, um.

§ 7.

"Ηφαιστος, Αἴτνη, Σικελία.

Vulcānus in Olympo domicilium habēbat¹.—Etiam reliqui dei ibi² domicilia habēbant. Tecta deorum aurea erant et tam³ lucida, quam⁴ stellae et luna.—In aedificio Vulcāni multae et mirae statuae erant. Erant autem⁵ ex⁶ auro aut⁷ argento aut aēneae. Magna enim⁸ prudentia in Vulcano erat. Officīnae autem⁵ deo erant etiam in Lemno insula et in Aetna.—Flammae Aetnae sunt Siculis interdum⁹ extio¹⁰. Saepe¹¹ autem⁵ sunt in periculis. Sed¹² Bacchus quoque¹³ ibi² habitat¹⁴ et Siculis praeclāra vina donat¹⁵, nam¹⁶ multae sunt ibi² vineae.—Universa Sicilia magnam copiam

vini habet, olim¹⁷ etiam permagna copia frumenti ibi² fuit¹⁸. — Graeci in Sicilia multas colonias habebant. — Ante¹⁹ bella punica insula nondum fuit²⁰ provincia romana. — Fretum siculum est inter²¹ Siciliam et Italiam.

§ 8.

Οἱ ἀρχαὶ τοῦ Κερρανοῦ.

Germānus antiquus non¹ habitābat² in oppidis, sed in agris. — Circa³ tectum Germāni erant agri et prata agrisque propinqua erat silva. — Germania autem tum⁴ habēbat⁵ immensas silvas et in silvis lupos, apros, ursos — Pii fuērunt⁶ Germani, sed⁷ non habēbant templa aut⁸ simulācra deorum. — Erant et am⁹ fidi et bellicōsi — Saepe¹⁰ fuērunt⁶ Romanis periculōsae Germanorum hastae longae. — Multa enim¹¹ bella Germanis erant cum¹² populo romano. — Clara est vīctoria Arminii. — Patria Germanorum habet magnam pulchramque statuam Arminii. — Habēbant autem¹³ Germani non solum¹⁴ longas hastas et scuta permagna, sed etiam¹⁵ gladios et sagittas. — Staurā Germanorum erat permagna, oculi caerulei et lucidi, capillus flavus.

§ 9.

Οἱ ἔλληνες ναοί.

Graecis templis multae et altae columnae erant — In templo erat simulācrum dei aut deae et ante¹ simulācrum ara. — Templum permagnam portam habēbat², sed non³ habēbat fenestras. — Simulacra deorum aut⁴ ex⁵ ligno aut marmorea erant aut aēnea aut ex auro — Graeci hostias non in templo, sed ante¹ templum immolabant⁶; namque⁷ ibi quoque⁸ aras erant. — Saepe⁹ lauri aut myrti aut populi aut pini circa¹⁰ tempora deorum erant. — Athenae antiquae permulta et pul-

chra tempia habebant.—Ibi⁸ clarum templum Minervae cum¹¹ simulacro, partim¹² aureo partim¹² eburneo, erat—Ibi erat etiam¹³ aëneum simulacrum Minervae cum¹¹ galea, scuto, hasta.—Nautae graeci iam¹⁴ ex promunturio Sunio deae hastam vidēbant¹⁵.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΚΛΙΣΙΣ Γ'.

1. Ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά.

§ 10.

Ἄτι νεφέλατο.

In aëre sunt nubes et in nubibus pluviae.—Nubes igitur⁸ sunt causa fecunditatis.—Sed etiam² grandines, agris³ agri-
colarum infestae, originem suam habent in nube.—Nu-
bibus autem magna est varietas et colōrum et formarum—
Sunt etiam variae celeritatis⁴.—Modo⁵ ut⁶ cycni candidi
quasi natant⁷ per⁸ aëris immensitatem, modo⁵ magna cum
celeritate ut⁶ navium vela aut ut⁶ magna avium multitudo
per² immensum spatium⁹ caeli super¹⁰ terram volant¹¹.—
Modo⁵ colōri nubium similitudo est cum colore argenti,
modo⁵ tam¹² obscurae sunt quam¹² noctium tenebrae.—
Interdum¹³, ut⁶ insulae magnae aut ut alta promunturia
in Oceano, ita¹⁴ nubes magnoe in aëre sitae sunt¹⁵.

§ 11.

Τὰ Τέμπη.

Olympus est situs¹ inter² Thessaliam et Macedoniam.—
In radicibus Olympi est vallis Tempe.—Per³ vallem au-
tem fluit⁴ Penēus fluvius.—Mira angustae vallis amoeni-
tas et nautis et viatoribus magnam voluptatem parat⁵.—

Ibi sunt parvae insulae et in insulis altae populi, ibi Olympi rupes altae et vario colore⁶ frondium ornatae⁷, ibi Ossa et inter² radices Ossae et fluvii ripas loca herbarum florūrumque copia⁸ ornātā⁷ et umbrā laurorum altarumque platanorum amoena.—In valle olim⁸ erant multae aerae, ut⁶ Apollinis, et in rupibus vallis nonnullae¹⁰ arces.—Arcibus¹¹ autem incolae Thessaliae tuti erant ab¹² infestis hostium incursionibus.—Sita est¹ vallis inter² Olympum et Ossam.—Olympos sunt magnae silvae; multas habet abietes.—Altus est et Graecis erat magnae sanctitatis¹³.—Nam¹⁴ rex deorum nominumque et reliqui dei sedem habebant ibi pulchram, altam, sanctam, aeternam, ubi¹⁴ divina lux erat, ubi neque¹⁶ nubes neque¹⁶ pluviae imbruesque erant.

2 *Ovδέτερα*

§. 12.

Τὰ ποιήματα τοῦ Ὁμηρού. Οἱ Κύκλωπες.

1. Nota sunt carmina Homeri.—Homeri tempora sunt incerta.—De¹ patria et vita Homeri sunt multae fabulae.—De¹ certaminibus et pugnis Graecorum et Troianorum, de ira Achillis, de morte et funere Patrocli, de morte Hectoris in Homeri carminibus sermo est.—Magnis laudibus² facinora et robur mirum Achillis laudat³ Homerus.—Gloria praeclarorum Achillis facinorum sempiterna est Homeri carminibus².—Nota est Homeri de Cyclōpibus fabula.—Cyclōpum domicilia erant in oris Siciliae insulae prope⁴ litora. Cyclopes non iura, non foedera firma, non urbes, non vicos habebant; propter⁵ frigora in speluncis domicilia habebant⁶.—Mel et lac erat cibus Cyclōpum; magna copia⁷ mellis egregii et lactis albi in spelunca Polyphēmi Cyclōpis erat.—In corporibus Cyclōpum mirum erat robur.—Fulmina deorum erant opera Cyclōpum.

§ 13.

Ηερὶ τῶν ζῷων.

Animalium varia sunt genera.—In terra et in aqua et in aëre animalia sunt.—In mari multa animalia, vitae¹ hominum periculosa, sunt.—Etiam² in fluminibus et in rivis multa animalia sunt.—Iacolae aëris sunt aves.—Avium genera multa sunt.—Aquilarum praeda non solum³ columbae et aliae aves sunt, sed etiam³ alia animalia.—In terra multa animalia magna sunt.—In leōne magnum est robur; elephantorum corpora sunt magna et robusta.

Σθρυγκτα παραδείγματα τῆς Γ χλιστῶς.

§ 14.

Αἴολος.

Aeolus, dominus et rex ventorum, in insula habitabat¹.—Circa² insulam erant maris immensi undae profundae.—In litore autem insulae moenia aënea et rupes magnae asperaeque erant.—Aeolus autem ibi unā cum³ uxore et liberis in magnis aedibus habitabat.—Apud⁴ Aeolum olim⁵ fuit⁶ hospes magnae et fortitudinis et calliditatis⁷, nomine⁸ Ulixes.—Ulixes autem multa narrabat⁹ regi Aeolo de¹⁰ bello troiāno, de ducum graecorum fortitudine, de moenium troianorum altitudine, de discordia Achillis et Agamemnonis, de castrorum naviumque periculo, de equo ligneo mirae magnitudinis⁷, de expugnatione urbis populo graeco infestae.—Donatus¹¹ autem est¹¹ ab¹² Aeolo hospiti Ulixi uter non plenus vini, sed ventorum.—Apud⁴ Vergilium poëtam venti propter¹³ saevitiam in spelunca tamquam in¹⁴ carcere sunt inclusi¹⁵.—Inclusorum¹⁶ autem custos est Aeolus.

§ 15.

Ο γρυπούς καὶ σεβηρούς αἰών.

Olim¹ in terris aetas aurea fuit. — Tum³ non solum aestate⁴, sed etiam hieme⁴ agri prataque flores herbasque frugumque copiam habebant. — Magnam copiam lactis et nectaris et flavi mellis vinique dei generi humanae donabant⁵. — Hominum autem⁶ mores sancti tum³ fuerunt⁷. — Ignotae erant hominibus hastae, scuta, arma, ferrum; ignota erant castra cum⁸ valllo et fossa, legionum signa, oppidorum moenia, pugnae, bolla, oppuguatiōnes, expugnatiōnes, incendia urbium. — Non dum⁹ naves habebant⁹. — Ignari erant navigationis et mercatūrae et idcirco¹⁰ avaritia luxuriaque¹¹ erant liberi. Non per¹² maria ad¹³ litora longinqua navigabant¹⁴. — Non avidi erant opum et divitiarum, non cupidi hororum aut potentiae. Genus humānum erat magna pietatis et iustitiae. — Quam¹⁵ diversa fuit² aetas ferrea ab¹⁶ aetate aurea! — Pro¹⁷ pietate erat impietas, pro temperantia erant multa genera cupiditatum, pro morum sanctitate scelesia. — Iam¹⁸ erant urbibus moenia, hominibus arma, iam castra hostium ante¹⁹ moenia et pro castris signa legionum. — Nautae opum cupidi a¹⁶ littore ad¹³ litus, a mari ad mare navigabant¹⁴. — Gener inimicus erat socero, sacer geneo, vir uxori, uxor viro. — Propter²⁰ multa bella neque²¹ agri a vastatione tuti erant, neque urbium tecta deorumque templa ab incendio neque civium vita a ferro hostium aut²² ab insidiis praedonum.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἐπίθετα Γ'. κλισεως.

§ 16.

Ο Αχιλλεός

Achilles, nobilis ille filius Pelei regis et Thetidis deae,

in numero omnium ducum Graecorum celeber est.—Celebris est celeritas Achillis formaque corporis.—Celebre est scutum, celebria sunt arma Achillis.—In corpore Achillis ingens robur erat.—In omni genere pugnae vir ille praestans exercitatus erat¹.—Animo feroci², celeritate incredibili, ingenti corporis robore Achilles Troianis terribilis erat.—Militibus Graecorum Achilles socius fidēlis et audax omnium periculorum belli erat.—Olim³ Achilles cum Agamemnone rege litem gravem de praeda habēbat.—Feročia Agamemnonis verba causa ingentis irae Achillis erant.—Vehemens illa ira Achillis Graecis multa mala et paene⁴ extitum turpe parābat⁵.—Hector enim⁶, fortis ille dux Troianorum, Graecis cladem magnam et classi Graecorum magna pericula ingentia parābat.—Commune omnium Graecorum periculum Achilli non ignōtum erat.—Sed⁷ odium ingens iraque incredibilis in pectore Achillis erat—Tandem⁸ mors Patrocli, amici fidēlis, Achilli dolorem acrem paravit⁹.—Amico infelici Achilles funus excellens paravit¹⁰, deinde¹¹ cum Hectore pugnavit¹² et virum illum fortem necāvit¹³.—De¹⁴ atrōci illo certamine Homerus narrat¹⁵.—Ingens erat tristitia omnium Troianorum.—Sed⁷ in crudeli victoris irāti animo misericordia non erat.—Tandem⁸ Priamus rex ferōcem Achillis mentem superavit¹⁶.—Priamus filio infelici funus excellens paravit¹⁰.

§ 17

Ιερὶ τῆς Ἑλλάδος.

a'.

Graecia non est magna, sed¹ celebris.—Agri sunt fertiles, aēr salūber.—Fluvii sunt breves et parvi.—In silvis sunt cervi fugāces, lepores celeres, aquilae velōces.—Veteribus temporibus² leōnes audaces in silvis fuērunt.³—Incolae non erant divites, sed¹ industrii; nautae audaces in oris et in

insulis, agricultorae laboriosi in campis, pastores in silvis erant.—Arches et oppida et urbes in omnibus erant regionibus.—Urbes florentes fuerunt Sparta, Corinthus, Athenae; ornatae erant⁴ aedificiis publicis⁵, templis et aris statuisque.

β'.

Coloniae celebres et potentes Graecorum in omnibus insulis et in oris Asiae et Africae et Italiae erant.—In coloniis ingentes erant opes et divitiae.—Urbes erant domicilia poëtarum praestantium, pictorum illustrium, oratorum prudentium, virorum sapientium, mercatorum industriorum.
Sed discordia et divitiae et luxuria causae fuērunt³ morum malorum.—Persae, populus bellicosus et potens Asiae, vices, tres dominique coloniarum Graecorum fuērunt.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Σύγκρισις ἐπιθέτων.

1. Ομαλή.

§ 18.

Περὶ τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν τῆς Εὐρώπης.

In terra sunt rivi et lacus¹ et fluvii et maria et Oceanus.—Rivi sunt alti, fluvii altiores, maria altissima sunt.—Fluvii longiores, latiores, profundioresque sunt, quam² rivi, maria profundiora quam² fluvii, Oceanus profundissimus.—Magnus numerus lacuum³ est in Germania et Helvetia et in Italia.—In lacubus⁴ et in flaviis et in mari multa variaque piscium genera sunt.—Eurōpae fluvii sunt Rhenus et Rhodanus et Danuvius.—Fontes Danuvii in montibus altis sunt, Rhodani fontes in altioribus, Rheni autem⁵ fontes in

altissimis.—Rhodanus longum cursum habet, Rhenus longiorum, Danuvius autem⁵ longissimum.—Firmissimi pontes sunt in Rheno et in Danuvio, in ripis urbes florentissimae et oppida firmissima et arces clarissimae.

§ 19.

Ηερὶ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Ἐκτόρος.

In exercitu Graecorum Achilles fuit miles fortissimus ac¹ celerrimus.—Ut² Achilles acerrimus miles Graecorum, ita² Hector in acie Trojanorum alacerrimus ad³ pugnam fuit.—Arma Achillis pulcherrima fuerunt⁵—Cum⁶ Patroclus ab Hectore necatus esset⁶ et arma Achillis praeda victoris es- sent⁷. Thetis mater filio pulchriora arma donavit⁸.—Vulca- nus deus arma illa pulcherrima fabricaverat⁹.—Pulcherrimum scutum Achillis fuit⁴.—Nihil fuit miserius ac¹ tri- stius, quam¹⁰ sors Hectoris, defensoris impigerrimi patriae.—In pectore victoris fuit odium acerrimum.—Itaque¹¹ A- chilles corpori hostis superat¹² honestum funus negavit¹³.—Tandem¹⁴ precibus et lacrimis¹⁵ Priami regis vir ille a- sperrimus ac durissimus superatus est¹⁶. Cum¹⁸ corpus He- ctoris in urbem Troiam transportatum esset¹⁷, a Troianis funus pulcherrimum honestissimumque paratum est¹⁸.

§ 20

2. Ἀράμαλος.

Ηερὶ Πρώμης

Roma urbs est veterima Italiae, sed¹ vetustiores sunt co- loniae Graecorum in oris sitae². Initia urbis minima fu- runt³; viae erant angustissimae et domus⁴ humillimae; ae- dificia autem⁵ publica ampliora et ornatiiora erant. In Ca- pitolio arce romana, Iovi Optimo Maximo temp'um cele- berrimum aedificatum erat⁶. Imperatorum temporibus⁷

urbs dissimillima fuit vetustiori; viae latissimae, domus maxime, fora amplissima, statuae pulcherrimae templaque plurima Romam ornabant⁸. Forma templorum romanorum simillima erat templorum graecorum formae. Maximus est numerus monumentorum veteris Romae.

§ 21.

Ιερὶ τῆς Καμπανίας.

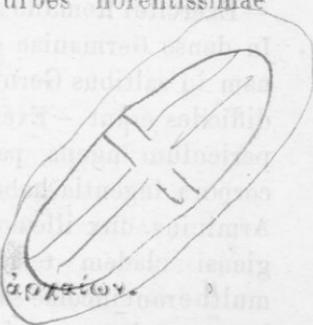
Campania temporibus veteribus¹ felicissima Italiae regio fuit. Laudantur² a³ scriptoribus veteribus cœlum suavissimum aér saluberrimus, agri fertilissimi, fructus optimi, segetes laetae vinumque optimum. Urbes plurimae et opulentissimae in Campania sitae erant⁴. Nam⁵ in ora Campaniae Graeci urbes plurimas aedificaverant⁶; celeberrima urbs Neapolis est⁸, ad⁷ mare sita⁸. Vicinus Neapoli est Vesuvius, mons celeberrimus. Titi, imperatoris romani, temporibus¹ terrae motu⁹ vehementissimo, ignibus cineribusque Vesuvii montis non paucae urbes florentissimae Campaniae vastatae sunt¹⁰.

ΚΛΙΣΙΣ Δ'.

§ 22.

Ιερὸν στρατῶν τῶν ἀρχαῖων.

Consulatus erat romanorum magistratus amplius. Salus civitatis in manibus consulum erat. Nam¹ domi bellicique custodes legum et salutis imperii erant. Consules exercituum imperatores erant. Duees legionum erant legati, dux equitatus magister equitum erat. In exercitibus Romanorum Caesaris temporibus³ variae nationes erant, Galli et

Germāni. Pars militum arcus sagittasque habēbat, pars scuta, hastas, gladios, pugiones. Equites et socii in cornibus locum habebant. Signa legionum aquilae erant, fortitudinis praemia corōnae.

β'.

In exercitibus Persarum et Aegyptiorum currus erant. Imagines curruum militumque in monumentis antiquis sunt. Indōrum reges et Poeni elephantorum usum habebant. Ornātus elephantorum erant turres; in turribus erant milites. In Nilo fluvio et in portibus Aegyptiorum naves longae erant. Principātum inter⁴ portus Alexandria habebat; nam portus erat firmus et tutus et celeber.

§ 23.

Ιερὸν τῶν τῆς ἀρχαίας Γερμανίας δρυμῶν.

Antiquis temporibus¹ Germania media saltus ingens erat.—Exercitui Romāno aspectus saltus immensi terribilis erat. In denso Germaniae saltu milites Romani metum habebant, nam in saltibus Germaniae motus exercituum Romanorum difficiles erant. — Exercitibus Romanis Germani in saltibus periculum ingens parābant.—Germani vultus ferōces et corpora ingentia habebant.—Magno Romanorum exercitui Arminius, dux ille nobilis Germanorum, in saltu Teutoburgiensi cladem terribilem interitumque parāvit³.—Uris multi erant incolae saltuum Germaniae antiquae.—Terribilis erat vultus urorum, mirum robur corporum, egregia celeritas cursus.—Arma urorum erant cornua ingentia acriaque.—Cornibus acribus⁵ uri venatoribus vulnera atrocia et saepē⁶ interitum parabant².—Ictus cornuum acrīum perniciōsus erat.—Cornua urorum magna Germani in domicilis habēbant.—Cornua urorum ornamentum parietum erant.—Cornu uri magnum etiam⁷ belli instrumentum erat, nam

sonitus cornus signum impetus erat.—Exercitus Romanus dextrum et sinistrum sive⁸ laevum cornu habebat.—In dextero et in sinistro cornu equitatus collocatus erat⁹.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΚΛΙΣΙΣ Ε'.

§ 24.

Ηερὶ τῶν ναῶν.

In templis Graecorum et Aegyptiorum deorum dearumque effigies erant. In arce Athenarum Minervae effigies ex¹ aere erat; in templo deae effigies auro et ebore² ornata³. In facie effigiei mira erat pulchritudo. In Vestae templis die nocteque⁴ ignis sempiternus in ara erat. Virgines nobiles erant Vestae sacerdōtes. Effigies in Aegyptiorum templis mirae erant; nam⁵ multæ effigies deorum dearumque corpora humana, sed⁶ animalium capita habēbant.

§ 25

•Η 'Ρωμαϊκὴ πολιτεία..

Res publica Romana præstantia¹ rei militaris diu² firma et florens erat — Rei militari cives Romani aetate³ rei publicae liberae admodum⁴ dediti erant⁵. — Duces et exercitus Romani rem publicam multis et gloriōsis victoriis⁶ ornabant⁷. — Mos in re publica Romana erat, ut⁸ omnes cives milites essent⁸. — Res gestae regum, consulum, ducum, imperatorum Romanorum rei publicae causa summae gloriae erant. — Res gestas maiorum Romani semper in memoria habebant. — Rebus secundis res adversae saepe⁹ finitimae sunt. — In rebus secundis cives Romani adversarum qnoque¹⁰ rerum memores erant. — In rebus adversis fides et constantia militum ducumque Romanorum civibus

certam spem futurarum¹¹ rerum secundarum praebēbat¹².—Antiquis temporibus³ tantum¹³ cives et socii rei publicae Romanae in acie pugnābant¹⁴ postea vero¹⁵, cives Romani propter⁶ luxuriam ad¹⁷ rem militarem inutiles erant.—Luxuria Romanorum rei publicae causa pernicie et interitus erat.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Tὸ βοηθητικὸν ὥῆμα sum, fui, esse.

§ 26.

ΙΙΙερὶ τῶν επράττετῶν.

Es puer; omnes estis pueri; eritis adolescentes. Si¹ adolescens eris, miles eris. Omnes eritis milites, si eritis sani et robusti. Adolescentes fortes et audaces et perīti erunt duces. Viri strenui duces sunt exercitus. Si milites eritis, patriae eritis defensōres. Ordo militum semper² honestus fuit; semper honestus esto. Veteres Graeci omnes erant in armis, servis non erat ius armorum. Gracci non fuissent terror Persārum, nisi³ audāces, strenui fortisque fuissent. Esto strenuus, o puer !

§ 27.

Παραγγέλματα.

Modestia est virtus pueri: esto modestus, o puer. Si eritis modesti, grati eritis omnibus hominibus. Es attentus et sedulus. Si fueritis attenti et seduli, eritis contenti et laeti. Estote grati parentibus; pueri grati sunt deo et parentibus. Esto iustus: iustitia in rebus parvis et magnis necessaria est. Esto fidus: fides omnium rerum humānarum fundamentum est. Esto pius: pii sunt felices, improbi sunt infelices.

§ 28.

Ἐπερὶ τῶν Γάλλων.

Caesaris temporibus¹ in Gallia multi fuerunt populi. Temporibus veteribus sedes Gallorum in Germania fuerant. Cum² Galli Germanis finitimi essent,³ multa erant bella Gallorum et Germanorum. Galli fortes et audaces et perīti erant belli; habēbant vicos et oppida; oppida muris portisque³ firma erant. Gallis non erant reges, sed⁴ homines nobiles et potentes ex⁵ ordine equitum erant principes ducesque belli. Multi homines pauperes in statu servorum erant. In magno honore erant sacerdōtes, magnusque numerus adolescentium in sacerdotum disciplina erant. Sacerdotidus magna auctoritas, ius poenarum et prae*miorum* erat.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Πρώτη (α-) συνγρα. — Α'. Ἐνεργητικὴ φωνὴ.

1) Οἱ ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστῶτος τύποι.

§ 29.

Magister optat, ut¹ semper bonos amicos amem.—Semper bonos amemus!—Malos in numero amicorum bonum non numerabunt.—Ne² mutemus² amicos!—Bonī amici fidei et constantes sunt.—Ne² vitemus bonorum amicorum consilia!—Bonī amici bona consilia laudabunt, mala vituperabunt.—Vitia et ignaviam boni amici non excusabunt.—Si³ bonorum amicorum consiliis obtemperaremus³, semper seduli et attenti essemus³.—In rebus adversis ne desperemus², in rebus secundis ne simus superbū!—In rebus adversis desperare turpe est.—Jucundius est alios laudare quam⁴ vituperare.—Difficilius est inimicos amare quam amicos.—Religio postulat, ut¹ omnes homines, etiam⁵ inimicos, amemus.

§ 30.

“Ο βασιλεὺς Ἀγριμέμων τοὺς Ἑλληνας εἰς πόλεμον κατὰ τῶν Τρώων προτρέπει.

Graeci, paremus¹ bellum contra² Troianos!—Vindicemus¹ illud³ Paridis scelus!—Nisi⁴ scelus illud vindicemus, omnes cives patriae communis nos⁵ vituperarent.—Naves aedificate! Arma comparate!—Tu, Paris, iuvenis impie, trepida. Tropidate, Troiani!—Agros vestros⁶ vastabimus, aciem vestram superabimns, urbem vestram oppugnabimus atque expugnabimus.—Vos⁷ autem, Graeci, animo fortis⁸ bellatote! Maxima cum constantia debellatote!—Ne⁹ numeretis copias Troianorum.—Praestat summa cum¹⁰ audacia pugnare, quam hostes numerare.—Spectatote exemplum egregium ducum vestrorum!—Illi¹¹ ante¹² aciem dimicabunt, illi duces Troianorum profligabunt.—Tum facile erit exercitum Troianorum superare, urbem Troiam expugnare, Helenam raptam¹⁴ recuperare.—Nos autem¹⁵ si victores fuerimus, maxima cum⁹ praeda summaque cum laude in patriam navigabimus.

§ 31.

2) *Oι ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ παραχειμένου τύποι.*

Romani prosperis bellis¹ imperium amplificaverunt.—Gallorum agros vastavit, oppida expugnavit, exercitus multis proeliis¹ profligavit C. Iulius Caesar.—Cum Poenis antea² Romani multis bellis¹ primum³ de Sicilia, deinde⁴ de imperio dimicaverant.—Secundo bello⁵ Punico multas Victorias a Romanis Hannibal reportaverat, sed Romani mira cum constantia omnia belli pericula et incommoda toleraverant et debellaverant.—P. Scipio Africānus maior victor fuerat Hannibal; P. Scipio Africanus minor tertio bello Punico⁵ Carthaginiensium urbem expugnaverat.—Graecos L. Mummius, Macedones L. Aemilius Paulus pro-

fligaverat. — Ante⁶ bella Punica totam fere⁷ Italiam expugnaverant et multas victorias a populis Italiae reportaverant. — Cum Germanorum populis in Germania habitantibus C. Iulius Cæsar, post⁸ Cæsarem multi alii duces Romanorum pugnaverunt. — Germani cum Romanis bellaverunt primum³, ut⁹ novas sedes sibi compararent, deinde⁴ ut⁹ liberarent patriam imperio¹⁰ Romanorum, denique¹¹ ut⁹ Romanis imperarent. — Arminius patriam liberavit imperio¹⁰ Romanorum.

§ 32.

*Η θυσία τῆς Ἰφιγένειας.

Græci bellum troiānum paraverant. Classis Graecorum in portu Boeotiae in ancōris erat. Sed venti adversi flabant. Cumque¹ Græci secundos ventos iam diu frustra² expectavissent, tandem³ vates Calchas—divīna autem sapientia erat in vate—nuntiat Agamemnōni regi, cur⁴ flent venti adversi. Flant, inquit⁵, propter⁶ Dianæ iram vendi adversi. Irāta autem est dea, quia⁷ manu⁸ tua⁹ cervam deæ sacram necavisti. Secundi igitur¹⁰ venti non flabunt, antequam¹¹ deæ iram placaveritis. Non placabis autem iram deæ, antequam¹¹ filiam tuam Iphigeniam immolareis. Ut igitur¹² venti secundi tandem¹² flent, filiam immolato! Sic¹³ Calchas. Verba vatum antiquis magnæ dignitatis¹⁴ erant. Sed Calchantis verba Agamemnonis animum terrēbant¹⁵. Diu² incertus erat, utrum¹⁶ filiam immolaret, an¹⁶ vati non obtemperaret. Tandem¹² obtemperavit. Iam Iphigenia unā cum¹⁷ matre Clytæmnestra et fratre Oreste, parvo tum puerō, erat in castris græcis ad¹⁸ portum collocatis, iam sacerdos virginem nobili genere¹⁹ ortam immolaturus erat²⁰. Patris animum dolores acerbissimi cruciabant, mater lacrimabat. Iphigenia autem: Servate, inquit, aequam mentem, carissimi parentes, neque²¹

de rebus vestris desperate. Homines, quod²² voluntati divinae obtemperavistis, pietatem vestram olim²³ laudabunt. Laudabunt etiam amorem vestrum patriæ. Ego vero²⁴ parata sum animam efflare. Morte mea⁸ exercitui græco ventum idoneum parabo, ut ex portu tandem ad hostium urbem naviget. Secundissimo vento⁸ cum¹ per²⁵ mare navigaveritis, hostium oppidum oppugnabitis, oppugnatumque expugnabitis. Agros Troianorum vastabitis, incolas necabitis, superbia gentis troianæ vindicabitur²¹. Laeta igitur animam efflabo, quod⁷ efflabo pro²⁷ communi omnium patria. Et exspectabat Iphigenia animo æquissimo plagam mortiferam. Tum vero²⁸ Diana puellam nube candidā⁸ velatam²⁹ inde ad³⁰ Taurios asportavit. Cerva autem pueræ loco in ara iacebat³¹. Cumque¹ cerva immolata esset³², Craeci vento secundo ex portu ad Asiae oram navigaverunt.—Iphigenia autem, cum³³ vatis voluntati laeta obtemperavisset, a³² poëtis antiquis laudibus maximis⁸ ornata est³⁴,

§ 33.

B'. Παθητικὴ φωνὴ.

1) *Oἱ ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐρεστῶτος τύποι.*

Pater meus¹ optat, ut² a³ bonis amer et lauder.—Curabo, ut a probis et iustis hominibus magni⁴ aestimer. — Si modesti erimus, laudabimur.—Semper igitur⁵ modestia vitetur!—Si ab⁶ omnibus pueris modestia servaretur⁶, laudarentur⁶.—Si probitatem amabis, a probis amaberis.—Probitatem amemus, ut² a probis³ amemur et magni⁴ aestimemur. — Si alios honorabimus, ab aliis magni aestimabimur.—Curemus⁷, ut bonos honoremus et a bonis honoremur.—A bonis laudari honestum est, a malis honori non honestum.—A viris probis et iustis amari pueris

maxima laus est.—Amare, o puer, a bonis!—Boni semper amantor a bonis!—Societas malorum vitator!—Societas malorum vitanda est.—Homines boni amandi sunt.—Omnibus in rebus virtus servanda est.

§ 34.

Οἱ Ρωμαῖοι δικτάτωρες.

A Romanis¹, si urbs in magno periculo erat, dictatores creabantur. Dictatores domi bellique² imperium habebant. Lex erat, ut dictatores a senatu, non a populo crearentur. Cincinnatus, vir nobilis et strenuus, ab aratro vocatus est, ut dictator esset. Cum³ hostes fugavisset Romamque periculo⁴ liberaūisset, domi agrum aravit. Cum³ Romanorum exercitus ab Hannibale multis proeliis⁵ superati et fugati essent, Fabius, homo fortis et prudens, dictator creatus est. Cum magnus civium numerus necatus et vulneratus esset, servi libertate donati armatique sunt. Virtus et prudentia Fadii ab omnibus Romanis¹ celebrata est.

§ 35.

2) *Oἱ ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ὑπτίου τύποι.*

Οἱ Γάλλοι ἐκπολεορχεῖσαι τὴν Ρώμην.

Galli, populus bellicosus, Alpes, montes altos, superaverant Italiamque ferro ignique¹ vastaverant. Dux copiarum, gallicarum Brennus erat, vir fortis et audax. Romani ad² Aliam flumen a Brenno proelio atrōci¹ superati et fugati sunt; urbs expugnata et vastata est, Capitolium, arx romana, a viris paucis occupatum³. Nocte⁴ Galli arcem expugnavissent⁵, nisi⁵ anseres clamore servavissent⁵.

Brenni copiae a Camillo dictatore fugatae sunt. Camillus, cum⁶ patriam liberavisset, pater patriae appellatus est.

§ 36.

ΙΙερὶ τῶν ἀλεξανδρών.

Patria galli India est. In antiquis Aegyptiorum monumentis gallorum gallinarumque imagines non spectantur. Homero gallus non est notus. Cum¹ Persae Indiae partem expugnavissent, gallus ad² Persas migravit. Persis gallus, nuntius diei, sacer erat. Bellorum Persarum temporibus,³ gallus a Graecis avis persica appellata est. Gallorum certamina Graecis magnum gaudium parabant. Galli calcaribus⁴ dimicant victoriamque cantando⁴ nuntiant; gallus superatus non cantat. A Romanis galli et gallinæ honorablentur, nam⁵ oracula dabant⁶. A scriptoribus romanis multae historiae de⁷ oraculis gallinarum narrantur. A fabularum poëtis fabula galli et vulpis narratur.

§ 37.

Τὸ ἐνύπνεον τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Alexander, rex Macedonum, ad¹ lectum amicissimi Ptolemaei sedēbat². Ptolemaeus autem³ in acie telo venenato³ vulneratus erat, vulnusque propter⁴ venēnum grāve erat. O di immortāles, inquit⁵ Alexander, amici mei vitam servate. Si servata erit, benignitati vestrae semper⁶ gratiam babebo⁷. Vulnus est gravissimum, sed homines vestrā potentia³ et benignitate sœpe iam⁸ ex maioribus periculis servati sunt. Tum⁹ rex ad¹ lectum in somnis dracōnem videt¹⁰. Draco autem radiculam dentibus³ tenēbat¹¹. Talium¹², inquit⁵ draco, radicum vi³ amicus tuus sanabitur. Esto igitur, rex, alaci animo¹³ et opem deorum benigno-

rum spera ! Simul¹⁴ a dracone indicatum est, ubi¹⁵ tales radices essent. Et verum erat loci indicium et mira vis radiculæ. Neque solum¹⁶ Ptolemaeus sanatus est, sed etiam¹⁷ multi alii milites, item¹⁸ telis venenatis vulnerati.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

'Αρτωρυμπίατι.

1) *Προσωπικαὶ καὶ κτητικαὶ α' καὶ β' προσώπουν.*

§ 38.

Διάλογος.

AUGUSTUS. Pater semper est mei memor. Nuper¹ mihi librum novum donavit. Egregium munus patris valde² me delectat.—Si tibi et fratribus tuis gratum erit, a me vobis ex libro meo recitabitur.

QUINTUS. Gratum nobis erit. Quid³ inest in libro tuo?

AUGUSTUS. Multae fabulae, multae historiae, multa virorum sapientium dicta in libro meo insunt.

QUINTUS. Virorum sapientium dicta semper me valde² delectabant. Tibi gratus ero, si a te mihi nonnulla⁴ in memoriam revocata erunt.

AUGUSTUS. Libenter⁵ tibi obtemperabo. Notum tibi erit dictum Biantis: omnia mea tecum⁶ porto.—Nota vobis erunt alia: Me mea, te tua delectant. Animus dominus rectorque tui esto, non corpus. Melior pars nostri immortalis est. Nemo nostrum, si peccaverit, felix erit. Conscientia est vox dei in nobis.

QUINTUS. Notum mihi erat dictum Biantis; cetera dicta mihi nota non erant. Si mihi et fratri meo librum tuum commodaveris, nos valde delectabis. Saepe magister in schola imperavit, ut dicta sapientium virorum memoriae mandaremus.

AUGUSTUS. Nemo vestrum sine⁸ magno fructu magistri verbis obtemperabit. Libenter⁵ vobis librum meum commendabo. Si liber meus in manibus vestris erit, memores nostri sitis !

QUINTUS. Semper memores erimus amici carissimi et patris tui.

§ 39

•Ο Σωκράτης.

sui-eius

Socrates per¹ totam suam vitam spectabat, ut⁵ animo obtemperaret et metu mortis se liberaret.—Sui semper erat potens et sibi ita² imperabat, ut² numquam³ cupiditatibus malis obtemperaret.—Multos secum⁴ habebat amicos et discipulos.—Discipulos incitabat, ut⁵ sui potentes essent et virtutibus⁶ sibi gloriam pararent et se ornarent.—Multi ab eo incitati sunt, ut⁵ vitam moresque einendarent et virtutem amarent.—Discipuli Socratis eum maximis laudibus⁶ praedicaverunt.—Memores praeceptorum eius vitam suam virtutibus⁶ ornaverunt et magistro et sibi gloriam paraverunt.—Socrates eos metu mortis liberaverat et iis viam verae felicitatis monstraverant.—Virtus ut⁷ a Socrate, ita ab iis amabatur.

§ 40.

2) Διεκτικαὶ ἀντωνυμίαι.

•Ο Αννέβας θαρρόνει τοὺς στρατιώτας του.

Hannibal, clarissimus ille Poenorū imperator, cum Alpium montes altissimos superavisset, militū animos hac oratione firmavit. Videlis², milites fortissimi, Italiam illam, domicilium hostium nostrorum. Galli, incolae ha-

rum regiōnum, socii amicique nostri erunt : hi nobis omnes res necessarias præbēbunt³; hi erunt hostes acer- rimi Romanorum illorum improborum. Urbes opulentae, Roma ista, caput ipsum, et opes urbis illius praeda vestra erunt. Haec omnia in manibus vestris sunt. Romani ipsi in maximo sunt timore. Vos ipsi expugnavistis Saguntum, oppidum illud firmissimum, superavistis Pyrenaeos illos montes, victores fuitis Gallorum: etiam victores eritis Ro- manorum illorum !

§ 41.

3) *is, ea, id καὶ ή ἀραιορική ἀντωνυμία.*

Περὶ Αυκούνγου καὶ Σόλωνος.

Eae civitates felices sunt, quae bonis legibus¹ gubernantur. Eae leges bonae sunt, quae iuvenes virosque probos et strenuos educant. Ei viri laudantur, qui patriam bonis legibus ornaverunt. Eas leges veteres laudant, qua- rum auctores Lycurgus et Solon fuērunt. Lycurgus Lace- daemonius is est, quem Apollo ipse, deus delphicus, laude sapientiae ornaverat ; Solon autem is est, cui veteres no- men viri sapientis dedérunt². Hi sunt legum auctores, quibus gloria erit sempiterna. Ea autem civitas felix est, in qua mores boni plus³ valent⁴ quam leges³.

§ 42.

Idem, eadem, idem.

Περὶ τῆς γλώσσης τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων.

Lingua graeca et romana eandem habent originem. Nam¹ Graeci et Romani temporibus antiquissimis easdem sedes in Asia tenuērunt²: sed cum³ in Europam migravissent, mutatae sunt linguae eiusdem originis. Itaque⁴ multa vo- cabula paria sunt, alia similia, cum⁵ radices vocabulorum

eaedem sint. Idem est modus formarum, eidem fere⁶ sunt casus, eadem fere sunt tempora verbi. Sed non omnia vocabula sunt eadem; dei pauci eadem nomina habent.

§ 42.

'Eρωτηματικαι ἀντωνυμιαι.

Δεάλογος

PATER. Quam rem hodie¹ in schola tractavit magister?

FILIUS. De bello Troiano narravit.

P. Interroganti mihi monstra, quid tibi de bello Troiano notum sit. Quis erat dux omnium Graecorum?

F. Agamemno erat dux omniaum Graecorum.

P. Cuius urbis rex erat Agamemno?

F. Mycenarum rex erat Agamemno.

P. Cui obtemperabant Myrmidones?

F. Achilli obtemperabant Myrmidones.

P. Cuius terrae incolae erant Myrmidones;

F. In Thessalia Myrmidones habitabant; patria Achillis et Myrmidonum Phthia erat.

P. Quem magnis laudibus ornabat Agamemno propter² prudentiam?

F. Ulixis prudentia saepe laudabatur ab Agamemnone.

P. Recte³ tu quidem⁴; sed a quo sapientia⁵ superabatur Ulixes?

F. A Nestore sapientia Ulixes superabatur. Ulixem prudenterissimum, Nestorem sapientissimum omnium Græcorum Homerus nominat.

P. Quae insulæ, quae oppida a Graecis, qui Troiam oppugnaverunt, ante⁶ Troiam expugnata sunt?

F. Tenedus insula occupata erat a Graecis. Nomina oppidorum a Graecis expugnatorum magister non nominavit.

P. Qui duces Troianorum tibi noti sunt? Quorum nomina memoriae mandavisti?

F. Multi Troianorum duces mihi noti sunt; sed nemo Troianorum clarior Hectore et Paride⁷ erat.

P. Utrius mores mihi placent⁸?

F. Hectoris mores tibi placent. Maxime enim virtutes Hectorem orabant.

P. Quibus virtutibus⁵ Hector insignis erat?

F. Fortitudine⁵, patriae amore, humanitate. In Hectore praesidium urbis et patriae erat. Numquam⁹ Hector patriae deerat.

P. Recte³ tu quidem⁴. Probo sententiam tuam. Sed satis¹⁰ hodie¹ te interrogavi, plura alio tempore¹¹ interrogabo.

Σύμπικτα παραδείγματα πασῶν τῶν ἀντωνυμιῶν.

§ 44.

Φελοπατρία Σπαρτιάτεδος.

Nuntius quidam Lacedæmonius, qui ex pugna in urbem properaverat, mulieri, cuius quinque¹ filii in acie necati erant, interroganti, quid de bello nuntiaret, filiorum mortem nuntiavit. Tum² illa: Non hoc, inquit⁸, te interrogavi, sed illud tu mihi nuntia, utrum⁴ nos hostem superaverimus, an⁴ ab eo superati simus. Is cum⁵ præclaram victoriam Lacedæmoniorum et cladem hostium nuntiavisset, mulier pro⁶ suo erga⁷ patriam amore: Vos, inquit, dei immortales, laudo, quod⁸ patriam servavistis; filiorum mortem, quamquam⁹ est acerbissima, aequo tamen¹⁰ animo¹¹ tolerabo. Tantus amor patriae in Lacaenarum animis erat.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Συζητία Β'—Α'. Ἐρεγγητικὴ φωνή.

1) Οἱ ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐρεστῶτος σχηματιζόμενοι τύποι.

§ 45.

1. Pater cottidie¹ me admonet, ut² paream præceptis

magistri.— Qui bene³ optemperaverit et parebit, aliquando⁴ bene imperabit. — Cum⁵ animus melior pars nostri sit, curemur⁶, ut cupiditates semper pareant rationi.— Pareant⁶ alii cupiditatibus, ament mores malos, noceant sibi et aliis : nos teneamus mores bonos et studeamus placere vitā piā et iustā et deo et hominibus !— Contineamus⁶ semper cupiditates, abstineamus a malis voluptatibus ! Quem vox rationis et conscientiae deterret a malis voluptatibus et ab iniuriis, is numquam⁷ sibi aut aliis nocebit, nullam fortunae commutationem timebit. omnium bonorum laudem merebit.— Quod placet malis hominibus, id nobis displiceat⁶; quod displicet illis, id placeat nobis ! Si omnes a malorum hominum societate et a malis voluptatibus abstinerent⁸ et bonis moribus⁹ vitam suam ornarent⁸, eam dignitatem obtinerent⁸, qua⁹ deus hominem ornavit.

2) *Oι ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ παρακειμένου τέποι.*

§ 46. ΠΕΡΛΕΙΣ ΝΠΩ ΤΩΝ 'ΡΩΜΑΙΩΝ ΚΥΡΙΕΥΘΕΣΣΑΙ.

Vobis omnibus notum erit, quot et quantas terras Romani expugnaverint, quot et quantos populos bello superaverint, quot et quantas urbes deleverint.—Anno¹ ante Christum natum² centesimo quadragesimo sexto³ Carthaginem incendio deleverunt.—Expugnavit et delevit urbem P. Scipio Africānus minor.—Romani Carthaginem non delevissent, nisi⁴ M. Porcius Cato eos semper admonuisset, ut Carthago deleretur.—Carthaginis interitum Scipio ipse deflevit, cum⁵ urbem per⁶ decem et septem dies flagrantem spectaret.—Idem Scipio anno centesimo tricesimo tertio⁷ a. Chr. n.². cum⁸ in Hispania exercitum Romanum ad severā militiae disciplinam revocavisset et severā disciplinā militum animos coercuisset, Numantiam expugnavit et delevit. — Eodem anno¹, quo¹ Carthaginem deleverunt, Corinthum, opulentissimam urbem Graeciae, incendio de-

leverant.—Non solum⁹ totam Italianam, sed etiam⁹ totum orbem terrarum populis antiquis notum famā nominis sui impleverunt Romani.

B'. Παθητικὴ γωνή.

1) Οἱ ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐρεστῶτος τύποι.

*Ἐπειστολὴ υἱοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς.

Si valetis, parentes carissimi, bene est¹, ego valeo.—Militia mihi non displicet.—Cottidie² exerceor a magistro acerrimo.—Exercetur non solum corpus, sed etiam ingenii facultates exercentur.—Nos tirones enim³ cottidie docemur, quid militem deceat.—Tenemur in sevēra disciplina semperque admonemur, ut praecepsis magistri celeriter⁴ pareamus.—Initio quidem⁵ sevēris magistri verbis terrebar, terrebanturque commilitones, brevi tempore⁶ autem⁷ bono animo⁸ complebamur, nam⁹ docebamus, quantam auctoritatem haberet ars militaris.—Itaque¹⁰ in posterum¹¹ non terrebor, sed delectabor.—Cras¹² neque¹³ exercebimus, neque¹³ docebimus, feriae erunt.—Adhuc¹⁴ nos tirones soli exercebimus, brevi tempore⁶ autem⁷ cum veterānis militibus exercebimus.—Tum¹⁵ animi nostri novo gaudio⁸ complebuntur.—Sed iam satis¹⁶. Oramini et monemini, parentes carissimi, ut avum et aviam salutelis. Valēte !

§ 48. *Ἐπειστολὴ τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν

Si vales, Alexander carissime, bene est¹, ego et mater valemus.—Epistolā tuā valde² delectabamus magnoque gaudio³ complebamur.—Utinam⁴ magnum semper studium in re militari abs⁵ te adhibeatur !—Utinam in sevēra disciplina tenearis !—In sevēra disciplina teneri molestum quidem⁶, sed⁶ saluberrimum est.—Nisi⁷ cottidie exerceceris⁷, laboribus militiae deterreteris.—Milites nisi⁷ magno cum studio

exercentur ac docerentur, periculis belli terrorentur.—
Milites exercentor ac⁸ docentor, ne⁹ ab⁵ hostibus terreantur,
ne in bello superentur.—Sed in omni re modus adhibetur!
—Cura igitur¹⁰, ne morbo gravi occuperis. — Magno do-
lore³ compleremur, si morbo occupareris.—Mater, avus, a-
via meo nomine te salūtant. Vale!

2) *Oī ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ὑπτίου τύποι.*

§ 49.

Exercitus Romanus atrōci illa pugna Cannensi¹ ab Hannibale profligatus et paene² deletus erat.—Aemilius Paulus consul in proelio necatus erat.—P. Terentius Varro, alter consul, fugae se mandaverat — Hanuibal ab amicis monitus est, ut³ ad urbem ipsam properaret et urbem tantae cladis nuntio perterritam occuparet.—Perterriti erant Romani; de⁴ rei publicae salute non desperabant.—Arma deerant; templa deorum praebebant iis hostium spolia.—Deerat iuventus Romana; servi armati sunt.—Egēbat aerarium; senatores, equites, omnes omnium ordinum homines divitias suas patriae donaverunt. — Si⁴ Roma ab Hannibale expugnata et deleta esset, fama tanti patriae amoris totus orbis terrarum impletus esset⁵. — Hannibal ipse tantā Romanorum in periculis constantiā doctus est, quam⁶ difficile esset Romānos superare.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Συζητία Γ'.—Α'. Ἐνεργητικὴ φωνή.

1) *Oī ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστῶτος τύποι.*

§ 50.

Pater optat, ut cōtidie¹ fabulam legam et memoriae man-
dem et memoriam exerceam.— Legam eos libros, quos pa-

ter mihi commendavit, et exercebo memoriam.—Praeter³ fabulas multa insunt in libris meis et exempla et dicta virorum sapientium.—Haec dicta admonent, ut virtutem diligamus et vitia vitemus.—Haec dicta mihi semper placuerunt et placebunt.—Si³ cottidie unum dictum memoriae mandarem³, memoriam acuerem³ et mox⁴ multa memoria tenerem.

Curate, pueri carissimi, ut semper prudenter et recte⁵ agatis—Qui semper prudenter et recte egerit, ei omnes magnam laudem tribuent.—Mos est hominum, ut casus adversos magis vitiis aliorum hominum, quam⁶ suae culpae tribuant.—Si omnes prudenter⁷ et recte agerent, multi causus adversi vitarentur.—Semper recte agere magna laus est.

§ 51. Ἐπαστολὴ πατρὸς πρὸς τὸν οἰόν.

Cum nuper¹ nos relinqueres, Alexander carissime, ut² in schola urbāna artes et studia coleres atque ingenii facultates exerceres, valde³ te admonui.—In praceptoribus illis pone omnem curam diligentiamque!—Nosce te ipsum! Etiam pueri se ipsos noscunto et illecebras vitiorum vitanto ac vincunto.—In omnibus rebus audi vocem conscientiae, quae vox Dei ipsius est.—Amato et timeto Deum, colito leges divinas, ne⁴ servito⁵ cupiditatibus!—Ne iungito temere amicitias! A⁶ malis amicis pueris saepe pericula creantur.—Spernite, inquiunt⁷, pracepta magistrorum et parentum, servite⁸ cupiditatibus!—His vitiorum illecebris ne irretiaris, Alexander carissime!—Cura, ut non solum mentem acuas ingenii facultates alas, sed etiam ab illecebris vitiorum te defendas.—Libros bonos legens, pracepta parentum ac magistrorum pio animo⁹ servans, non cupiditatibus, sed legibus divinis obediens non solum insignem omnium bonorum laudem, sed etiam in te ipso pulcherrimum habebis praemium. Vale!

§ 52.

B'. Παθητικὴ φωρῆ.

1) *Oἱ ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστῶτος τύποι.*

Si bellum indictum est, conscribuntur et armantur et exercentur milites, eliguntur duces, conducitur in unum locum exercitus.—Mox¹ educentur ex castris copiae in aciem, cum hostibus confligetur, patria a militibus² defendetur, hostium agri vastabuntur, urbes delebuntur, oppida diruentur.—Post³ victoriam exercitus reducetur in patriam; victoribus magna praemia tribuentur.—Adhuc⁴ pueri estis; nondum⁵ ad arma vocamini et conscribimini.—Si robusti iuvenes eritis, ad arma vocabimini et conscribimini et in armis exercebimini et, si periculum erit, contra hostes⁶ ducemini, ut patriam defendatis et omnibus periculis⁷ liberetis.

§ 53.

Semper a vobis dicitur¹, quod verum est! — Semper² a vobis diligentur¹, qui veritatem diligunt! — At³ ne⁴ dicantur omnia omnibus! Nisi⁵ cauti eritis, damnum contraheatis.—In omnibus rebus ratione ducamini et prudenter⁶ agatis! — Si⁷ omnes homines ratione regerentur⁷, multa damna non contraherentur⁷. — Homines ingrati diceremini, si omnia consilia amicorum detegeretis.—Qui verum¹ non dicet, a vobis contemnatur; qui cautus erit, numquam⁸ contemnetur.—Si incauti homines linguam regerent, fides non laederetur, amicitiae multae non dissolverentur, multae curae minuerentur.—Ratione regi et caute⁹ atque prudenter agere non solum vobis, sed etiam aliis utile et iucundum erit.

2) *Oἱ ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ παραχειμέρου καὶ τοῦ ὥπτον σχηματιζόμενοι τύποι.*

§. 54. Θάνατὸς τοῦ Σωκράτους.

Athenienses Socratem illum sapientissimum falso¹ accu-

saverant. — Omnia crimina dissolverat. — Tamen³ capit is
eum damnaverunt³. — Ille mortem non metuit. — Ut⁴ insti-
tuerat per totam vitam ita⁴ extremis vitae horis⁵ cum
amicis de⁶ rebus seriis disputare constituit. — Cum amicis
spes vitae⁷ post mortem futurae⁷ deminuta esset, cum iis
de⁶ immortalitate animi ultimo vitae die⁵ disputabat. —
Sermonem illum in libris Platonis habemus. — Vos, cum
Graecis litteris imbuti eritis, librum illum in manibus
habebitis; qui legerit, magna animi laetitia⁸ implebitur.
— Male⁹ egerunt Athenienses; sed paulo post¹⁰ vehemen-
ter¹¹ doluerunt, quod¹² Socratis mors ab iis constituta
erat. Discipuli et amici Socratis ei post¹³ mortem multos
hones tribuerunt. — Ut de aliis taceam, Plato magistro
carissimo omnia, quæ ipse disputavit, attribuit.

§ 55. Ο περὶ Μίδα τοῦ Φρυγὸς μῦθος.

Ex numero multarum fabularum, quas scriptores antiqui
scripserunt, hanc vobis narrabo.

Midas civitatem Phrygum rexit. — Huic aliquando¹ Bac-
chus dixit: Omnia quæ optaveris, tua erunt — Tum² ille:
Opto, inquit, ut omnia, quæ in manus sumpsero, in aurum
mutentur. — Non detectavit id deus. — Cito Midas ramum
de arbore decerpit; statim³ ramus de arbore decerpitus in
aurum mutatus est. — Si lapis a rege in manus sumptus
esset, lapis in aurum mutatus esset. — Exsultabat rex gau-
dio. — Cum vero⁴ cibum sumere in animo haberet, etiam
omnes cibi in aurum mutati sunt — Tum stultiam suam
intellexit et aurum contempsit. — Nam auro⁵ fames non
expletur. — Midas fame⁶ exspiravisset, nisi Bacchus donum
illud perniciosum correxisset. — Cum Midas a deo auxi-
lium postulavisset, deus eum restituit.

§ 56. Ὁ Καῖσαρ τὸν στρατὸν
εἰς τὴν Γερμανίαν μεταβιβάζει.

Anno⁴ a. Chr. n^o quinquagesimo quinto³ Iulius Cæsar cum Germanis, qui cis⁴ Rhenum habitabant, bellum ges- sit. Copias Germanorum vicit, pepulit, fudit, castra cepit; multa milia hostium cecidit; pauci Romanorum ceciderunt, Germani in silvas fugerunt, Cæsar, cum Germanos vicisset et fudisset, ripas Rheni ponte⁵ iunxit. Cum decimo⁶ die opus perfecisset et praesidia firma reliquisset, legiones in fines Germanorum traduxit. Eis populis, qui legatos mitte- rent, pacem et amicitiam dedit⁷, reliquorum agros ferro ignique vastavit, omnia aedificia incendit, frumentum us- sit. Cum duodeviginti⁸ dies agros vastavisset, exercitum in Galliam reduxit.

§ 57. Η δεάσωσις τοῦ Καπιτωλίου.

Anno ante Christum natum¹ trecentesimo nonagesimo² exercitus Romanus a Gallis ad³ Alliam profligatus erat.— Multa milia Romanorum trucidati erant.— Multi terga ver- terant, pauci e manibus hostium evaserant.— Galli ad⁴ ur- bēn ipsam cum exercitu se verterunt.— Cum clades nun- tiata esset, ii Romani, qui in urbe erant, aut⁵ fugae se mandaverunt aut⁵ in Capitolium ascenderunt.— Senatores in foro adventum Gallorum exspectabant.— Portas urbis non clauerant.— Galli cum per portas non clausas in ur- bēn intravissent, senatores illos deis simillimos conside- rabant tamquam ad⁸ simulacra conversi.— Tandem⁷ unus ex Gallis barbam senatoris manu prehendit, ut⁸ cognosce- ret, utrum⁹ viri an⁹ simulacra essent.— Cum vero¹⁰ barbam apprehendisset, statim¹¹ a Romano illo afflictus est.— Tum vero¹² animus Gallorum in iram versus est.— O- mnes senatores trucidaverunt, urbēn ipsam incenderunt.—

Cum urbs incensa esset, Galli arcem expugnare constituerunt. — Diu frustra¹³ arcem oppugnaverunt. — Tandem nocte Galli alius alium manibus prehenderunt et ad summum collem traxerunt. — Tanto cum silentio ascenderunt, ut¹⁴ neque custodes arcis neque canes ex somno excitarentur. — Anseres tum Capitolium Romanum servaverunt. — Clamore anserum Manlius, vir fortissimus, ex somno excitatus ceteros ad arma vocavit et eum Gallum, qui iam ad summum collem ascenderat, deturbavit ita¹⁵, ut¹⁵ hic omnes, qui post¹⁶ eum ascenderant, secum deturbaret — Sic Capitolium Romanum defensum et servatum est.

§ 58. "Εκτώρ καὶ Αἰνείας.

Aenēas in somnis Hectorem videt. Erat autem¹ Hector ea specie², qua² tum³ fuerat, cūm ab Achille necatus erat. Quid⁴, inquit ille, iaces, Aenēa, in lecto, tamquam si⁵ nihil sit, quod metuas? Iam ex illo equo, ad urbis expugnationem fatali, quem in arce constituistis, Graecorum fortissimi in urbem ruunt, iam ruit in urbem a litore hostium reliquorum multitudo neque caedi crudeli modus statuetur, antequam⁶ urbs dirūta et eversa erit, templa incensa erunt, incolae interempti aut pecoris instar⁷ abacti erunt. Utinam ne⁷ monstrum illud ligneum in arce a vobis constitutum esset⁸! utinam ne, tamquam si⁶ diem festum ageretis, templa multo flore multaque fronde ornavissetis et convivia apparavissetis! Nunc⁹ levitatis vestræ poenas luetis. Te autem, Aenēa, dei immortales elegerunt, ut deos patrios serves servatosque in nova urbe constituas. Tu es constituturus in longinqua terra oppidum novum. Iстis igitur¹⁰ manibus deorum simulacra comprehendere et comprehensa ex incendio et cāde perniciosa unā cum¹¹ patre sene, uxore, filiōlo serva. His verbis admonitus Aeneas somno¹² solutus est. Vix autem¹³ somno solutus erat, cum animus eius ingenti clamore armorumque sonitu perterretur.

§ 59. Ἡ Εύρωπη.

Eurōpa erat filia Agēnōris, regis Phoenīcum. Haec dum¹ secundum² puellarum consuetudinem flores in prato legit, Juppiter in formam tauri conversus per³ mare eam in Cre-tam insulam abduxit.

§ 60. Ἡρακλῆς καὶ Ἰφικλῆς.

Hercules et Iphicles, pueri gemini, iacēbant in cunis. Ecce¹ adrepserunt duae serpentes, quas Juno miserat, ut² devo-rarent Herculem. Tum vero³ diversum puerorum ingenium apparuit. Iphicles enim monstrorum adventu⁴ adeo⁵ perter-ritus est, ut⁵ vagītu suo parentes e somno excitaret. Her-cules autem fortis comprehendit serpentes et guttura iis elīsit.

§ 61. Ὁ Απελλῆς.

Apelles, pictor ille nobilissimus, nullum diem præter-misit, quo¹ non linēam certe²ducendo exerceret artem su-am: unde³ proverbium illud: nulla dies sine linea.

§ 62. Ὁ Κυναέγειρος.

Cynægīri, militis atheniensis, gloria admodum¹ celebrata est. Cum enim in pugna marathōnia post multorum cædem hostes in naves egisset, onustam navem dextrā manu te-nuit neque² dimisit, antequam³ manum amitteret. At ne tum quidem⁴ recessit, sed sinistra manu navem compre-hendit et, cum hanc quoque⁵ amisisset, dentibus navem tenuit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἀριθμητικά. — 1) Ἄστατα.

§ 63. Δεάλογος.

Ἀλέξανδρος. Παῦλος.

A. Dum¹ ambulamus, Paule carissime, sermonem instituamus² de Achille et Hectore, nam horum virorum facinora nuper³ in Homeri carminibus legimus. Alter Achillem, alter Hectorem laudabit. Utri tu praemium tribuis?

P. Mihi quidem⁴ Achilles magis⁵ placet, nam huius unius virtutitudine⁶ Græci Troianos vicerunt, huic uni viro Gæci salutem debebant. Nullius alius viri gloria carminis poëtarum magis celebrata est.

A. Ut⁷ Achilles Graecos fortitudine⁸ superabat, ita⁷ in ectoris virtute salus totius civitatis Troianorum posita erat. Ille sola gloria ducebatur, hic nulli alii rei deditior erat, quam saluti partiae.

P. Etiam Achilles pro⁹ gloriā patriae dimicabat. Nam nihil aliud nisi Paridis flagitium Graecos incitabat, ut bellum cum Trojanis gererent. Ille enim sine¹⁰ ullo pudore Helenam abduxerat.

A. Ergo¹¹ utriusque amor patriae iure¹² laudatur, utrique cives parem gratiam debebant.

P. At¹³ Achilles victor præclariorem laudem meruit, quam¹⁴ Hector victus.

A. Sed non fortitudiae⁸, sed hoc uno Achilles Hectorem antecedebat, quod totum fere corpus matris curā invulnerabile erat. Thetis enim omni studio id egerat, ne¹⁵ filius nulli capitis periculo expositus esset. Hector, quamquam¹⁶ id

nulli magis notum erat, quam¹⁴ ipsi, tamen¹⁷ ad certamen paratus fuit. Utri igitur præmium tribuemus?

P. Neutri tribuamus⁸, utrique summa laus fortitudinis debetur. Neutrius gloria minuetur², donec egregia virtutis exemplaria proponentur.

§64. Ηερὶ τῆς ἀνδρείας δύο παιδῶν

Mulier quædam pauper duos pueros habebat; alteri Alexander, alteri Felix nomen erat.— Mater duorum puerorum, quæ coniugem amiserat, quamquam¹ in paupertate vivebat, tamen omni studio id agebat, ut duo filii bene² educarentur. — Itaque ex ambobus pueris speratos fructus habebat.— Aliquando³ cum hiberno frigore⁴ premeretur, duobus pueris mandavit, ut ex finitima silva duo onera lignorum apportarent.— Ascia acri instructi ambo pueri silvam intraverunt.— Dum ligna colligunt, duo lupi appropinquant. — Alexander fraterno amore per motus fratrem lignis tegit; ipse dum⁵ alteram bestiam uno ictu profligat, ab altera prehenditur.— Dum⁷ contendit laboratque, ut apertas lupi fauces a se prohibeat, Felix incredibili angore permotus repente⁶ surgit asciam, ambabus manibus comprehendit, bestiam profligat, fratrem pericolo liberat.— Sic⁷ duæ bestiæ a duobus pueris trucidatæ sunt. — Iam⁸ ambo victores cum acerrimos ambarum bestiarum dentes spectavissent, duo lignorum onera portantes et duas bestias secum trahentes ad matrem properaverunt, quæ Deo omnipotenti ex animo gratias egit, quod⁹ duos filios servaverat.

2) Ταχτικά.

§. 65. Ηερὶ τῶν μηνῶν.

Primus anni mensis est Januarius, secundus Februarius, tertius Martius, quartus Aprilis, quintus Maius, sextus Iunius, septimus Julius, octāvus Augustus, nonus Septem-

ber, decimus October, undecimus November, duodecimus December.—Romanorum antiquorum vero¹ annus decem menses habebat.—Iis Martius primus, September igitur septimus, October octavus, November nonus, Decem¹ annos cimus mensis erat. Numa, alter rex Romanus Augustus menses, Januarium et Februarium, ad Augusto; antea mensis nomen habet ab imperio Quintilis mensis, qui enim³ Sextilis nominabatur, mensis fuerat, in honorem C. Romanis antiquis quippe tam est.

Σύνθετοι ἀριθμοί.

§ 66. Μερὶ τῶν μαχῶν τῶν Γερμανῶν καὶ Ρωμαίων

Primi Germanorum, qui cum Romanis conflixerunt, Cabri Teutonique fuerunt.—Anno¹ a Chr. n. centesimo primo tertio et centesimo quinto legiones Romanæ a Germanis illis victæ fusæque sunt.—Marius autem², consul Romanus, vir fortissimus bellique peritissimus, anno centesimo altero Teutones in Gallia et anno centesimo primo Cimbros in Italia vicit.—His duobus proeliis trecenta milia Germanorum trucidata sunt.—Deinde⁴ C. Julius Cæsar cum Ariovisto, duce Sueborum, in Gallia conflixit⁵.—Ariovistus anno¹ a Chr. n. duodesagesimo a Caesare victus fugatusque est Tum⁶ Cæsar anno quinto et quinquagesimo Rhenum flumen superavit et Germaniam ipsam cum exercitu intravit.—Cum Augustus Romanis imperaret, Druſus, imperatoris privignus, ab⁷ anno a Chr. duodecimo usquæ ad⁷ annum nonum bellum in Germania gessit.—Quintilius Varus autem, dux Romanorum, cum tribus legionibus ab Arminio, duce Germanorum fortissimo, anno post Chr. n.⁸ nono in silva Teutoburgensi vicius est.—Deinde⁴ Germanicus, filius Drusi, Arminium anno sexto decimo vicit et rem Romanam restituit.—Arminius

ipse annum septimum et tricesimum agens anno post
Chr. n. uno et vicesimo a suis necatus est.—Imperium Ro-
manum anno quadringentesimo septuagesimo sexto a Ger-
manis eversum est.

Τερτίη τῶν βασιλέων τῶν Ρωμαίων.

Urbs Roma, ut Romanorum narrant, originem et nomen dicit a **Tores** Romanorum, auctoritate Romanam primum reges ab anno ¹ se ² quingentesimo quinqua-
gesimo tertio usque ad annum quingentesimum decimum
a. Chr. n. administraverunt; deinde ³ consules ab anno
quingentesimo decimo usque ad annum tricesimum a. Chr.
n. rem publicam Romanam rexerunt: denique ⁴ imperato-
res ab anno tricesimo a. Chr. n. usque ad annum quadri-
gesimum septuagesimum sextum post Chr. n. summam
imperii tenuerunt.—Primus rex Romanorum fuit Romulus,
conditor urbis, qui septem et triginta annos ⁵ ab anno se-
ptingentesimo quinquagesimo tertio usque ad annum se-
ptingentesimum decimum sextum regnavit.—Successit ei
Numa Pompilius, qui tres et quadraginta annos, ab anno
septingentesimo decimo quinto usque ad annum sescen-
tesimum septuagesimum alterum regnavit.—Tertius rex
Romanorum fuit Talius Hostilius, qui duos et triaginta annos
ab anno sescentesimo septuagesimo altero usque ad an-
num sescentesimum quadragesimum regnavit.—Quartum
locum tenet Ancus Marcius, qui quattuor et viginti annos ab
anno sescentesimo quadragesimo usque ad annum sescen-
tesimum decimum sextum regnavit ⁵.—Ei successit L. Tar-
quinius Priscus, qui octo et triginta annos, ab anno se-
scentesimo decimo sexto usque ad annum quingentesimum
duodecimotigesimum regnavit.—Sextus rex Romanorum fuit
Servius Tullius, qui quattuor et quadraginta annos, ab anno
quingentesimo duodecimotigesimo usque ad annum quingen-

tesimum tricesimum quartum regnavit.—Septimus et ultimus rex Romanorum fuit Tarquinius Superbus, qui cum quatuor et viginti annos regnavisset, a Romanis anno a. Chr. n. quingentesimo decimo a republica exclusus est.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Συζητία Α'

§. 68. Ο Ήρακλῆς καὶ ὁ Ερυμάνθιος κάπρος.

In Erymantho ingens nutriebatur aper, qui non in feras modo¹, sed etiam¹ in homines sæviebat.—Hunc ut² necaret, Herculi ab Eurystheo mandatum est.—Voluntati eius ut² obediret, Hercules ad Erymanthum commeavit.—Quo³ cum adventavisset, fago magna tectus apri adventum expectabat.—Mox⁴ ille appropinquavit.—Appropinquantem ut² necaret, Hercules arma expedire coepit.—Vix autem⁵ ille fulgentia eius arma spectaverat, cum fugæ se dat et in fauces se praecipitat tam⁶ alta nive tectas, ut⁷ fuga impediretur.—Irretitus grunnire coepit.—Grunnientem cum audiret Hercules, advolavit.—Tum vivum eum umeris ad Eurystheum portavit.

§ 69. Ο περὶ μύρμηχος καὶ τέττυγος μῦθος.

Formica diligenter¹ et prudenter² frumentum aestate³ collegerat, ut hieme³ cibum haberet.—Cicada de futuro tempore non cogitaverat.—Cum hiems esset, non habebat, unde⁴ nutritur.—Itaque⁵ formicam rogavit, ut sibi cibum impertiret.—Illa autem: Quid impedivit, inquit, quominius⁶ aestate colligeres frumentum? Quibus negotiis impeditus eras?—Cicada ad hæc verba dixit: Cantavi in agris et in campis, vocem meam, qua⁷ omnes delectavi, tu quoque audiveris.—Cum haes verba cicadae audivisset formi-

ca: Audivi, inquit, vocem tuam; sed cum te monerem, ut laborares, consilio meo non obedivisti.—Qui consilio prudenter non obediverit, iure⁸ punietur.—Qui æstate de futuro tempore non cogitaverit, hieme iure⁸ esuriet.—Cibus tibi a nobis non impertietur.

§ 70. Ο περὶ λέοντος καὶ μυὸς μῦθος

Circum'leonem dormientem musculi aliquando ludebant.—Unus ex iis ita³ appropinquavit leoni, ut⁴ eum ex somno excitaret.—Leo ex somno excitatus musculum comprehen-dit, ut⁵ eum devoraret.—Cum vero musculus multis pre-cibus⁶ leonem rogaret, leo musculum non punivit, sed ei i-gnovit et vitam donavit.—Paulo post⁷ leo cum per silvas non satis⁸ caute⁹ prædam investigaret, venatorum reti ir-retitus est.—Cum diu frustra¹⁰ ex retibus se expedire ten-tavisset, magno clamore totam silvam implevit.—Muscu-lus cum audivisset vocem leonis, cui ipse vitam debebat, celeriter¹¹ appropinquavit et cum eum irretitum spectaret, dentibus acutis rete delevit et leonem ex eo expedivit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Περὶ ἐπιφρημάτων.

§ 71. Ο Οδυσσεὺς ὑπὸ τῶν Φαεάκων
κατάγεται εἰς τὴν πατρίδα αύτοῦ.

Cum¹ Ulixes Phæacibus errores suos accurate diligenterque enarravisset, Alcinous rex cives iussit non solum pul-cherrimis donis² hospitaliter eum donare, sed etiam cele-riter navem ornare, ut³ in patriam reduceretur.—Ulixes cum¹ Phæacibus, imprimis Alcinoo, Aretæ, Nausicaæ, ma-ximas gratias egisset⁴, navem condescendit.—Paulo posts

somno alto oppresus est. — Phœaces autem⁶ cum¹ navem ad Ithacam insulam appulissent, Ulixem dormientem diligenter in litore exposuerunt, deinde⁷ celeriter navem solverunt atque⁸ in Scheriam insulam navigaverunt. — Ulixes cum¹ ex somno excitatus esset, patriam non agnōvit. — Dum⁹ sortem suam miserabiliter deflet, a Minerva dea, cuius numen ille pie diligenterque colebat, doctus est, quam terram post vicesimum annum intravisset. — Ex eādem de¹⁰ calamitate domestica atque de impudentia proorum accurate cognovit. — Cum accurate diligenterque cum dea egisset¹¹, ab ea in senem mendicū mutatus est, ne²¹ agnosceretur. — Deinde casam Eumaei subulcī intravit, qui fideliter et constanter memoriaī domini tenuerat.

Σύγχρονις ἐπιρημάτων.

§ 72. Περὶ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Εὔμαιου.

Ab¹ Eumæo Ulixes benignissime tractatus est. — Ille enim² senem mendicū non solum ab impetu canum defendit, sed etiam cibum ac potionem ei impertivit. — Ede, inquit, et bibe, hospes; largius tibi apponerm³, nisi³ proci illi impudentissime bona domini mei profudissent³. — Illi crudelius atque⁴ impudentius quam latrones in domo Ulixis sæviunt. — Antinous ille, ferocissimus omnium proorum, divinas humanasque leges turpissime neglegit. — Studiosissime id agit, ut Penelopam, pulcherrimam Ulixis uxorem, matrimonio sibi iungat⁵. — Quo⁶ studiosius autem id agit, eo⁸ constantius Penelopa fidem servat. — Quin etiam⁸ Telemacho, filio Ulixis strenuo, proci illi insidias parant. — Utinam⁸ dei immortales dominum meum in patriam reducerent! — At ille iam pridem vitam miserrime tñivit. — Cum multis Græcorum militibus in Asiam navigavit, ut Troiam urbem expugnaret. — In agro Troico a-

cerreme fortissimeque pro¹⁰ patriæ gloria pugnavit.—Reliqui Graeci iam pridem⁹ patriam recuperaverunt, Ulixes post vicesimum annum hanc insulam nondum¹¹ intravit.—Tum¹² Ulixes: Bono esto animo, inquit, Eumae! Dominum tuum bene novi, nam ego quoque¹³ cum Græcis fortiter contra¹⁴ Troianos bellavi.—Longe lateque gloria Ulixis celebrabatur.—Illum dei immortales, quos pie diligentissimeque semper coluit, brevi tempore in patriam redūcent.—Ulixes si domum suam intraverit, licentiam procurorum acerrime puniet.—Quo⁶ impudentius illi egerunt, eo⁶ gravius punientur.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

§ 1'

¹ ἔχει. — ² in μετ' ἀφαιρετικῆς σημαίνει τὴν ἐν τόπῳ στάσιν=ἐγ μετὰ οτικ. — ³ χοσμοῦσι. — ⁴ εἰσι. — ⁵ παρέχουσι. — ⁶ ἡσαν. — ⁷ ἀφαιρετ. τοῦ ὄργανου. — ⁸ ἔχόσμουν. — ⁹ ἦτο.

Insula, ae.—ora, ae.—poëta, ae.—ara, ae.—statua, ae.—incola, ae.—corōna, ae.—litterae, arum.

§ 2.

¹ ἀφαιρετ. τοῦ ὄργανου. — ² τέρπουσι. — ³ ψάλλουσι. — ⁴ ἦτο. — ⁵ in μετ' ἀφαιρετικῆς σημαίνει τὴν ἐν τόπῳ στάσιν=ἐγ μετὰ δοτκ. — ⁶ ἐπιτινοῖσι. — ⁷ ψέγουσι. — ⁸ παρέχουσι. — ⁹ ἀγαπ. σι. — ¹⁰ εἰσι.

Fabula, ae.—Pēnelope, es.—femina, ae.—puella, ae.—lacrima, ae.—victoria, ae.—agricola, ae.—nauta, ae.—poëta, ae.

§ 3.

¹ ἡσαν. — ² ἔχόσμουν, — ³ παρεῖχε. — ⁴ παρέχουσι. — ⁵ χοσμεῖ. — ⁶ καὶ ἐπιδοτικός. — ⁷ copiae, arum=δύναμις (ἢ πολεμική), στρατιά.

Via, ae.—incola, ae.—divitiae, arum.— doctrīna, ae.—pugna, ae.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

§ 4

¹ εἶχον. — ² ἦτο. — ³ ἡσαν. — ⁴ ἔχόσμουν. — ⁵ ἐπειδὴ. — ⁶ καὶ ἐπιδοτικός. — ⁷ εἰχε. — ⁸ ἔχόσμει.

Numerus, i.—aqua, ae.— equus, i.— oppidum, i. — praesidium, i.— silva, ae.—hasta, ae.— bellum, i.— templum, i.— forum, i.— scutum, i.

§ 5.

¹ πρὸς μετ' αἰτιατικῆς. — ² bellum habebat=πόλεμον εἶχε, ἐπολέμει. — ³ ψάλλει. — ⁴ παρεῖχε. — ⁵ ἀφθονία. — ⁶ παρεῖχον.

Socius, i.— clipeus, i.— gladius, i.— murus, i.— aedificium, i.— proelium, i.— exitium, i.

Aér, aëris.—fecunditas, atis.—grando, inis.—orīgo, inis.—nubes, is.—color, óris.—immensitas, atis.—celeritas, átis.—navis, is.—avis, is.—nox, ctis.

§ 11.

¹ est situs=χεῖται.—² μεταξὺ.—³ διὰ μετὰ γεν.—⁴ ρεῖ.—⁵ παρέχει.—⁶ ἀφαιρ. τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου.—⁷ χεκοσμημένοι.—⁸ ποτέ.—⁹ δι.,—¹⁰ τινές.—¹¹ ἀφαιρ. τοῦ ὄργανου.—¹² ἀπό.—¹³ γενν. ιδιότητος.—¹⁴ διότι, —¹⁵ ἐνθά.—¹⁶ οὔτε...οὔτε.

Radix, icis radices.—viator, óris.—voluptas, átis.—frons, ndis.—flos, óris.—rupes, is.—arx, arcis.—incursio, ónis.—abies, etis.—sanctitas, atis.—sedes, is.—imber, bris.

§ 12.

¹ de μετ' ἀφαιρετικῆς.=περὶ μετὰ γεν.—² ἀφαιρ. τοῦ ὄργανου.—³ ἐπαινεῖ.—⁴ ἔγγυς.—⁵ διὰ μετ' αἰτ.—⁶ εἴχον τὰς κατοικίας, κατώκουν. —⁷ ἀφθονία.

Tempus, oris.—certamen, inis.—funus, eris.—laus, dis.—facinus, oris.—litus, oris!—mos, moris.—foedus, eris.—frigus, oris.—fulmen, inis.

§ 13.

¹ δοτκ.—² καὶ προσθετικός.—³ non solum... sed etiam οὐ μόνον... οὐλλὰ καὶ.

Animal, ális.—genus, eris.—flumen, inis.—rivus, i.—aér, aëris.—alius, a, ud.

§ 14.

¹ κατώκει.—² πέριξ.—³ una cum= δόμος μετὰ (μετὰ γενν.).—⁴ παρὰ μετὰ δοτκ.—⁵ ποτέ.—⁶ ὑπῆρξε.—⁷ γενν. ιδιότητος,—⁸ ἀφαιρετικ. τῆς ἀναφορᾶς (=δοτκ.).—⁹ διηγεῖτο.—¹⁰ de μετ' ἀφαιρετ.= περὶ μετὰ γεν.—¹¹ παθητ. παρακείμ. τοῦ dono, μὲ σημασίαν ἀορίστου= ἐδωρήθη.—¹² ab μετ' ἀφαιρετ. πρὸς δηλωσιν τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου.—¹³ διὰ μετ' αἰτ.—¹⁴ ὡς ἐν.—¹⁵ ἐγκεκλεισμένοι εἴτε.—¹⁶ ἐγκεκλεισμένων.

Ventus, i.—mare, is.—moene, nis σπαν, συνήθ. moenia, um.—uxor, óris.—aedes, ium.—calliditas, átis.—dux, cis.—fortitudo, inis.—expugnatio, ónis.—hospes, itis.—carcer, eris.

§ 15.

¹ ποτέ.—² ὑπῆρξε.—³ τότε.—⁴ ἀφαιρετ. σημαίνουσα τὸν χρόνον, ἐν φύγνεται τι.—⁵ ἐδωροῦντο.—⁶ δέ.—⁷ ὑπῆρξαν.—⁸ μετὰ μετὰ γεννικ.—⁹ δὲν εἴχον ἀκόμη.—¹⁰ διὰ τοῦτο.—¹¹ ἀφαιρ. ἐξαρτώμεναι ἐκ τοῦ liberi ὡς δηλοῦντος στέρησιν.—¹² per μετ' αἰτ.= διὰ μετὰ γεν.—¹³ ad μετ

αἰτ. = εἰς.—¹⁴ ἔπλεον.—¹⁵ πέσον.—¹⁶ ἀπό.—¹⁷ ἀντί.—¹⁸ οὐδη.—¹⁹ πρό.—²⁰ διὰ μετ' αἴτ.—²¹ οὔτε.—²² οὐ.

Aestas, atis.— flos, oris.— fruges, um.— lac, ctis.— genus, eris.— incendium, i.— litus, oris.— (ops) opis, συνήθ. opes, um.— divitiae, ārum.— cupiditas, ātis.— mos, oris.— scelus, eris.— urbs, bis.— insidiae, ārum.— praedo, ōnis.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

§ 16.

¹ ἐξησκημένος ήτο.—² ἀφαιρ. σημαίνουσα τὸ αἴτιον (= διὰ μετ' αἴτ.).—³ ποτέ.—⁴ σχεδόν.—⁵ παρεσκεύαζε.—⁶ διέτι.—⁷ ἀλλά.—⁸ τέλος.—⁹ παρκμ. τοῦ παρο μὲ σημασίαν ἀσρ. = προσκένησε.—¹⁰ παρεσκεύασε.—¹¹ εἶτα.—¹² ἐπολέμησε.—¹³ ἐψήνευσε.—¹⁴ περὶ μετὰ γνκ.—¹⁵ διηγεῖται.—¹⁶ ἐνίκησε, κατέβαλε.

Dux, cis.— ferox, ōcis.— incredibilis, e.— miles, itis.— periculum, i.— lis, litis.— ingens, ntis.— turpis, e.— clades, is.— acer, cris, cre.— infelix, icis.— atrox, ōcis.— crudēlis, e.— irātus, a, um.

§ 17.

¹ ἀλλά.—² ἀφαιρ. σημαίνουσα τὸν χρόνον, ἐν ᾧ γίνεται τι.—³ ὑπῆρξαν.—⁴ κεκοσμημένα ήσαν.—⁵ ἀφαιρ. τοῦ ὀργάνου.

α'. fugax, acis.— lepus, oris.— vetus, eris, ἐπιθ.— campus, i.— regio, ōnis.— florens, entis.

ε'. celeber, bris, bre.— praestans, ntis.— illustris, e.— prudens, ntis.— mos, oris.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

§ 18.

¹ λίμναι.— ή συγκριτικός.—³ λιμνῶν.—⁴ ἐν ταῖς λίμναις.—⁵ δέ.
—²Piscis, is.— fons, ntis.— mons, ntis.— cursus, us.

§ 19.

¹ κατ.—² ut., ita=ώς... οὕτω.—³ εἰς.—⁴ ὑπῆρξε.—⁵ ὑπῆρξεν.—⁶ cum necātus esset=ὅτε ἐφονεύθη.—⁷ ήσαν.—⁸ ἐδωρήσατο.—⁹ εἴγε κατασκευάστε.—¹⁰ quam=ἢ.—¹¹ έθεν.—¹² superātus, a, um, νικηθείς, εῖσα, ἐν.—¹³ ἡρνήθη.—¹⁴ τέλος.—¹⁵ ἀφαιρ. ποιητικοῦ αἴτιου.—¹⁶ ἡττήθη.—¹⁷ cum transportātum esset=ὅτε μετηγέθη.—¹⁸ παρεσκευάσθη.

Exercitus, us.— acies, ei.— pectus, oris...— prex, ecis, συνήθ. πλ. preces.

§ 20.

¹ ἀλλά.—² κείμεναι.—³ ὑπῆρξαν.—⁴ αἱ οἰκιαι.—⁵ ἀλλά.—⁶ εἴχον
οἰκοδομηθῆναι.—⁷ ἀφαιρ. τοῦ χρόνου σημαίνουσα τὸ πότε.—⁸ ἐκόσμουν.

Ora, ae.— arx, rcis, θ.— Juppiter, Jovis.— monumentum, i.

§ 21.

¹ ἀφαιρ. τοῦ χρόνου,—² ἐπαίνοῦνται.—³ = ὑπὸ μετὰ γενικ. πρὸς
δηλωσιν τοῦ ποιητικοῦ αἵτiou ἐπὶ προσώπων.—⁴ ἔκειντο —⁵ διέτι.—⁶
εἴχον κτίση.—⁷ ad μετ' αἵτιατ.= παρὰ μετ' αἵτ.—⁸ κεῖται.—⁹ ter-
rae motus σεισμός. ἀφαιρετ. τοῦ ποιητικοῦ αἵτiou.—¹⁰ ἡρημώθησαν.

Scriptor, ὄρις.— seges, ἔτις,—motus, us.— ignis, is.—cinis, eris.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

§ 22.

¹ διέτι.—² οἶκοι (ἐν εἰρήνῃ) καὶ ἐν πολέμῳ.—³ ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.
—⁴ inter μετ' αἵτ.=μεταξύ.

(α'. καὶ β'). Consul, lis.— eques, itis.—miles, itis.—pugio, ὄνις.
—imago, inis.

§ 23.

¹ ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—² παρεῖχον, προυξένουν.—³ προυξένησε.—⁴
ūrus, i., ἄρ. οὔρος (εἰδὸς ἀγρίου βούς).—⁵ ἀφαιρ. τοῦ ὁργάνου.—⁶ πολ-
λάκις.—⁷ καὶ.—⁸ ἡ διαζευκτικός.—⁹ ἦτο τοποθετημένον.

Imensus, a,um.— densus, a,um.— metus, us.— motus, us.—
corpus, oris.— cursus, us.— ingens, ntis.— pariēs, etis.— cornu,
us.— dexter, tra, trum.— sinister, stra, strum.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

§ 24.

¹ ε=έκ.—² ἀφαιρ. τοῦ ὁργάνου.—³ κεκοσμημένη.—⁴ ἡμέρας καὶ
νυκτός.—⁵ διέτι.—⁶ ἀλλά.—⁷ εἴχον.

Aes, aeris.— ebur, oris.— facies, ēi.— effigies, ēi.— nox, ctis.
—Virgo, inis.—sacerdos, ὄτις.— caput, itis.

§ 25.

¹ ἀφαιρ. τοῦ αἵτiou.—² ἐπὶ πολὺ.—³ ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—⁴ λίαν.—⁵
ἀφωσιωμένοι ἔσαν.—⁶ ἀφαιρ. τοῦ ὁργάνου.—⁷ ἐκόσμουν.—⁸ νὰ είνε.—
⁹ πολλάκις.—¹⁰ καὶ.—¹¹ futūrus,a, um=μέλλων, ουσι,ον.—¹² παρεῖχε.

—¹³ μόνον.—¹⁴ ἐμάχοντο.—¹⁵ εἰτα δ' ὅμως.—¹⁶ propter μετ' αἴτ. τὴν αἴτιαν δηλοῖ (=διὰ μετ' αἴτ.).—¹⁷ πρὸς, μετ' αἴτ.

Gloriosus, a um.— summus, a, um.— militaris, e.—interitus, us.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

§ 26.

1 si==εί, έάν.—2 πάντοτε—3 nisi (=εἰ μή.) μετὰ ύποτακτ. παραγομένου χρόνου πρὸς δήλωσιν ύποθέσεως μὴ πραγματοποιηθείσης.

Defensor, δρις.

§ 27.

1 ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.

Parens, ntis· parentes, um.—humānus, a, um.—fēlix, fīcis.

§ 28.

1 ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—2 cum σύνδεσμος μεθ' ύποτακτ.=ἐπειδή.—3 ἀφαιρ. τοῦ ὀργάνου.—4 ἀλλά.—5 ἐκ.

Finitimus, a, um.—vicus, i.— murus, i. — porta, ae.—status, us.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

§ 29.

1 ut σύνδεσμος τελικος (=ῆνα) μεθ' ύποτακτ.—2 ne σύνδεσμος ἀπαγορευτικός μεθ' ύποτακτ. (=μή).—3 si μεθ' ύποτακτ. παραγομένων χρόνων δηλοῖ ύποθέσιν ἀπραγματοποίητον. ἐν τῇ ἀποδόσει τίθεται ὡσαύτως ύποτακτ. παραγομένων χρόνων.—4 ἢ συγχριτικός.—5 καλ.

Opto, āvi, ātum, āre.—amo, āvi, ātum, āre.—numero, āvi ātum, āre.—vīto, āvi, ātum, āre.— laudo, āvi, ātum, āre.— vitūpēro, āvi, ātum, āre.—excūso, āvi, ātum, āre.— obtempero, āvi, ātum, āre.—despēro, āvi, ātum, āre.— postulo, āvi, ātum, āre.

§ 30.

1 ύποτακτ. προτροπὴν σημανούσα.—2 contra μετ' αἴτ.=κατὰ μετὰ γνκ.—3 ἔκεινο.—4 nisi=εἰ μή. πρὸ. § 29, 3.—5 ἡμᾶς.—6 ύμετέρους.—7 ύμεις δέ.—8 ἀφαιρ. τοῦ τρόπου.—9 πρὸ. § 29, 2.—10 cum=μετὰ μετὰ γνκ.—11 ἔκεινοι.—12 ante μετ' αἴτ.=πρὸ—13 τότε.—14 τὴν ὄρπασθεῖσαν.—15 ἡμεῖς δέ.

Paro, āvi, ātum, āre.— vindico, āvi, ātum, āre.— comparo, āvi, ātum, āre.— trepido, āvi, ātum, āre.— vasto, āvi, ātum, āre.— supero, āvi, ātum, āre.— oppugno, āvi, ātum, āre.— bello, āvi, ātum, āre.— numero, āvi, ātum, āre.— praesto, stiti, stātum, stāre.

praestat ἀπροσ.—specto, āvi, ātum, āre.—dimico, āvi, ātum, āre.—profligo, āvi, ātum, āre.—navigo, āvi, ātum, āre.

§ 31.

1 ἀφαιρ. τοῦ ὅργάνου.—2 πρότερον.—3 πρώτον.—4 εἶτα.—5. ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—6 πρό. 7 σχεδόν.—7 post μετ' αἰτ. = μετὰ μετ' αῖτ.—9 ut σύνδεσμος τελικὸς (=īna) μεθ' ὑπκτ.—10 ἀφαιρ. ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ liberarent ὡς ἀντικείμενον.—11 τέλος θέλητος.—12 οὐτοί.

Amplifico, āvi, ātum, āre.—vasto, āvi, ātum, āre.—profligo, āvi, ātum, āre.—dimico, āvi, ātum, āre.—reporto, āvi, ātum, āre.—tollerio, āvi, ātum, āre.—habito, āvi, ātum, āre.—comparo, āvi, ātum, āre.

§ 32.

1 cum μεθ' ὑποταχτ. = ἀφεῖναι.—2 ἥδη ἐπὶ πολὺ μάτην.—3 τέλος.—4 διατί.—5 εἰπε.—6 propter μετ' αῖτ. = διὰ μετ' αῖτ.—7 διότι.—8 ἀφαιρ. τοῦ ὅργάνου.—9 tuus, a, um σός, σή, σόν.—10 λοιπόν.—11 πρὶν ή.—12 ut igitur tantem=īna λοιπὸν τέλος.—13 οὕτω.—14 γνώ. ἰδιότητος.—15 ἔτρόμαζον.—16 utrum...an πότερον...ή.—17 unā cum=διαισθ μετὰ τῆς.—18 παρὰ μετ' αῖτ.—19 ἀφαιρ. τῆς καταγωγῆς εἰς τὸ ὄρταμ (= καταγομένην).—20 ἔμελλες νὰ θυσιάσῃ.—21 neque= καὶ μή.—22 διότι.—23 ποτέ.—24 δὲ.—25 διὰ μετὰ γνώ. —26 παθτικ. α' μέλ. τοῦ vindico, 3 ἐν. προσώπῳ.—27 ὅπερ μετὰ γνώ. —28 ἀλλὰ τότε.—29 καλυψθεῖσαν.—30 ἔκειθεν εἰς.—31 ἔκειτο.—32 πθτικ. ὑπρσντ. τοῦ immolo, 3 ἐν. προσπ. τῆς ὑποτκτ.—33 cum=ἐπειδή (μεθ' ὑπτκτ).—34 α μετ' ἀφαιρ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου.—35 πθτικ. πρκμ. τοῦ orno, 3 ἐν. προσπ.

Paro, āvi, ātum, āre.—fo, āvi, ātum, āre.—exspecto, āvi, ātum, āre.—neco, āvi, ātum, āre.—placo, āvi, ātum, āre.—immolo, āvi, ātum, āre.—obtempero, āvi, ātum, āre.—colloco, āvi, ātum, āre.—efflo, āvi, ātum, āre.—vasto, āvi, ātum, āre.

§ 33.

1 meus, a, um ἐμός, ή, ὁν.—2 ut μεθ' ὑποτκτ. = īna.—3 πρᾶ. § 32, 34.—4 γνώ. τιμῆς.—5 πάντοτε λοιπόν.—6 si μεθ' ὑπτκ. παραγομένων χρόνων πρὸς δήλωσιν ὑπεβίθεως ἀδυνάτου, ἐν τῇ ἀποδήσει ἐπίσης ὑπτκτ. παραγομένου χρόνου.—7 ὑπτκτ. προτροπῆς.

Curo, āvi, ātum, āre.—aestimo, āvi, ātum, āre.—vito, āvi, ātum, āre.—servo, āvi, ātum, āre.—vitor, ātus, sum, ari.—servor, ātus sum, ari.

§ 34

1 ποιητικός αἴτιον.—2 oīxoi (ἐν εἰρήνῃ) καὶ ἐν πολέμῳ.—cum μεθ'

ύπτητ. = ἀφοῦ. — 4 ἀφαιρ. ἐκ τοῦ liberavisset ὡς ἀντικείμ. — 5 ἀφαιρ, τοῦ ὅργάνου.

Creo, āvi, ātum, āre.—fugo, āvi, ātum, āre.—libero, āvi, ātum; āre.— creor, atus sum, ari.— necor, ātus sum, āri,— vulneror, atus sum, ari.

§ 35.

1 ἀφαιρ. τοῦ ὅργάνου. — 2 ad μετ' αἰτ. = παρὰ μετ' αἰτ. — 3 νοεῖται τὸ est. — 4 ἀφαιρ. τοῦ γρόνου. — 5 πρᾶ. § 33, 6. — 6 ἀφοῦ.

Vasto, āvi, ātum, āre.—atrox, ὄγις.—servo, āvi, ātum, āre.—libero, āvi, ātum, āre.—appellor, atus sum, āri.

§ 36.

1 δῆται. — 2 ἐκ. — 3 ἀφαιρ. τοῦ γρόνου. — 4 ἀφαιρ. τοῦ ὅργάνου. — 5 διέται. — 6 πρᾶ. τοῦ do (= διδωμι), dedi datum, are. — 7 de = περὶ μετὰ γνώ.

Migro, āvi, ātum, āre.—certamen, inis.— calcar āris.— dimico, āvi, ātum, āre.—canto, āvi, ātum, āre.

§ 37.

1 παρὰ μετ' αἰτ. — 2 ἐκάθητο. — 3 πρᾶ. § 36, 4. — 4 διὰ μετ' αἰτ. — 5 εἰπεν. — 6 πάντοτε. — 7 οὐ γνωρίζω χάριν. — 8 πολλάκις ἥδη. — 9 τότε. — 10 βλέπεται. — 11 ἔχραται. — 12 talis, e τοιοῦτος. — 13 ἀφαιρ. ίδιότητος. — 14 ἄμυναι. — 15 δοσοῦ. — 16 καὶ οὐ μένον. — 17 ἀλλὰ καὶ. — 18 ὕστατως.

Sedeo, sēdi, sessum, ēre.— lectus, i.—sanor, atus sum, āri.— alacer, cris, cre.— spēro, āvi, ātum, āre.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

§ 38.

1 ὅρται. — 2 σφόδρα. — 3 τι; — 4 τινά. — 5 εὐχαρίστως. — 6 μεcum, ἢ πρόθεται; c u m συντασσομένη μετὰ τῆς ἀφαιρ. τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμοῦ. ἐπιτάσσεται. — 7 ut μεθ' ὑπότητ. = ίνα. — 8 sine μετ' ἀφαιρ. = ὄνειρον.

Recitor, atus sum, ari.— insum, fui, esse.— revocor, ātus sum, ari.— pecco, āvi, ātum, āre.— commodo, āvi, ātum, āre.— mando āvi, ātum, āre.

§ 39.

1 διὰ μετὰ γνώ ἢ κατὰ μετ' αἰτ. — 2 ita = οὖτω — ut (μεθ' ὑπτητ.). = ὕστε. — 3 οὐδέποτε. — 4 πρᾶ. § 38, 6. — 5 ίνα. — 6 ἀφαιρ. τοῦ ὅργάνου. — 7 ut μεθ' δοιστ. = καθάς.

Specto, āvi, ātum, āre.— obtempero, āvi, ātum, āre.— metus, us.— impero, āvi, ātum, āre.— paro, āvi, ātum, āre.— orno, āvi'

ātum, āre.—incitor, ātus sum, ari.—praeceptum, i.— monstro, āvi,
ātum, āre.

§ 40

1 animum firmo= θαρρύνω.—2 βλέπετε: 2 πληθ. ὄριστ. τοῦ video.
—3 μέλλ. τοῦ praebeo παρέχω, 3 πλθ. πρόσωπ.

§ 41.

1 ἀφαιρ. τοῦ ὄργάνου.—2 πρκμ. τοῦ do= διδώμι, 3 πλθ. προσπ.—3
μᾶλλον...ζ.—4 ἐνεστ. τοῦ valeo= ισχύω, 3 πλ. ὄριστ.

Lēx, lēgis.— ēduco, āvi, ātum, āre.

§ 42.

1 διότι.—2 πρκμ. τοῦ teneo= (ἔχω, κρατῶ) 3 πληθ. προσ. ὄριστικ.
—3 ἀλλ' ζτε.—4 θεν.—5 cum μεθ' ὑποτκ.=ἐπειδή.—6 σχεδόν.

Origo, inis.—mīgro, āvi, ātum, āre.—par, paris.

§ 43.

1 σῆμερον.—2 propter μετ' αἰτ.= διὰ μετ' αἰτ.—3 ὅρθως.—4 σύ γε.
—5 ἀφαιρ. τοῦ κατά τι.—6 πρό.—7 ἀφαιρ. τοῦ β' ὅρου τῆς συγκρί-
σεως.—8 ὄριστκ. ἐνεστ. 3. πλ. τοῦ placebo (=ἀρέσκω).—9 οὐδέποτε.
—10 ἀλλ' ἀφετά.—11 ἀφαιρ. τοῦ χρόνου..

Tracto, āvi, ātum, āre.—narro, āvi, ātum, āre.— interrogō, āvi,
ātum, āre.— monstro, āvi, ātum, āre.—habito, āvi, ātum, āre.—su-
peror, ātus sum, āri.— oppugno, āvi, ātum, āre.— occupor, ātus
sum, ari.—expugnor, ātus sum, ari.— mando, āvi, ātum, āre.— de-
sum, fui, esse.

§ 44.

1 πέντε.—2 τότε.—3 εἰπε.—4 πρότερον...ζ.—5 ἀφεῦ.—6 pro μετ'
ἀφαιρ.=κατά μετ' αἰτ.— 7 πρὸς μετ' αἰτ.—8 διότι.—9 εἰ κατ.—10
ζημως.—11 ἀφαιρ. τοῦ τρόπου.

Propēro, āvi, ātum, are.—mūller, ēris.—nuntio, avi, atum, are.—
tolero, avi, atum, are.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

§ 45.

1 καθ' ἐκάστην.—2 ἵνα.—3 καλῶς.—4 ποτέ.—5 ἐπειδή.—6 οὐτετ.
προτροπῆς.—7 οὐδέποτε.—8 πρεξ. § 33, 6.—9 ἀφαιρ. τοῦ ὄργάνου.

Ad-mōnēo, ūi, ītum, ēre.— pareo, ūi, ītum, ēre.— nōcēo, ūi,
ātum, ēre.— tēnēo, tēnūi, tentum, ēre.—stūdēo, ūi, ēre.—contineo,

tinūi, tentum, ēre.— abstīneo, ūi, tentum, ēre.— dē-terrēo, ūi, ūtum
ēre.— timēo, ūi, ēre.— mērēo, ūi, ūtum, ēre

§ 46.

1 ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—2 κατὰ λέξιν= πρὸ τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.
—3 ἔκατοστῷ τεσσαρακοστῷ ἔκτῳ.—4 εἰμή.— πρᾶ. § 33, 6.—5 ὅτε.
—6 ἐπὶ μετ' αὐτ.—7 ἔκατοστῷ τριακοστῷ τρίτῳ.—8 ἀφοῦ.—9 οὐ μόνον— ἀλλὰ κατ.

Dēleo, ēvi, ētum, ēre.— dē-fleo, ēvi, ētum, ēre.— specto, avi,
atum, are.— cōercō, ūi, ūtum, ēre.— implao, ēvi, ētum, ēre.

§ 47.

1 καλῶς ἔχει.—2 καθ' ἑκάστην.—3 διότι.—4 ταχέως.—5 κατ' ἄρχας
μέν.—6 ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—7 ἀλλάζ.—8 ἀφαιρ. ἐκ τοῦ complebamur,
ἔξαρτωμένη ὡς ἀντικείμενον.—9 διότι.—10 ὅθεν.—11 in posterum
δῆλα δὴ tempus= ἐν τῷ μετόποντι.—12 αὔριον.—13 neque... neque=
οὔτε... οὔτε.—14 μέχρι τούδε.—15 τότε.—16 ἀλλ' ἥδη ἀρχετά.

Valēo, ūi, ūtum, ēre.— displicō, ūi, ūtum, ēre.— terrēor, itus
sum, ēri.— dōcō, ūi, ēre.— pareo, ūi, ūtum, ēre.— terrēor, itus
sum, ēri.— compleor, ētus sum, ēri.— oror, atus sum, ari.— moneor,
ītus sum, ēri.

§ 48

1 πρᾶ. § 47, 1.—2 σφέδεα.—3 πρᾶ. § 47, 8.—4 utinam=εἴθε· συν-
τάσσεται μεθ' ὑποτκτ. ἄρχικου χρόνου πρὸς δήλωσιν εὐχῆς δυναμένης
νὰ ἐκπληγωθῇ.—5 abs διάφορος τύπος τῆς προθέσεως αἲ ab· ἐνταῦθα
δηλοῖ τὸ ποιητικὸν αἴτιον.—6 μέν... ἀλλά.—7 nisi (=εἰ μὴ) μεθ'
ὑπτκτ. παραγομένων χρόνων πρὸς δήλωσιν ὑποθέσεως ἀδυνάτου.—8 κατ.
—9 ne εἰνε ἐνταῦθα ἀρνητικὸν τελικὸν μέριον=ἴνα μή.—10 λοιπόν.

Compleor, ētus sum, ēri.— adhībōr, itus sum, ēri.— deterrēor,
ītus sum, ēri.

§ 49.

1 ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—2 σχεδόν.—3 ἵνα.—4 περὶ μετὰ γν. —5 si
μεθ' ὑποτκτ. πργμν. χρόνου, ἐν τῇ ἀποδόσει ἐπίσης ὑπτκτ. παραγομένων
χρόνων πρὸς δήλωσιν ὑποθέσεως μὴ πραγματωθείσης.—6 πόσον.

Deleor, ētus sum, ēri.— moneor, ūtus sum, ēri.— per-terrēo, ūi,
ūtum, ēre.— dē-sum, fūi, esse.— ēgēo, ūi, ēre.— impleor, ētus sum,
ēri.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

§ 50

1 καθ' ἑκάστην.— πλήν, ἔκτος.—3 πρᾶ. § 49, 5.—4 ἀμέσως.—5
ἔρθως.—6 η συγχριτικός.—7 συνετῶς.

Lēgo, lēgi, lectum, ēre.— dilīgo, exi, ectum, ēre.— ācuo, ūi, ūtum, ēre.— āgo, ēgi, actum, agēre.— tribūo, ūi, ūtum, ēre.

! 51.

1 ὅτε ἀρτι. — 2 ἴνα. — 3 σφέδρα. — 4 μή. — 5 προστητ. τοῦ servio—δουλεύω. — 6 τὸ ποιητικὸν αἴτιον δηλαῖ ἐνταῦθα= ὅπδ μετὰ γν. — 7 λέγουσι. — 8 προστητ. 2 πλο. τοῦ servio. — 9 ἀφαιρ. τοῦ τρόπου.

Rē-linquo, līqui, lictum, ēre.— cōlo, ūi, cultum, ēre.— nosco, nōvi nōtum, ēre.— vinco, vīci, victum, ēre.— audīo, ivi xai ūi, itum, ire, —servio, ivi, xai ūi, itum, ire.— jungo, nxi, nctum, ēre.— sperno, sprēvi, sprētum, ēre. — ir-rētior, itus sum, iri.— acūo, ūi, ūtum, ēre. — ālo, ūi, alītum xai altum, ēre.— dēfendo, ndi, nsum, ēre.— obēdīo, ivi, itum, ire.

§ 52.

1 Μετ' ὀλίγον. — 2 ποιητικὸν αἴτιον. — 3 μετὰ μετ' αἴτιατ. — 4 μέχρι τοῦ νῦν. — 5 οὐπω. — 6 contra μετ' αἴτ=κατὰ μετὰ γν. — 7 ἀφαιρ. τοῦ ἀντικειμ. εἰς τὸ libere tis.

Indicor, ictus sum, indici.— ēlīgor, electus sum, elīgi.— con-dūcor, conductus sum, condūci.— confligor, conflictus sum, configli.— defendor, defensus sum, defendi.— di-rūor, dirūtus sum, dirūi.— tribūor, trtbūtus sum, tribūi.

§ 53.

1 ὑπτητ. ἀντὶ προστητ. — 2 πάντοτε. — 3 ἀλλά. — 4 νε μεθ' ὑπτητ. ἐνεστ.=τῷ μὴ τῷ ἀπαγορευτικῷ. — 5 εἰμή. — 6 συνετῶ;. — 7 si μεθ' ὑπτη. παραγομένου χρέον, ἐν τῇ ἀποδόσει ὁταύτως ὑπτητ. παραγ. χρέον, σημαίνουσι τὸ ἀπραγματοπολητον. — 8 οὐδέποτε. — 9 προσφλακτικῶς.

Dīcor, ctus sum, dici.— dilīgor, ectus sum, diligi.— dilīgo, ēxi, ectum, ēre.— con-trāho, xi, ctum, ēre.— ducor, ductus sum, duci. —rēgor, rectus sum, rēgi.— con-trāhor, contractus sum, contrāhi.— de-tēgor, ctus sum, detēgi.— contemnor, contemptus sum, contemni.— laedor, laesus sum, laedi.— dis-solvor, dissolutus sum, dissolvi.— minūtor, minutus sum, minūi.— ago, egi, actum, ēre.

§ 54,

1 ψευδῶς. — 2 ἀλλ' ὅμως. — 3 capit is aliquem damno=καταδικάζω τινὰ εἰς θάνατον. — ut—ita=καθὼς—cētω—5 ἀφαιρ. χρέον. — 6 d e μετ' ἀφαιρ.=περὶ μετὰ γν. — 7 vita post mortem futūra=ό μετὰ θάνατον μέλλων βίος. — 8 ἀφαιρ. ἀντικειμ. εἰς τὸ implebitur. — 9 κακῶς. — 10 ἀλλ' ὀλίγῳ οὔτερον. — 11 σφέδρα. — 12 διότι. — 13 post=μετὰ μετ' αἴτ.

Dis-solvo, olvi, ölütum, ēre — instituo, üi, ütum, ēre. — constituo, üi, ütum, ēre. — deminuor, ütus sum, minüi. — imbior, ütus sum, imbüi. — döléo, ui, ütum, ēre. — tribuo, ui, ütum, ēre. — ad-tribuo, ui ütum, ere.

§ 55.

1 ποτέ. — 2 τότε. — 3 παρευθύς. — 4 δέ. — 5 ἀφαιρ. τοῦ ὅργάνου. — 6 ἀφαιρ. τοῦ αἰτίου.

Scribo, psi, ptum, ēre. — rego, rexī, rectum, ēre. — sūmo, sumpsi xai sumsi, sumptum, ēre. — décerpo, psi, ptum, ēre. — decerptus, a, um. — intelligo, exi, ectum, ēre. — corrigo, ēxi, ectum, ēre. — restituo üi, ütum, ēre.

§ 56.

1 ἀφαιρ. τοῦ γρόνου. — 2 a Chr. n=ante Christum natum=πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. — 3 πεντηκοστὸν πέμπτον. — 4 ἐντεῦθεν. — 5 ἀφαιρ. τοῦ ὅργάνου. — 6 decimus=δέκατος. — 7 πρκμ. τοῦ do=δέκατος. — 8 δέκα ὥκτω.

Gero, gessi, gestum, ēre. — vinco, vici, victum, ēre. — pello, pē-püli, pulsum, ēre. — fundo, fudi, fūsum, ēre. — capio, cēpi, captum, ēre. — caedo, cēcidi, caesum, ēre. — fugio, ūgi, ugitum, ēre. — jingo, nxi, nctum, ēre. — mitto, mīsi, missum, ēre. — do, dēdi, dātum, dāre. — incendo, ndi, nsum, ēre. — ûtor, ūsus sum, uti.

§ 57.

1 πρθ. § 56,2. — 2 πριακοσιοστὸν ἐνενηκοστόν. — 3 ad μετ' αἰτ. = παρὰ μετ' αἰτ. — 4 πρὸς μετ' αἰτ. — 5 ή...ή. — 6 ως εἰς... — 7 τέλος. — 8 ἵνα. — 9 πρότερον...ή. — 10 δέ δ' δύμως. — 11 παρευθύς. — 12 τότε δή. — 13 ἐπὶ πολὺ μάτην. — 14 ώστε. — 15 οὖτας...ώστε. — 16 μετὰ μετ' αἰτ.

Verto, verti, versum, vertere. — evādo, evasi, evasum, evadere. — ascendo, ascendi, ascensum, ascendere. — claudio, clausi, clausum, ēre. — converto, converti, conversum, convertere. — prehendo, prehendi, prehensum, prehendere. — cognosco, cognōvi, cognītum, cognoscere. — affligo, afflixi, afflictum, affligere. — incendo, cendi, censem, cendere. — constituo, stitui, stitūtum, stituere. — traho, traxi, tractum, trahere. — defendo, fendi, fensum, fendere.

§ 58.

1 δέ. — 2 ἀφαιρ. ἰδιότητος. — 3 τότε. — 4 διατί; — 5 ώστε. — 6 πρὶν ή. — 7 δικηγ. — 8 utinam μεθ' ὑπτκτ. παραγομένου γρόνου δηλοῖ εὐχῆν ἀνεκπλήσσωτον. — 9 νῦν. — 10 λοιπόν. — 11 δύμοι μέ. — 12 ἀφαιρ. τοῦ ἀντικειμ. εἰς τὸ solutus est. — 13 μόλις δέ.

Jaceo, jacui, ēre.—metūo, ui, ēre.—rūo, rui, rutum, ēre.—ever-
tor, versus sum, i.—interimo, ēmi, emptum, ēre.—elīgo, ēgi, ectum,
ēre.—luo, lui, ēre.—comprehendo, prehendi, prehensum, prehend-
ere.—solvo, solvi, solūtum, ere.

§ 59.

1 ἐνῷ.—2 secundum μετ' αἵτ. δηλοῖ συμφωνίαν=κατὰ μετ' αἵτ.—
3 διὰ μετὰ γν. .

Convertor, versus sum, verti.

§ 60.

1 ιδού.—2 ίνα.—3 πότε δή.—4 ἀφαιρ. τοῦ αἵτου.—5 τοσοῦτον...
ώστε.

arrepo, repsi, reptum, ere.—appāreo, ui, itum, ēre.—elido, lisi,
līsum, ere.

§ 61.

1 ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—2 τούλάχιστον.—3 δθεν.
praetermitto, mīsi, missum, ēre,—duco, duxi, ductum, ēre.

§ 62.

1 μάλα.—2 καὶ δέν.—3 πρὸν η.—4 Ἄλλος οὐδὲ τότε.—5 καὶ προθέτω,
ago, egi, actum, ēre.—dimitto, mīsi, missum, ere.—recēdo, re-
cessi, recessum, ere.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

§ 63.

1 ἐνῷ.—2 ὑπτκτ. προτροπὴν σημαίνουσα.—3 ἄρτι.—4 ἔμοι τούλά-
χιστον.—5 μᾶλλον.—6 ἀφαιρ. τοῦ ὁργάνου.—7 ως... οὗτω.—8 ἀφαιρ.
τοῦ κατὰ τι.—9 ὑπὲρ μετὰ γν. —10 sine μετ' ἀφαιρ.=ἄτεν μετὰ γν. .
—11 δθεν.—12 δικαίως.—13 ἄλλα.—14 ή συγχριτικός.—15 ίνα μή.—
16 εἰ καὶ.—17 δμως.

instituo, tūi, tūtum, ēre.—tribuo, ui, ūtum, ere.—vinco, vici,
victum, ere.—pono, posui, posītum, ēre.—dimīco, avi, are—gero,
gessi, gestum, ere.—abdūco, duxi, ductum, ēre.—mereo, rui, ēre.—
antecēdo, cessi, cессум, ēre.—expōnor, posītus sum, i.—minuor,
nūtus sum, i.—propōnor, positus sum, i.

§ 64.

1 εἰ καὶ.—2 καλῶς.—3 ποτέ.—4 ἀφαιρ. τοῦ ποιητικοῦ αἵτου.—5
dum=ἐνῷ, συντάσσεται ίστορικῷ ἐνεστῶτι.—6 αἴφνης.—7 οὗτω.—8 ήδη.
—9 διάτι.

amitto, misi, missum, ἔρε.—vivo, vixi, victum, ἔρε.—premor, presus sum, i.—colligo, ἔληγο, lectum, ἔρε.—tego, texi, tectum, ἔρε.—profligo, avi, atum, are.—permoveo, mōvi, mōtum, ἔρε.—surgo, surrexi, resurrectum, ἔρε.—traho, traxi, tractum, ἔρε.

§ 65.

1 ὁ δ' ὄμως. — 2 λοιπόν. — 3 διότι πρότερον.
adjungo, junxi, junctum, ἔρε.

§ 66.

1 ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—2 ἀλλάζ.—3 σχεδόν.—4 ἔπειτα.—5 configo-cum aliquo=συγχρούματι πρός τινα.—6 τότε.—7 ab...usque ad=ἀπό... μέχρι.—8 post Chr. n.=post Christum natum=μετὰ τὸν Χριστὸν γεννηθέντα.

configlo, flicti, flixtum, ἔρε.—vincor, vincitus sum, i.—fundor, fatus sum, i.—gero, gessi, gestum, ἔρε.—restituo, ui, ūtum, ἔρε.—evertor, versus sum, i.

§ 67.

1 ut ὁμοιωματικὸν συντάσσεται ὄριστικῆ=καθώς.—2 ab...usque das=ἀπό... μέχρι.—3 εἶτα.—4 τέλος δέ.—5 ή αὐτ. ἐπὶ χρόνου παρὰ Λατίνους σημαίνει δ, τι καὶ παρὰ τοῖς "Ελλήσι, ἐηλα δὴ τὴν χρονικὴν διάρκειαν.

rego, rex, rectum, ἔρε.—teneo, ui, tentum, ἔρε.—succedo, cessi, cesso, ἔρε.—excludo, si, sum, ἔρε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

§ 68.

1 non modo... sed etiam=οὐ μόνον... ἀλλὰ καὶ.—2 ίντι.—3 ἔνθα.—4 μετ' ὀλίγον.—5 μόλις δέ.—6 τόσον.—7 ὥστε.

nutrio, ivi, ἦ ii, itum, ἔρε.—saevio, ii, itum, ἔρε.—oboedio, ivi, καὶ ii, itum, ἔρε.—expedio, ivi, itum, ἔρε.—coopi, isse.—fulgeo, fulsi, ἔρε.—tego, xi, ctum, ἔρε.—impedio, ivi, itum, ἔρε.—irretio, ivi ἦ ii, itum, ἔρε.—grungio, ivi ἦ ii, itum, ἔρε.

§ 69.

1 ἐπιμελῶς.—2 φρονήμως.—3 ἀφαιρ. τοῦ χρόνου.—4 ἐπόθεν.—5 ὅθεν.—6 ὁ σύνδεσμος quominus τίθεται κατόπιν τῶν κωλύσεως σημαντικῶν ἡρημάτων καὶ ισοδυναμεῖ τῷ π ε=ίνα μή.—7 ἀφαιρ. τοῦ ὅργάνου.—8 δικαίως.

colligo, ἔληγο, ectum, ἔρε.—nutrio, ivi, itum, ἔρε.—impedio, ivi, ἦ ii, itum, ἔρε.—punio, ivi, ἦ ii, itum, ἔρε.—esūrio, ivi, itum, ἔρε

§ 70.

1 πέριξ.—2 ποτέ.—3 οὗτω.—4 ut ἀποτελεσματικὸν μεθ' ὑπτήτ. (= ὕστε).—5 τελικὸν (= ἵνα).—6 ἀφαιρ. τοῦ ὄργανου.—7 ἔλεγχος ὕστερον.—8 ἀρκούντως—9 προφυλακτικῶς.—10 ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ μάτην.—11 ταχέως.

12 ludo, si, sum, ere.—punio, ἵνα η ii, ἵτυμ, ire.—expedio, ἵνα, η ii, ἵτυμ, ire.—irretio, ἵνα η ii, ἵτυμ, ire.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

§ 71.

1 ἀφοῦ.—2 ἀφαιρ. τοῦ ὄργανου —3 ἵνα.—4 gratias ago.=εὐχαριστῶ, maximas gratias ago=τὰ μέγιστα εὐχαριστῶ.—5 ὀλίγῳ ὕστερον.—6 δέ.—7 ἔπειτα.—8 καλ.—9 dum συντάσσεται μετὰ ἱστορικοῦ ἐνεστῶτος, σταυρημάτων σημαίνῃ ἐνῷ, δύος ἐν τῷ προκειμένῳ παραδείγματι.—10 de=περὶ μετὰ γνών.—11 ago cum aliquo=διατάξομαι μετά τινος,

Ago, ἥγι, actum, ere.—concedō, ndi, nsum, ere.—opprimo, presi, pressum, ere.—appello, puli, pulsum, ere.—dormio, ἵνα η ii, ἵτυμ, ire.—expōno, sui, situm, ere.—solvo, lvi, lūtum, ere.—colo, colui, cultum, ere.—cognosco, ὅντι, itum, ere.

§ 72.

1 ab μετ' ἀφαιρ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου.—2 διότι.—3 ὑποθετικὸς λόγος σημαίνων τὸ δέδυνατον.—4 καλ.—5 matrimonio mihi jungo aliquam=διὰ τοῦ γάμου ζεύγνυμι τινὰ ἐμοὶ= νυμφεύομαι τινα.—6 quo...eo τοσούτῳ...δεῖ.—7 οὐδὲ.—8 utinam μεθ' ὑπτήτ. πρτκ. (= εἴθε) εὐχὴν δηλοῖ μηδὲ δυναμένην νὰ ἔκπληγωθῇ.—9 ηδη πρότερον.—10 pro μετ' ἀφαιρ.=δηπὲρ μετὰ γνών.—11 οὕτω.—12 τότε.—13 καλ ἐγώ.—14 κατὰ μετὰ γνών.

Edi, di, esum, ere.—bibo, bibi, ere.—oppōno, posui, positum, ere.—profundo, fudi, fūsum, ἔre.—saevio, sī, ἵτυμ, ire.—negligo η neglēgo, exi, ectum, ἔre.—iungo, nxi, nctum, ἔre.—finio, lvi, ἵτυμ, ire.—colo, colui, cultum, ἔre.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A

A, ab, abs, πρέθεσις μετ' ἀφαιρ. = 1)
 ἀπό, 2) ὑπὸ μετά γεν. πρὸς δήλω-
 σιν τοῦτου ψύχου ποιητικοῦ αἴτιοῦ.
 abdūco, xi, ctum, ἔτε 3 ἀπάγω.
 abies, etis θ. ἐλάτη.
 abigo, ἔgi, actum, ἔτε 3 ἀπάγω,
 ἀποτρέπω.
 abstineo, ui, entum, ἔτε 2 ἀπέγω.
 ac καὶ
 accurāte ἀξιέως.
 accūso, ἄvi, atum, ἔτε 1 κατηγορῶ.
 acer, cris, cre δρυμός, πειρός. δει-
 νός, δέντης αὐστηρός.
 acerbus, a, um πικρός. — dolor πι-
 κὰ λόπη.
 Achilles, is ἄρ. Ἀγίλλευς.
 acies, ēi θ. τάξις (πολεμική), μάχη.
 acriter δριμέως, σφοδρῶς.
 acuo, ui, p̄tum, ἔτε 3 ἀξύνω, ἀσκῶ.
 acutus, a, um, δέντη.
 ad p̄cōth. μετ' αἰτ. πρὸς τινι. — εἰς,
 πρὸς τινα.
 adeo τοσοῦτον.
 adhibeo, ui, itum, ἔτε 2 πασέγω.
 γρῶμαί τινι πρὸς τι, εἰς τι.
 adhuc μέγρι τοῦτο, μέγει τοῦ νῦν.
 adiungo, nxi, nctum, ἔτε 3 προσ-
 ἀπτω, πεστιθητι.
 administro 1 κυβερνῶ, διοικῶ.
 admodum μάλι, πάνυ.
 admoneo, ui, itum, ἔτε 2 ἐνθυμίζω
 τινά τι παραινῶ.
 adrēpo, psi ptum. ἔτε 3 προσέρπω.
 adolescens, ntis ἄρ. νεανίας, νέος.
 advento 1 ἀφικνεῦμα.
 adventus, us, ἄρ. ἄφιξις.
 adversus, a, um, ἐναντίος res
 adversæ συναρπατ.
 advolo 1 σπεύδω.
 aedes, is θ. ναός. — aedes, ium
 πληθ. οἶκος, οἶκτις (ἀνθρώπου),
 aedificium i, cūd. οἰκοδόμημα.
 aedifico, ἄvi, atum, ἔτε οἰκοδομῶ,
 κατασκευάζω.

Aegyptius, a, um Αἰγύπτιος.
 Aegyptus, i, θ. Αἴγυπτος.
 Aemilius, i, ἄρ. Αἰμίλιος.
 Aenēas, ae, ἄρ. Αἰνεας.
 aēneus, a, um, γαλχοῦς.
 Aeolus, i, ἄρ. Αἴολος.
 aequo, ἄvi, atum, ἔτε 1 ἔξισῶ, ur-
 bem solo — κατεδαφίζω πόλιν.
 aequus, a, um, ίσος, δμαλές, — mens,
 animus, ἀπάθεια, ἀταρξία ψυχῆς.
 aér, aēris, ἄρ. ἀέρ.
 aerārium i οὐδὲ ταμεῖον (δημόσιον).
 aēs, aeris οὐδὲ. χαλκός.
 aestas, atis θ. θέρος. aēstāte ἐν θέρει.
 aestimo, ἄvi, atum, are 1 διατιμῶ,
 ἔκτιμῶ.
 aetas, atis θ. αἰών, γρένος.
 aeternus, a, um αἰώνιος.
 Aetan, ae θ. Αἴτνη.
 affligo, xi, ctum, ἔτε 3 καταβάλλω,
 καταρρίπτω, φρενῶ.
 Africā, ae θ. Ἀφρική.
 Africānus, i ἄρ. Ἀφρικανός.
 Agamemnon, ὄnis ἄρ. Ἀγαμένων.
 Agēnor, oris ἄρ. Ἀγήνωρ.
 ager, gri, ἄρ. ἀγρός.
 agnōsco nōvi, itum, ἔτε βλανταγωρίζω
 ago, ἔgi, actum, ἔτε 3 ἄγω, πράττω,
 id ut φροντίζω, διανοοῦμαι τοῦτο,
 ἵνα annum — τὸ ἔτος ἄγω, διάγω.
 — cum aliquo διαλέγομαι πρόστινα.
 agricola, ae ἄρ. γεωργός.
 alacer, cris, cre πρόδυμος, εὔθυμος.
 albus, a um λευκός.
 Alcinous, i, ἄρ. Αλκίνοος.
 Alexander, dri ἄρσ. Αλέξανδρος.
 Alexandriā, ae θ. Αλεξάνδρεια.
 aliquando, ποτέ.
 alias a, ud ἄλλια.
 Allia ae θ. Αλιας (ποταμὸς) Ιταλίας.
 alo, alui, altum, ἔτε 3 τρέψω, αὐξάνω.
 Alpes, ium θ. Αλπεις.
 alter, era, erum δ ἔτερος. δεύτερος.
 altitudo, inis θ. δψος.
 altus, a, um ὑψηλός, βαθύς.
 abmo, ae, ο ἀμφότεροι, κι; κι;

ambulo, ἄντι, ἄτυπο, ἄτη 1 περιπατῶ.
amicitia, ae θ. φίλια.
amicus, a, um φίλος, η, on— οὐσ.
ἀρ. φίλος.
amitto, īsi, issum, ἔτε 3 ἀπόλ-
λυμέ τι, στεροῦμαι τινος.
amo, ἄντι, ἄτυμ, ἄτη 1 ἀγαπῶ.
amoenitas, ἄτις θ. χάρις, τερπνότης
amoenus, a, um τερπνός, χαρέει.
amor, ὄρις ἀρ. ἀγάπη.— patriae
φιλοπατρία.
amplifico, ἄντι, ἄτυμ, ἄτη 1 ἐπαυ-
ξάνω, πλατύνω, μεγαλώνω.
amplus, a um εὐρύς, εὐρύχωρος,
μέγας· ἐπιφανής, ἔνδοξος.
an ἢ utrum...an πότερον...ἢ.
ancora, ae θ. ἄγκυρα in ancorā
sum εἰμαι ἡγκυροβόλημένος.
Ancus, i ἀρ. Ἄγκος.
angor ὄρις ἀρ. στενοχωρία.
angustiae, ἄτυμ θ. τὰ στενά.
angustus, a, um στενός.
anima, ae, ψυχή, ζωή.
animal, alis οὖς ζώον.
animus, i ἀρ. ψυχή, φρόνημα· ex
animo ἐκ ψυχῆς.
annus, i ἀρ. ἔτος· anno ἐν ἔτει.
anser, eris ἀρ. χήν.
ante προθ. μετ' αἰτ. = πρὸ (τοπικ.
καὶ γρονι).
antea πρότερον.
antecēdo, essi, essum, ἔτε 3 προ-
έχω, υπερτερῶ.
antequam πολὺ ἢ.
Antinous, i ἀρ. Ἀντίνοος.
antiquus, a, um ἀρχαῖος. παλαιός.
Apelles, is ἀρ. Ἀπελλῆς.
aper, apri ἀρ. κάπρες.
apertus, a um ἀνοικτός.
Apollo, inis ἀρ. Ἀπέλλων.
appāreo, ui, itum, ἔτε 2 ἀναφά-
νομαι, φανερός εἰμαι.
apparo 1 παρασκευάζω.
appello, puli, pulsūm ἔτε 3 προσ-
άγω.
appōno, sui, situm, ere 3 παραθέτω.

apporto, ἄντι, ἄτυμ, ἄτη 1 προσκο-
μίζω, φέρω.
apprehendo, ndi, nsum, ἔτε 3
ἐπιλαμβάνομαι.
appropinquuo 1 πλησιάζω.
apud προθ. μετ' αἰτ. = παρὰ μετάδοτ.
aqua, ae θ. θάλασσα.
aquila, ae θ. δετέρα.
āra, ae θ. βωμός.
aratrum, i οὐδ. ἄροτρον.
arbor, oris θ. δένδρον.
arcus, ūs ἀρ. τόξον.
Arête, ἑς θ. Ἀρέτη.
argentum, i οὐδ. ἄργυρος.
Ariovistus, i ἀρ. Ἀριόβιστος.
arma, ὄρυμ, οὐδ. ὄπλα.
Arminius, i ἀρ. Ἀρμίνιος.
armo, ἄντι, ἄτυμ, ἄτη 1 ὀπλίζω.
aro, ἄντι, ἄτυμ, ἄτη 1 ἀροτρίω.
ars, tis θ. τέγνη.
ark, rcis, θ. ἀκρόπολις.
ascendo, nsi, ensum, ἔτε 3 ζάναζανω.
ascia, ae θ. σκέπαρνον, ἀξίνη.
Asia, ae θ. Ἀσία.
asinus, i ἀρ. δόνος.
aspectus, ūs ἀρ. θέα, ὄψις.
asper, era, erum τραχύς, σκληρός.
asporto, ἄντι, ἄτυμ, ἄτη 1 ἀποκο-
μίζω, μεταχομίζω.
at ἀλλά, δέ.
Athēnae, ἄτυμ, θ. Ἀθηναί.
Atheniensis, e' Αθηναῖος, Ἀθηναῖος;
atque καὶ.
atrox, ὁσις σκληρός, ἄγριος, δεινός.
attentus, a, um, προσεκτικός.
attribuo, ui, ūtum, ἔτε 3 ἀπονέμω
ἀντιτίθημι.
auctor, ὄρις ἀρ. ὁ πράξις τι, ὁ αἴ-
τιός τινος, legum, — νομοθέτης.
auctoritas, ἄτις θ. ἀξιώμα, αὐθεντία.
audācia, ae θ. τόλμη.
audax, ἄτις τολμηρός.
audio, īvi, ītum, ἔτε 4 ἀκούω.
Augustus, i ἀρ. Αὔγουστος.
aureus, a, um χρυσός.
aurum, i, οὐδ. χρυσός.
aut, σύνδεσμ.ἢ (διακευτικός).
autem σύνδεσμ. δέ, ἀλλά.

auxilium, i οὐδ. βοήθεια.
avāritia, ae θ. φιλαργυρία.
ava, ae θ. μάμυη.
avidus, a, um ἐπιθυμῶν, ἐπιθυμητικός.

avis, is θ. πτηγόν.
avus, i ἄρ. πάππος.

B.

Bacchus, i ἄρ. Βάκχος.

barba, ae θ. γένειον.

bellicosus, a, um πολεμικός.

bello, ἄνι, ἄτυ, ἕτερ 1 πολεμῶ.

bellum, i οὐδ. πόλεμος.

bene καλῶς.

benigne φιλοφρόνως.

benignitas, ἄτις θ. εὐμένεια, φιλοσοφία.

bestia, ae θ. θηρίον, ζῷον.

Bias, antis ἄρ. Βίας.

bibo, bibi, pōtum, bibere 3 πίνω.

Boeotia, ae θ. Βοιωτία.

bonus, a, um, ἀγαθός, καλός· bonus.

nus animus θάρσος.

bonum, i οὐδ. τὸ ἀγαθόν.

Brennus, i ἄρ. Βεννός.

brevis, e βραχύς· brevi tempore
ἐν βραχεῖ, ὅληγω χρόνῳ

C

cado, cecidi, casum, ἕτερ 3 πίπτω
ἀποθνήσκω.

caedes, is θ. φόνος, σφαγή.

caedo, cecidi, caesum, ἕτερ 3 κόπωσις.

πτω. φονεύω.

caelum, i οὐδ. οὐρανός· πληθ. celi,
ōrum ἄρ.

caeruleus, a, um νλαυκός.

Caesar, aris ἄρ. Καῖσαρ.

calamitas, ἄτις θ. δυστυχία, συμφορά.

calcar, aris οὐδ. τὸ πλῆκτρον τοῦ
ἀλέκτορος.

Calchas, antis ἄρ. Κάλγας.

calliditas, ἄτις θ. πανουργία.

Camillus, i ἄρ. Κάμιλλος.

Campania, ae θ. Καμπανία.

campus, i ἄρ. πεδίας.

candidus, a um λευκός, λαμπρός.

canis, is ἄρ. κύων.

canto, ἄνι, ἄτυ, ἕτερ 1 φάδω, φάλλω.

caper, ri ἄρ. τράγος.

capillus, i ἄρ. κέρυνη.

capiro, cēpi, captum, ἕτερ 3 λαμ-

βάνω, αἴρω, καταλαμβάνω.

Capitolium, ii οὐδ. Καπιτώλιον.

capra, ae θ. αἴτη.

captatus, a um συλληφθείς.

caput, itis οὐδ. κεφαλή, capitū

damno εἰς θάνατον καταδικάζω.

carcer, eris ἄρ. εἰρκτή.

carmen, inis οὐδ. ποίημα.

Carthaginensis, e Καρχηδόνιος.

Carthago, inis θ. Καρχηδών.

carus, a, um προσφιλής.

casa, ae θ. καλύπτη.

castra, ὄρυμα οὐδ. στρατόπεδον.

casus, ūs ἄρ. πτῶσις, πύγη.

causa, ae θ. αἴτια.

caute προσεκτικῶς.

cautus, a um προσεκτικός.

celebro, ēvi, ἄτυ, ἕτερ 1 ψάλλω,

ύμνω, διαθρυλῶ.

celer, eris, ere ταχύς.

celeritas, ἄτις θ. ταχύτης.

celeriter ταχέως.

centēsimus, a, um ἑκατοστός.

certamen, inis οὐδ. ἀγών.

certere βεβαιώς, τούλάχιστον.

certus, a, um βέβαιος:

cerva, ae θ. ἡ ἔλαφος cervus, i ἄρ.

ἔλαφος.

ceterus, a, um οὐδὲν οὐλλος.

Christus, i ἄρ. Χριστός.

cibus, i ἄρ. τροφή.

cicāda, ae θ. τέττιξ.

Cimbri, ὄρυμα, ἄρσ. Κιμβροί.

Cincinnatus, i ἄρ. Κιγκιννάτος.

ciniis, eris ἄρ. τέφρα.

circaprobūμετ' αἴτ=περί τινα, πέρι.

circum, ταύτη τῷ circa.

cis προθ. μετ' αἴτ. =έντεῦθεν, ἐπι-

τάδε μετὰ γεν.

cito ταχέως.

civis, is ἄρ. πολίτης, συμπολίτης.

civitas, ἄτις θ. πολιτεία.

clādes, is οὐλέθρος, συμφορά, ἡττα.

- clamor, ὄρις ἀρ. χραυγή.
 clerus, a, um λαμπρός, περιφημος, ἔνδοξος.
 classis, is θ. στόλος.
 clando, si, sum, ἔτε 3 κλείω.
 clipeus, i ἀρ. ἀσπίς (περιφερής και
 γαλκῆ).
 coepi πρκμ. τοῦ ἀρχαικοῦ coepio,
 ἡγέανην.
 coērco, ui, itum, ἔτε 2 συνέχω,
 κατέχω, χρατῶ.
 cogito 1 σκέπτομαι.
 cognosco, ὄνι, itum, ἔτε 3 γνω-
 φίζω, μανθάνω.
 colligo, ἄγι, ectum, ἔτε 3 συνα-
 θροίζω.
 colligo, ἄνι, ātum, ἔτε 1 συνδέω.
 collis, is ἀρ. λέφος.
 collico, ἄνι, ātum ἔτε 1 τοποθετῶ.
 colo, colui, cultum, ἔτε, ἐπιμελού-
 ριαι, σέβομαι, λατρεύω.
 colonia, ae θ. ἀποικία.
 color, ὄρις ἀρ. γρῶμα.
 columba, ae θ. περιστερά.
 columnna, ae θ. στήλη.
 commendo 1 ἐπιτρέπω, παραχωρῶ,
 συνιστῶ.
 commeo, ἄνι, ātum, ἔτε 1 μεταβαίνω.
 commilito, ὄνις ἀρ. συστρατιώτης.
 commodo, ἄνι, ātum, ἔτε 1 ἐπι-
 τρέπω, πασέχω.
 communis, ε κοινός.
 commutatio, ὄνις θ. μεταβολή.
 comparo, ἄνι, ātum, ἔτε παρα-
 σκευάζω: mihi comparo πορίζω-
 μαι. κτῶμαι τι.
 compleo, ἄνι, ātum, ἔτε 2 πληρῶ.
 comprehendō, ndi, nsum, ἔτε 3
 ἐπιλαμβάνω, δράττομαι.
 concordia, ae θ. διάνοια,
 conditor, ὄρις ἀρ. ίδρυτης.
 condūco, xi, etum, ἔτε 3 συνάγω,
 confligo, xi, etum, ἔτε 3 συγκρύωμαι.
 concendo, ndi, nsum, ἔτε 3 διαβάλω
 conscientia, ae θ. συνείδησις.
 conscribo, ipsi, iptum, ἔτε 3 κατα-
 γράφω, καταλέγω (στρατιώτας).
 considero 1 παρατηρῶ, σκέπτομαι.
- consilium, i οὐδ. συμβουλή, γνώμη,
 σκέψις.
 constans, antis σταθερός.
 constanter σταθερῶς, ἐμμένως.
 constantia, ae θ. σταθερότης, ἐπιμονή.
 constituo ui, ātum, ἔτε 3 ίστημι,
 ἀποστεῖλω.
 consuetudo, inis θ. συνήθεια.
 consul, lis ἀρ. ὑπατος.
 consulatus, ūs ἀρ. ὑπατεῖα.
 contendō, ndi, ntum, ἔτε διατείνο-
 μαι, προσπειθῶ, ἀγωνίζομαι.
 contemno, mpsi, mptum, ἔτε 3
 καταφρονῶ.
 contentus, a, um εύγαριστημένος.
 contineo, inui, entum, ἔτε 2 συνέ-
 γω, κατέχω, δεσπέζω.
 contra προθ. μετ' αἵτ. ἐναντίον, κατά-
 τινος.
 contraho, xi, ctum, ἔτε 3 συνα-
 θροίζω, — mihi aliquid συνάγω
 ἐμαυτῷ τι, ἐπάγομαι τι: — da-
 mpanū ἐπάγομαι βλαβήν.
 converto, ti, sum, ἔτε 3 στρέψω,
 μεταβάλλω.
 convivium, i οὐδ. συμπόσιον.
 copia, ae θ. ἀφθονία copiae, ārum
 δύναμις (πολεμική).
 Corinthus, i θ. Κόρινθος.
 cornu, ūs οὐδ. κέρας.
 corpus, ὄρις, οὐδ. σῶμα.
 corrigo, exi, ectum ἔτε 3 διορθῶ.
 cotidie καθ' ημέραν.
 cras αὔριον.
 creo, ἄνι, ātum, ἔτε ἐκλέγω, δη-
 μιουργῶ, παρασκευάζω.
 Crēta, ae θ. Κρήτη.
 crimen, inis οὐδ. κατηγορία.
 crucio, ἄνι, ātum, ἔτε 1 βιτσανίζω.
 crudelis, e σκληρός, ωμόφρων.
 crudeliter σκληρώς.
 culpa, ae θ. πταῖσμα, αἴτια: in
 culpa sum ἐν αἴτιᾳ εἰμι.
 culter, tri ἀρ. μάχαιρα.
 cum προθ. μετ' αἵτιρ. σύν, μετά τινος,
 πρός τινα. — σύνδ. δέ, αἷτος, ἐπειδή.
 cunae, ārum θ. λίκνον.

- cupiditas, ἄτις θ. ἐπιθυμία.
 cupidus, a, um ἐπιθυμητικός, ὁρε-
     γόμενος.
 cur διατί.
 cūra, ae θ. φροντί.:
 cūro, ἄνι, ἄτυμ, ἄρε 1 φροντίζω.
 currus, ūs ἀρ. ἄρμα, ἄμαξα.
 cursus, ūs ἥσ. δόσμος, φορά, φοῦς.
 custos, ὅδις, ἀρ. φύλαξ.
 Cyclops, ὅπις ἀρ. Κύκλωψ.
 cycnus, i ἀρ. κύκνος.
 Cynaegirus, i ἀρ. Κυναγείρος.
D
 damno 1 καταδικάζω.
 damnum, i οὐδ. ζημία, βλάβη.
 Dānuvius, i ἀρ. Δούναβης.
 de πρόθ. μετ' ἀφαιρ.= περὶ τίνος.
 dea, ae θ. θεά.
 debello, ἄνι, ἄτυμ, ἄρε 1 ἀντό-
     τὸν πέλεμον τελεῖω, εἰς πέρας ἄγω.
     —μπέτη. καταπολεμῶ, νικῶ τινα.
 debedo, ui, itum, ἄρε 2 ὀφείλω.
 decem δέκα.
 decet, uit, ἄρε 2 πρέπει.
 decerpo, psi, ptum, ἄρε 3 δρέπω
 decimus, a, um δέκατος.
 dedo, didi, ditum, ἄρε παραδίδωμι.
     deditus, a, um παραδεδομένος.
     ἀφωνιώμενος.
 defendo, ndi, nsum, ἄρε 3 φυλάττω,
     ὑπεκαστίζω.
 defensor, ὅρις ἀρ. ύπερασπιστής.
 defleo, ἔνι, ἔτυμ, ἄρε 2 θρηνῶ,
     χλαίω τινὰ ή τι.
 deinde εἶτα.
 delecto, ἄνι, ἄτυμ, ἄρε 1 τέρπω.
 deleo, ἔνι, ἔτυμ, ἄρε 2 ἀφανίζω, ἔξ-
     ολθερεύω.
 delphicus, a, um δελφικός.
 deminuo, ui, ūtum, ἄρε 3 ἐλαττῶ.
 denique τέλος, τέλος δέ.
 dens, ntis ἀρ. δόδυς.
 densus, a, um πυκνός.
 despēro, ἄνι, ἄτυμ, ἄρε 1 ἀπελπ-
     ζομένι.
 desum, fui, esse ἀπειμι, ἀπολείπω,
     ἴλλείπω.
 detego, xi, ctum, ἄρε 3 ἀποκαλύπτω.
- deterreo, ui, itum, ἄρε 2 ἀποτρέπω.
     τινά τίνος (διάφέρου), ἀποκρούω τι.
 detrecto, ἄνι, ἄτυμ, ἄρε ἀποποιεύ-
     ωμι, ἀρνοῦμαι.
 deus, i ἀρ. θεός.
 deturbo, ἄνι, ἄτυμ, ἄρε 1 καταρρί-
     πτω, καταρρηγνίζω.
 devōro, I καταθροχθίζω.
 dexter, tra, trum, δεξιός.
 Diāna, ae Ἀρτεμίς.
 dictātor, ὅρις ἀρ. δικτάτωρ.
 dico xi, ctum, ἄρε 3 λέγω.
 dictum, i οὐδ. ἥρητόν.
 dies ἕι ἀρ. ημέρα.—festus ἑορτή.
 difficilis, e δύσκολος.
 dignitas, ἄτις θ. ἀξία.
 diligenter ἐπιψελῶς,
 diligentia, ae, θ. ἐπιψελεῖαι.
 diligo, exi, ectum, ἄρε 3 ἀγαπῶ.
 dimico, ἄνι, ἄτυμ, ἄρε 1 ἀγωνίζο-
     μαι, μάχομαι.
 dimitto, isi, issum, ἄρε 3 ἀφίνω.
 diruō, ui, ūtum, ἄρε 3 κατασκά-
     πτω, ἀφανίζω.
 disciplina, ae θ. παιδεία, πειθαρχία.
 discipulus, i ἀρ. μαθητής.
 discordia, ae θ. διχόνοια, ἔρις.
 displiceo, ui, itum, ἄρε 2 ἀπαρέσκιο.
 disputo 1 συζητῶ, σκέπτομαι.
 dissimilis, e ἀνόμοιος.
 dissolvō, vi, ūtum, ἄρε, 3 διαλύω.
 diuersus, a, um διάφορος.
 dives, itis πλούσιος.
 divinus, a, um θεῖος.
 divitiae, ἄρυμ θ. πλοῦτος.
 do. dedi, dātum, are 1 διδώμι.
 doceo, ui, ctum, ἄρε 2 διδάσκω.
 doctrina, ae θ. παιδεία, ἐπιστήμη.
 doleo, ui, ἄρε 2 λυποῦμαι.
 dolor, ὅρις ἀρ. λύπη.
 domesticus, a, um οἰκιακός.
 domicilium, i οὐδ. κατοικία.
 dominus, ūs θ. οἰκία: domi bellique
     =ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ.
 dono, ἄνι, ἄτυμ, ἄρε 1 δωροῦμαι.
 dōnum, i οὐδ. δῶρον.

- dormio, īvi, ītum, īre, 1 κοιμῶμαι. dormito, ti, sum, ἔτε 3 ἀνατρέπω,
draco, ὄνις, ἀρ. δράκων. καταλύω.
Drūsus, i Δροῦσος. ex πρόθεσ. μετ' ὁφαιρ = ἐκ.
dūco, xi, ctum, ἔτε 3 ἀγω, ὁδηγῶ excellens, ntis ἔξογος.
originem — τὴν ἀρχὴν ἔχω. excito, ἀνι, ἀtum, ἔτε 1 ἔξεγείρω.
dum, ἐν φ., ἐφ' ὅσον exclūdo, si, sum, ἔτε 3 ἔκκλειω,
duo, duac, duo, δύο. ἐκβάλλω.
duodecimus, a, um δωδέκατος. excūso, ἀνι, ἀtum, ἔτε 1 δικαιολογῶ.
dārus, a, um σκληρός, ἀπηγής. exemplum, i οὐδ. παράδειγμα.
dux, cis ἀρ. ἡγεμών, στρατηγός. exercito, ui, ītum, ἔτε 2 ἔξασκω.
E exercitu, ἀνι, ἀtum, ἔτε, 1 ἔξασκω.
ebur, oris οὐδ. ἐλέφας, (ὁ ὁδοὺς exercitus, n̄s ἀρ. στρατός.
τοῦ ἐλέφαντος). exitium, i εὐδ. ὅλεθρος.
eburneus, a, um ἐλεφάντινος. expedio, īvi, ītum, īre 4 ἀπολύω,
ecce ίδού. ἀπαλάττω, me expedio ἀπαλάτ-
edo, ἀdi, īsum, ἔτε 3 τράγω. toμαι.
ēduco, ἀni, ītum, ἔτε 1 ἀνατρέψω. expleo, ἀni, ītum, ἔτε 2 πληρῶ,
ēdūco, xi, ctum, ἔτε 3 ἔξάγω. καρέννυμι.
effigies, ei θηλ. εἰκών, ἄγαλμα. expōno, sui, situm, ἔτε 3 ἐκτίθημι.
efflo tέκπ· ἐώ· animūm — ἀποθήκησκω. expugnatio, ὄνισθ. ἐκπέρθησις, ἄλωσις
egeo, ui, ἔτε 2 ἐποφῶ τινος, στεροῦμαι. expugno, ἀni, ītum, ἔτε 1 ἐκπολιορ-
ego ἐγώ. κῶ, νικῶ.
egregius, a, um ἔξοχος. expirō, ἀni, ītum, ἔτε 1 ἐκπνέω.
elephantus, i κατ. elephas, antīs, exspecto, ἀni, ītum, ἔτε 1 περιμένω.
ἀρ. ἐλέφας. exsulto, ἀni, ītum, ἔτε 1 ἀναπηδῶ,
ēlido, si, sum, ἔτε 3 ἐκβάλλω, σκιτρῶ.
guttura elido πνίγω. extremus, a, um ἐσχατος, τελευταῖος.
ēlico, ἀgi, ectum, ἔτε 3 ἐκλέγω. F
ēmendo, ἀni, ītum, ἔτε 1 διορθῶ.
ēnarro 1 διηγοῦμαι.
enim σύνδεσμ. διέτι.
epistola. ae θηλ. ἐπιστολή.
eques, itis ἀρ. ἐπεινός.
equitātus n̄s ἀρ. ἐπικιόν.
equus, i ἀρ. ἐπιπος.
erga προθ. μετ' αἰτ. = πρός τινα.
ergo ζθεν.
error, ὄνις ἀρ. περιπλάνησις, πλάνη.
Erymanthus, i ἀρ. Ἐρύμανθος.
ēsurio, īvi, ītum, īre 4 πεινῶ, λι-
μάττω.
et σύνδεσμ. καί.
etiam σύνδεσμ. καὶ (προσθετ.), ἔτι facinus, oris οὐδ. κατόρθωμα.
Eumeaus, i Εὔμαιος. facultas, ītis θ. δύναμις, δεινότης.
Eurōpa, ae θηλ. Εὐρώπη. fagus, i θ. φηγός, δένα.
Eurystheus, i Εὐρύστευς. falso φευδῶς.
ēvādo, si, sum, ἔτε 3 σφύζομαι, ἐξ fama, ae θ. φήμη.
φεύγω. fauces, ium λάρυγξ, στόματα, στε-
νόν, φάραγγες.
fecunditas, ītis, θ. εὐφορία.
felicitas, ītis θ. εὐτυχία, εὐδαιμονία.
fēlix, īcis, εὐτυχής, εὐδαίμων.
Fēlix, īcis, ἀσ. Φῆλιξ.
femina, ae θηλ. γυνή.

fenestra, ae θηλ. παράθυρον.	fraternus, a, um, ἀδελφικός.
fera, ae θ. ἄγριον ζῷον, θηρόν.	fretum, i οὐδ. πορθμέας.
feriae, arum θ. ἑορτάσιμοι ὥμεραι, δια- κοπαί (σχολεῖων)	frigus, oris, οὐδ. ψύχος.
fere σγεδόν.	frons, ndis θ. φύλλωμα.
ferox, δcis θαρραλέος, ἄγριος.	fructus, ūs ἀρ. καρπός, ὡφέλεια.
ferreus, a, um, σιδηροῦς.	fruges, um θ. καρπός, καρποί.
ferrum, i οὐδ. σιδηρός.	frumentum, i οὐδ. σῖτος.
fertilis, e εὔσορος.	frustra μάτην.
festus, a, um ἑορτάσιμος: diem festum αγο ἑορτὴν ἄγω.	fuga, ae θ. φυγή: me fugae mando, fugae me do, ὅριων εἰς φυγήν.
fidēlis, e πιστός.	fugax, ἄciς φυγάς, φεύγων.
fideliter πιστῶς,	fugio, fugi, itum, ἔτε 3 φεύγω.
tides, ei θ. πίστις.	fugo, āvi, ātum, ἀρ. 1τρέπω εἰς φυγήν.
fidus, a, um πιστός, βέβαιος.	fulmen, inis οὐδ. κεραυνός.
filia, ae θ. θυγάτηρ	fulgeo, Iisi, Igēre ? λάμπω. στὶς θω.
filiolus, i ἀρ. μικρός, νήσ.	fundamentum, i οὐδ. θεμέλιον, βάσις.
filius, i ἀρ. νέος.	funus, eris οὐδ. κηδεία, ταφή.
finio, iivi, itum, ἔτε 4 τελειώνω.	fundo, fudi, fūsum, ἔτε 3 διασκορ-
finis, is θ ὅρον· fines, ium, ὅρια, γωρά.	πίζω, καταβίλω.
finitimus, a um, θυμορος, παραπλή- σιος, θυμοίς.	futūrus, a, um μέλλων.
firma, āvi, ātum, ἀρ. 1 στερεῶ, a- νιμον—θερρύνω τὴν φυγήν.	G
firms, a, um σταθερός, ἀσφαλής, στερεός, ισχυρός, ὁχυρός.	galea, ae θ. κράνος, περικεφαλαία.
flagitium, i οὐδ. αἰσχος, δινεῖσσε.	Gallia, ae θ. Γαλλία.
flagro i καίρωμα.	gallina, ae θ. δρυς, ἀλεκτορίς.
flamma, ae θ. φλέξ	gallicus, a, um γαλλικός.
flavus, a, um ξανθός.	Gallus, i ἀρ. Γάλλος.
flo, āvi, ātum, ἀρ. 1 φυῶ, πνέω.	gallus, i ἀρ. ἀλέκτωρ.
flōrens, entis ἀνθόνων, ἀκμάζων.	gaudium, i οὐδ. γαρά, εὐχαριστησίς, τέρψις.
flōreo, ui, ἔτε, 2 ἀνθώ, ἀκμάζω.	geminus, a, um δίδυμος.
flōs, oris ἀρ. ἀνθος.	gener, eri ἀρ. γαμήρος.
flūmen, inis οὐδ. ποταμός.	gens, ntis θ. γένος, γενεά, οἶνος.
fluo, xi, ἔτε 3 ρέω.	Germānia, ae θ. Γερμανία.
fluvius, i ἀρ. ποταμός.	Germānicus, i ἀρ. Γερμανικός.
foedus, eris οὐδ. συνθήκη, σπονδαί.	Germānus, i ἀρ. Γερμανός.
fons, tis ἀρ. πηγή.	gero, gessi, gestum, ἔτε 3 φέρω, πράττω, ποιοῦμαι bellam— πο- λειω, res gestae πολεμικὰ κα- τερθμάτω, πολέμεις.
forma, ae θ. μορφή, σχῆμα, τύπος.	gladius, i ἀρ. ξίφος.
formica, ae θ. μύρική.	gloria, ae θ. δόξη.
fortis, e ισχυρός, ἀνδρείος.	gloriōsus, a, um ἔνδοξος.
fortiter, ισχυρῶς, ἀνδρείως.	Graecia, ae θ. Ελλάς.
fortitudo, inis θ. ισχύς, ὀνδρεία.	Graecus, i ἀρ. "Ελλην.
forum, i οὐδ. ἀγορά.	Graecus, a, um Ελληνικός.
fortūna, ae θ. τύχη.	grando, inis θ. γάλαζα.
fossa, ae θ. τάφρος.	gratia, ae θ. γάρις, εύνοια, εὐγνω- μοσύνη, gratiā alicuius, (άριτνιδος).
eater, tris ἀρ. ἀδελφές.	

- gratus, a, um, ὀρεστός, εὐχάριστος, εὐγνώμων.
- gravis, e βαρύς, δεινός. [γρύζω.
- grunnio, īvi, ītum, īre 4 γρυλλίζω.
- guberno, āvi, ātum, āre 1 κυβερνῶ.
- guttur, uris οὐδ. λάρυξ.
- gymnasium, ii οὐδ. γυμνάσιον.
- H
- habeo, ui, itum, īre 2 ἔχω.
- habito, āvi, ātum, āre 1 κατοικῶ.
- Hannibal, alis ἄρ. Ἀννιβας.
- hasta, ae θ. δόσαι.
- Helena, ae θ. Ἐλένη.
- Hector, oris ἄρ. "Εκτωρ.
- Helvetia, ae θ. Ἐλβετία.
- herba, ae θ. χέρτον, χλόη.
- Hercules, is ἄρ. Ἡρακλῆς.
- hibernus, a, um χειμερινός, χειμεριος.
- hic, haec, hoc, ὅδε, οὗτος.
- hiems, mis θ. χειμῶν¹ hieme ἐν τῷ χειμῶνι.
- Hispania, ae θ. Ισπανία.
- historia, ae θ. Ιστορία.
- hodie σήμερον.
- Homērus, i ἄρ. "Ομηρος.
- homo, inis ἄρ. ἄνθρωπος.
- honestus, a, um ἔντιμος, καλός, (ἥθιψῶς).
- honor, oris ἄρ. τιμή.
- honōro, āvi, ātum, āre 1 τιμῶ.
- hōra, ae θ. ὥρα. [ζων.
- hospes itis ἄρ. ξένος, ξενικός, μενος, ξενι-
- hospitāliter φιλοξένως.
- hostia, ae θ. λερέσιον, σφάγιον.
- hostis, is ἄρ. καὶ θ. πολέμιος, ἔγθρος.
- Hostilius, i ἄρ. Ὁστιλιος. [δεία.
- humānitas, ātis θ. φιλανθρωπία, πατη- humānus, a, um ἀνθρώπινος, φι- λάνθρωπος.
- humilis, e γαμηλός.
- I
- ibi ἔπρ. ἔχει.
- ictus, ūs ἄρ. κτύπημα, τύψις, πληγή.
- idcirco διά τοῦτο.
- idem, eadem, idem δὲ οὐτός.
- idōneus, a, um κατάλληλος, ventus — ξένειος οὐριος.
- igitur οὖδ. λοιπόν.
- ignarus, a, um ἀγνοῶν — sum ἀγνοῶ.
- ignavia, ae θ. ὀγνηρία.
- ignis, is ἄρ. πῦρ.
- ignosco, nōvi, nōtum, ἔτε 3 συγχωρῶ.
- ignōtus, a, um ἀγνωστος.
- ille, a, ud ἔκεινος.
- illecebra, ae θ. δέλεαρ, θέλγητρον.
- illustris, e επιτακτής, ἔνδοξος, εὐγενής.
- imago, inis, θ. εἰκών.
- imber, bris ἄρ. δυκέρος. [τεῖ τι.
- imbuo, ui, ūtum ἔτε 3 παιδεύω τινά.
- immensitas, ātis τὸ ἅπειρον. [ρος.
- immensus a um ὑπερμεγέθυς, ἅπει-
- immineo. ὡρεζέπικειμαι, ἐπικρέμαμαι
- immōdestia, ae θ. ἀναίδεια, ἀκοσύλια ἀκολαστα. [σιαζω.
- immolo, āvi, ātum, āre σφάτω, θυ-
- immortālis, e ἀθάνατος.
- immortālitas, ātis θ. ἀθανασία.
- impedio, īvi, ītum, īre 4 κωλύω,
- ἐμποδίζω. [τηγρός.
- imperātor, ὄριστρ. νότοκράτωρ, στρα-
- imperium, ιούδ. καύτος, ἄργη, ἔξουσια.
- impero, āvi, ātum, āre 1 ἄρχω, δια-
- τάσσω.
- impertio, īvi, ūtum, īre 4 μεταδίδωμι.
- impetus, ūs ἄρ. ἔφοδος.
- impetas, ātis θ. ἀσέβεια.
- impiger, gra, grum, ἄοκνος.
- impius, a, um ἀσεβῆς.
- impleo, īvi, ūtum, īre 2 πληρῶ, ἔκτελῶ.
- imprimis ἐν πρώτοις.
- improbus, a, um πονηρός, κακός.
- impudens, ntis ἀναισχυντος, ἀναιδής
- impudenter ἀναισχύντως.
- impudentia, ae θ. ἀναισχυντλα.
- imp̄θετ. υετ' αἴτ. = εἰς. — μετ' αφ. = εἰς.
- incautus, a, um ἀπρόσεκτος, ἀπερι-
- σκεπτος.
- incendium, i οὐδ. πυρπόλησις, πυρ-
- κατί.
- incendo, ndi, nsum, īre 3 πυρπολῶ,
- καίω.
- incertus, a, um ἀβέβαιος.
- incito, āvi, ātum, āre 1 προτρέπω,
- ἐξεγείρω.
- inclūdo, si, sum, īre 3 ἐγκλείω.

- latro, ὄνις ἄρ. λῃστής.
 latus, a, um εὐρύς.
 laudo, ἄντι ἄτομ, ἄρε, ι ἐπαινῶ.
 laurus i θ. δάφνη.
 laus, udis θ. ἐπαινος.
 lectus, i ἄρ. κλίνη.
 legatus, i ἄρ. ὅπαρχος, πρεσβευτής.
 legio, ὄνις θ. λεγέων.
 lego, lēḡ, ctum, ἔτε 3 ἀναγινώ-
     σκω, συλλέγω.
 Lemnus, i θ. Λῆμνος.
 leo, ὄνις ἄρ. λέων.
 lepus, ὄνις ἄρ. λαγώς.
 levitas, ἄτις θ. κουφότης, κουφόνοις.
 lex, lēgis θ. νόμος.
 libet, era, erum ἐλεύθερος.
 liber, bri ἄρ. βιβλίον.
 liberl, ὄρυμ ἄρ. τέκνα, παιδεῖς.
 libero, ἄντι, ἄτομ, ἄρε ι ἐλευθεροῦ.
 libertas, ἄτις θ. ἐλευθερία.
 licentia, ae θ. ἀκολαστα.
 ligneus, a, um ξύλινος.
 lignum, i οὐδ. ξύλον.
 linea, ae θ. γραμμή.
 lingua, ae θ. γλῶσσα.
 lis, lītis θ. ἔρις.
 littera, ae θ. στογήσον, γράμματ' lit-
     terae, ἄρυμ 1) ἐπιστολὴ 2) γράμ-
     ματα, παιδεῖα.
 llitus, oris οὐδ. ἀκτή, πραλία.
 llocus, i ἄρ. τόπος, θέσις, πληθ. loca
     ὄρυμ.
 longe μακράν, πρόσω.—lateque ἐπὶ
     πολύ.
 longinquus, a um ἀπομεμακρυσμένος
 longus, a um μακρός.
 lucidus, a, um λαυπός.
 ludo, si, sum, ἔτε 3 παῖς.
 lūdus, i ἄρ. παιγνίδιον.
 lūna ae θ. σελήνη.
 luo, ui, ȳtum, ἔτε 3 ἀποτίνω, πληρώνω
 lupus, i ἄρ. λύκος.
 lux, ȳcis θ. φῶς.
 luxuria, ae θ. τρυφή, ἀσωτία.
 Lycurgus, i ἄρ. Λυκούργος.
 M
 Macedo (ἢ on), onis ἄρ. Μακεδῶν.
- Macedonia, ae θ. Μακεδονία.
 magnis μᾶλλον.
 magister, strīάρ. διδάσκαλος' —equi-
     tum ἵππαρχος.
 magistratus, ūs ἄρ. ἄρχη.
 magnitūdo, inis θ. μέγεθος.
 magnus, a, um μέγας.
 major, jus ueίζων, πρεσβύτερος'
     majores, um πρόγονοι.
 malus, a, um κακός, φ. ὄλος, malum
     i οὐδ. κακόν, δυστύχημα.
 mando, ἄντι, ἄτομ, ἄρε ι ἐπιτρέπω,
     παρχαγγέλλω, διατάσσω' aliquid
     memoriae —, ἀπομνημονεύω.
 manus, ūs θ. χείρ.
     are, is οὐδ. Θάλασσα.
 marmoreus, a, um μαρμάρινος.
 Mars, tis ἄρ. Ἄρης.
 māter, tris θ. μήτηρ.
 matrimōnum, i οὐδ. γάμος.
 maximus, a, um μέγιστος.
 mediūs, a, um μέσος.
 mel, mellis οὐδ. μέλι.
 melior, us βελτίων, καλλίτερος.
 memor, oris μνήμων.
 memoria, ae θ. μνήμη in memoria
     habeo aliquid ἔνθυμοματ τι.
 mendīcus i ἄρ. ἐπαύτης.
 mens, mentis θ. νοῦς.
 mensis, is ἄρ. μήν.
 mercator, oris ἄρ. ἔμπορος.
 mercatūra, ae θ. ἔμπόριοι, ἔμπόρευμα.
 Mercurius, i ἄρ. Ἐρυής.
 mereo, ui, itum, ἔτε 3 οξείδες εἰμι, γί-
     γνοματ τίνος' κτῶσαι, λαμβάνω τι.
 metuo, ui, ἔτε 3 φοβοῦμαι.
 meus, ūs ἄρ. φόβος.
 meus a, um έμές.
 migro, ἄντι, ἄτομ, ἄρε ι μετοικῶ,
     μεταβαλών.
 miles, itis ἄρ. στρατιώτης.
 militia, ae θ. στρατιωτική ὑπηρεσία.
 militaris, e στρατιωτικός. res militi-
     taris τὰ στρατιωτικά, τὰ πολεμικά.
 mille χλίαι' ἐν τῷ ἐνικῷ ἄκλ. ἐπίθ.,
     ἐν τῷ πληθ. milia, um κτλ. οὐσ.
     κλιτόν.
 Minerva, ae θ. Ἀθηνᾶ.

Νέη εἰς σὸν ἴρμονα τὸ τεροε
 μεταβαλών.

- minimus**, a, um ἐλάχιστος, συμικρότατος.
minister, stri ἄρ. ὑπηρέτης. [ρρε. minor, us μικρότερος, ἐλάττων, νεώτερινος, ui, ñtum, ἔτε 3 ἐλαττώ, συμικρύνω.
mirus, a, um θαυμαστός.
miser, a, um ὀθλίος, ἐλεεινός.
miserabiliter ἐλεεινώς, οἰκτρώς.
misericordia. ae. οἰκτος ευσπλαγχνίτιο, si, sum, ἔτε 3 στέλλω. [χνία.
modestus, a, um σωφρων, κόσμιος, αἰδήμων.
modestia, ae. θ. σωφροσύνη, κοσμιότης, οἰδώς.
modo ἀρτιμένον modō...modō ἀλλοτε δέ.
modus, i μέτρον, τέλος γραμματ. ἔγχλισις.
moene, nis οὐδ. σπάν., σύνηθ. moenia, ium πλ. τεῖχος, τείχη (πόλεως).
molestus, a, um ὀχληγός, δυσχερός.
moneo, ui, itum, ἔτε 2 ἐνθυμίζω, προτρέπω, συμβουλεύω.
mons, ntis ἄρ. δρός. [λῶ.
monstro ἄντι, ἄτυμ, ἔτε δείκνυμι, δημόνστρομ, i οὐδ. τείρας.
monumentum, i οὐδ. μνημεῖον.
morbis, i ἄρ. νότος.
mors, tis θ. θάνατος.
mortifer, fera, ferum θανατηφόρος
mos, oris ἄρ. ἔθος, ἥθος, τρόπος.
mōtus ūs, ἄρ. κίνησις, -terrae, σεισμός.
mox ἐν βροχεῖ, μετ' οὐ πολύ.
mulier eris θ. γυνή.
multitudo, inis θ. πληθής, πλῆθος.
multus, a, um πολὺς.
mūnimentum, i οὐδ. ὀχύρωμα.
munus, eris οὐδ. δῶρον.
mūrus, i ἄρ. τεῖχος.
musculus, i ἄρ. μῆν (μικρός).
muto ἄντι, ἄτυμ, ἔτε 1 μεταβάλλω, ἀλλάξω.
Mycēnae, ārum θ. Μυκῆναι.
Myrmidones um ἄρ. Μυρμιδόνες.
myrtus, i θ. μύρτος, μυροτινή.
 N
 nam διότι, ἐπειδὴ.
 narro, ἄντι, ἄτυμ, ἔτε 1 διηγοῦμαι-
 nascor, natus, sum, i 3 γεννῶμαι-
 natus, a, um γεννηθείς, καταγόμενος
 natio, οὖς θ. ἔθνος.
 nato, ἄντι, ἄτυμ, ἔτε 1 κολυμβῶ.
 naua, ae ἀρ. ναύτης.
 navigātio, οὖς θ. πλοῦς, ναυτιλία.
 nāvigo ἄντι, ἄτυμ, ἔτε 1 πλέω.
 nāvis, is θ. ναῦς, — longa, υακρὰ ναῦς
 (πολεμική).
 ne σύνδ. μή, ίνα, μή. ne.. quidem
 οὐδέ.
 necessārius, a, um, ἀναγκαῖος.
 neco, ἄντι, ἄτυμ, ἔτε 1 φρεσύω.
 nectar, aris οὐδ. νέκταρ.
 negligo, exi ectum, ἔτε 3 διλγωρῶ,
 καταφρονῶ.
 nego, ἄντι ἄτυμ, ἔτε 1 ἀργοῦμαι.
 negotium i οὐδ. ὑπέθετις, ἀσχολία.
 nemo, nullius θ. οὐδεὶς.
 Neptūnus, i ἄρ. Ποσειδῶν.
 neque xai nec, οὔτε, καὶ οὐ.
 neuter, tra, trum οὐδὲ ερος.
 nihil οὐδ. ἀκλιτον, οὐδέν, μηδέν,
 nisi εἰμήν, ἔτι μή.
 nobilis, εγνωστός, ἐπιειδανής, εύγενής,
 noceo, ui, itum, ἔτε 2 βλάπτω.
 nōmen, inis οὐδ. δηνομα· nomine
 οὐδέματι.
 nōmino, ἄντι, ἄτυμ, ἔτε 1 δηνομάζω.
 nōn οὐχί, δέν.
 nōnāgēsimus, a um ἐνενηκοστός.
 nondim οὕπω
 nonnulli, ae, a ξνιοι, μερικοί.
 nonnullus, a, um τις, τι.
 nōnus, a, um ξνατος.
 nosco nōvi, nōtum, ἔτε 3 γινώσκω.
 noster, stra strum, ήμέτερος.
 nōtus, a, um γνωστός.
 novem ξνέα.
 novus, a, um νέος.
 nox, etis θ νύξ nocte νυκτός.
 nūbes, is θ. νέφος, νεφέλη.
 nullus, a, um οὐδεὶς, μηδεὶς.
 nūmen, inis οὐδ. θεότης, δύναμις.
 numero, ἄντι, ἄτυμ, ἔτε 1 ἀριθμῶ.
 numerus, i ἄρ. ἀριθμός.
 numquād οὐδέποτε.

- nuntio, ἄντι, ἄτομ, ἄρε 1 ἀναγγέλλω,
λω, μηνύω.
nuntium, i οὐδ. ἀγγελία.
nuntius, i ἀρ. ἀγγελος.
nūper ἔρτι.
nūtrio, ἄντι, ἄτομ, ἄρε 4 τρέφω.
- O
obēdio, ἄντι, ἄτομ, ἄρε 4 ὑπακούω.
πείθουμαι. [ψις]
oblectameθυμ, i ψυχαγώγημα, τέρ-
obscurus, a, um σκοτεινός,
obtemporo, ἄντι, ἄτομ, ἄρε 1 ἀκο-
λουθῶ, πείθουμαι.
obtineo, ui, eniūm, ἄρε 2 διατηρῶ,
διαφυλάττω, λαμβάνω.
occupro, ἄντι, ἄτομ, ἄρε 1 καταλαμβάνω.
Oceanus i ἀρ. Ὄχεανδρ.
ocīāvus, a, um, ὅγδοος.
ocīō δόκτω.
odium, i οὐδ. μῆσος.
officīna, ae θ. ἐργαστήριον.
olim ποτέ.
Olympus, i ἀρ. "Ολυμπος
omnipotens, ntis παντοδύναμος.
omnis, e πᾶς, ἔκαστος.
onus, eris οὐδ. ωρτίον, βάρος.
onustus, s, um περφορτισμένος, πλήρης.
oppidum, i οὐδ. πόλις.
oppromo, pressi, pressum, ἄρε 3 κα-
ταλαμβάνω, κατέχω. [βολή].
oppugnatiō, onis θ. πολιορκία, προσ-
oppugno, ἄντι ἄτομ, ἄρε 1 πολιορκῶ.
(ops), opis θ. συνήθ. opes, um πλῆθη
δύναμις, πλοῦτος, εύπορεια, βοήθεια.
optimus, a, um ἄξιστος.
opto, ἄντι, ἄτομ, ἄρε εὔχομαι, ἐπιθυμῶ.
opulentus, a, um πλούσιος.
opus, eris οὐδ. ἔργον.
ōra, ae θ. ἀκτή, παραλία.
ōrāculum, i οὐδ. χρησμός.
ōrātor, onis θ. λόγος.
ōrbator, onis ἀρ. δήτωρ.
orbis, is ἀρ. κύκλος; orbis terrārum
ἡ ἀπλῶς; orbis ἡ σίκουμένη.
ordo, inis ἀρ. τάξις.
orīgo, inis θ. ἀρχή, καταγωγή.
ornāmentūm, i οὐδ. κόσμημα.
ornātus, nis ἀρ. στολισμός, κόσμημα.
- orno, ἄντι, ἄτομ, ἄρε 1 κοσμῶ, —navem
ἐπλήζω ναῦν.
oro, ἄντι, ἄτομ, ἄρε 1 παρακαλῶ.
ortus, a, um μτχ. τοῦ orior, καταγό-
Ossa ae θ. "Οσσα. [μενος.]
P
paene ἐγγύς, σχεδόν.
par, paris ίσσει.
parens entis p. καὶ θ. γονεύς· pa-
rentes, um ἀρ. γονεῖς.
pāreo, ui, itum, ἄρε 2 ὑπακούω.
paries, etis ἀρ. τεῖχος (οἰκου).
Paris, idis ἀρ. Πάρις.
paro, ἄντι, ἄτομ, ἄρε 1 παρασκευάζω,
παρέγω, προξενῶ· paratūs, a, um
ἔτοιμος.
pars, partis θ. μέρος.
partim... partim μέρεσομέν... μέρος δὲ.
parvus, a, um μικρός.
pastor, ὄρις ἀρ. ποιμὴν.
patientia, ae θ. ὑπομονή.
pater, tris, ἀρ. πατήρ.
patria, ae θ. πατεῖς.
patrius, a, um πάτριος, πατρῷος.
Patroclus, i ἀρ. Πάτροκλος.
paucus, a, um ὀλίγος.
Paulus, i ἀρ. Παῦλος.
paupler, eris πένης, πτωχός.
paupertas, atis θ. πενία, πτωχεία.
pax, pacis θ. εἰεήνη.
pecco, ἄντι, ἄτομ, ἄρε 1 ἔμαρτάνω.
pectus, oris οὐδ. στῆθος.
pecus, oris οὐδ. κτήνη, θρέμματα.
Pēleus, i ἀρ. Πηλεύς.
pello, pepulli, pulsūm, ἄρε 3 ἔξωθε.
τρέπω εἰς φυγήν.
Pēnelope, es θ. Πηνελόπη.
Pēneus, i ἀρ. Πηνειός.
per πεθ. μετ' αἵτ.=διά τινος, ἀνά τι,
κατά τι.
perficio, fēci, fectum, ἄρε 3 δικ-
ποτίτω, ἐκτελῶ, περαίνω.
pēcūlosus, a, um ἐπικήνδυνος.
perīculum, i οὐδ. κίνδυνος.
perītus, a, um ἔμπειρος.
permagnus, a, um πλην μέγας, πολύς.
permoveo, oni, otum, ἄρε 2 παρακινῶ.

- permultus, a, um πάνυ πολύς.
 pernices, ēi θ. ὀδειθρος.
 perniciōsus, a, um ὀλέθριος.
 Persae, arum ἄρ. Πέρσαι.
 persicus, a, um περσικός.
 perterreo, ui, itum, ἔτε χαταφοθῶ,
     χαταπλήσσω.
 Poenīces, īcum ἄρ. Φονίκες.
 Phryges, gum ἄρ. Φρύγες.
 Phthia, ae θ. Φθία
 pictor, ὅρις ἄρ. ζωγράφος.
 pie εὐσεβῶς
 pietas, ἄτις θ. εὐσέβεια
 pinus, ūs καὶ i θ. πίτις.
 piscis, is ἄρ. ἵχθυς
 pius, a, um εὐσεβής.
 placeo, ui, itum, ἔτε 2 ἀρέσκω.
 plāco, āvi, ātum, ἄτε i ἔξιεσῶ.
 plaga, ae πληγή. κτύπημα, τραῦμα.
 planta, ae θ. φυτόν.
 platanus, i θ. πλάτανος.
 plēnus, a, um πλήρης.
 plūres, a, πλείονες, πλείονα.
 plurimus, a, um πλεῖστος.
 plus, πλέον.
 plavia, ae θ. ύετός.
 poena, ae θ. ποινή.
 Poenus, i ἄρ. Φοινῖκ, Καρχηδόνιος.
 poēta, ae ἄρ. ποιητής.
 pōno, pōsui, positum, ἔτε 3 τιθημ.
 pons, ntis ἄρ. γέφυρα.
 pōpulus, i θ. λεύκη.
 pōpulus, i ἄρ. λαός.
 porta, ae θ. θύρα.
 porto, āvi, ātum, ἄτε i φέρω.
 portus, ūs ἄρ. λιμήν.
 post, πρόθ. μετ' αἰτ. = μετά τι. ἐπίρ.
     οὐτερον,
 postea ὑστερον [ζητῶ.
 postulo, āvi, ātum, ἄτε i ἀπαιτῶ,
 potens, ntis ἰσχυρός, δυνατός. κύ-
     ριός τινος.
 potentia, ae δύναμις, ἰσχύς.
 posterus, a, um ὑστερος, in poste-
     rum ἐν τῷ μέλλοντι.
 pōtio, ūnis θ. ποτόν.
 praebeo, ui, itum, ἔτε 2 παρέχω.
 praeclārus, a, um περίφημος, ἔνδοξος.
- praeceptum, i ούδ. παράγγελμα, δια-
     ταγή.
 praecepito i ἀμτθ. κρημνίζουμα, κα-
     ταπίπτω.
 praedo, ūnis ἄρ. ληστής.
 praedico, āvi, ātum ἀρελέγκωμιάζω.
 praemium, i ούδ. ἀθλον, ἀμοιβή.
 praesidium, i ούδ. προστατία, ὄχυ-
     ρωμα, φρουρά. (ώλαχες).
 praestans, ntis ἔξοχος, ὑπερέχων.
 praestantia, ae θ. ὑπεροχή.
 praesto, stiti, stātum, ἄτε i ὑπερέ-
     χω, χρείττων εἰμι: praesta ἀπρόστ.
     χρείττον ἔστι.
 praeter πρόθ. μετ' αἰτ. = πλήν ἐκτός.
 praetermittō, mīsi, missum, ἔτε 3
     παραλείπω.
 prātum, i ούδ. λειμών.
 prehendo, ndi, nsum, ἔτε 3 λαμβάνω,
     συλλαμβάνω.
 premo, essi, essum, ἔτε 3 πιέω.
 prex, ecis θ. παράκλησις, συνήθ.
 preces αἱ παραλήσσεις
 primus, a, um πρώτος. primum τὸ
     πρώτον.
 princeps, cipis, ἄρ. ἡγεμών, ἄρχων.
 principatus, ūs ἄρ. τὰ πρωτεῖα,
     ἄρχη (ἡγεμονία).
 pri vīgnus, i ἄρ. πρόγονος,
 pro πρόθ. μετ' ἀφαιρ. — πρόδ., ἀντὶ
     μετάγεν. ὑπέρ τινος, συμφώνωσιν.
 probitas, ἄτις θ. χρηστότης.
 probō āvi, ātum, ἀρελέπιδοκιμάζω.
 probus a, um πρήστας. ἀγαθός.
 brocūs, i ἄρ. μνηστήρ. [μάχη.
 proelium, i ούδ. σύγκρουσις, ἀγών,
 proflīgo, āvi, ātum, ἄτε i χαταβάλ-
     λω, χαταγωνίζουμα.
 profundo, ūdi, ūsum, ἔτε 3 ἐκχέω,
     χατασπαταλῶ.
 profundus, a, um βαθύς.
 prohibeo, ui, itum, ἔτε 2 ἀποκρούω,
     ἀπομακρύνω, κωλύω.
 promunturium, i ούδ. ἀκρωτήριον.
 prope ἐγγύς.
 propero, āvi, ātum, ἄτε i σπεύδω.
 propinquus, a, um ἐγγύς ὡν, πλησι-
     όχωρος.

- prop̄no, sui, situm. ἔτεβπροστέθητι.
propter πρόθ. μετάδαιτ. = διὰ μετάδαιτ.
prosper, era, erum εὐτυχής, κατ' εὐ/ἡνίκα εὐθύνων.
- proverbium, i οὐδ. παροιμία.
- prōvincia, ae θ. ἐπαρχία.
- prudens, ntis συνετός, ἔμπειρος.
- prudentia, ae θ. φρόνησις, σύνεσις, εὐπειρία.
- prudenter συνετώς, φρονίως.
- publicus, a, um δημόσιος.
- pudor, ὅρις ἀρ. αἰδίως.
- puella ae θ. κοράτιον, κόρη.
- puer, ἕρι ἀρ. παις.
- pūgio, ὅνις ἀρ. ἔιφθιον.
- pugna, ae θ. μάχη.
- pugno, ἄνι, ἄτυμ, ἄτε 1 μάχομαι.
- pulcher, chra χρυμ ωρίτος.
- pulchitudo inis θ. ώσαιότης.
- Pūnicus, a, um Κυργηδόνιος.
- pūnio, ἄνι, ἄτυμ, ἄτε 4 τιμωρῶ.
- Pyrēnæi montes καὶ Pyrēnæus ἡ τὰ Πυρηναῖς ὅρη.
- Q
- quadrāgēsimus, a, um τετσαρακοστός.
- quadrāginta τετσαράκοντα. [στέρ.]
- quadringentēsimus a, um τετρακοστός.
- quandrigenti ae, a τετρακοσιοι.
- quam ἔσον δόπσον, ἥ (συγχριτικός)
- quamquam εἰ καὶ καλότι.
- quantus, a, um δος δόπσος, διψέγας.
- quartus, a, um τέταρτος.
- quasi ὡσεί, τρόπον τινά.
- quattuor τέσσαρες.
- que ἔγκλητι. τε, κατ.
- qui, quae, quod δε, δστις.
- quia διότι.
- quidam, quaedam quoddam καὶ.
- quiddam τις, τι.
- quidem γέ, μέν.
- quinquagēsimus, a um πεντακοστός.
- quinquāginta πεντήκοντα.
- quinque πέ τε.
- quingentēsimus a, um πεντακοσιο-
- quintus a, um πέμπτος. [στέρ.]
- quis? qui; τις; τι;
- quod διότι.
- qunminus μή, τοῦ,
- quoque κατ, ἔτι.
- quot? ἀκλιτ. πόσοι;
- quum (σύνδ.) ἢ cumōτε, ἀφοῦ, ἐπειδή.
- R
- rādicula, ae θ. ἡγεδίσιον.
- rādix, ἵσις θ. ἡγεδίσια radīces πρόποδες (δρους).
- rāmus, i ἀρ. κλάδος.
- rapio, pui, ptum, ἔτε 3 ἀρπάζω.
- ratio ὅνις θ. λόγος, λογικόν, τρόπος.
- recēdo essi, essum ἔτε, 3 ὑποχωρῶ.
- recito, ἄνι, ἄτυμ, ἄτε 1 ἀναγινώσκω.
- recte ὅρθῶς.
- rector, ὅρις ἀρ. κυβερνήτης.
- recupero, ἄνι ἄτυμ, ἄτε 1 ἀνακτῶ-
- μαι, πάλιν λαμβάνω.
- redūco, xi, ctum, ἔτε 3 ἐπανάγω,
- ἐπαναφέψω.
- regīna, ae θ. βασίλισσα.
- rego, xi, ctum, ἔτε 3 διευθύνω, κυ-
- βερῶ.
- regio, ὅνις θ. χώρα
- regno, ἄνι, ἄτυμ, ἄτε 1 βασιλεύω.
- regnūm i οὐδ. βασιλείον.
- religio ὅνις θ. θρησκεία.
- relinquo, ἵQUI, ictum, ἔτεβ καταλείπω
- reliquis, a, um λοιπός, ὑπόλοιπος.
- repente αἴφνης.
- reporto, ἄνι, ἄτυμ, ἄτε ἀνακοιτίζω.
- victoriā — νίκην αἴρουμαι.
- res, rēi θ. πρόγυμνα — gestae κατορ-
- θώματα (ἰδίᾳ πολεμικά).
- res publica θ. πολιτεία.
- restituo, ui, ἄτυμ, ἔτεβ ἐποκαθίστημι,
- ἀνορθῶ
- rēte, is οὐδ. δικτυον.
- rex, egis ἡρ. βασιλεύς.
- revoco ἄνι, ἄτυμ, ἄτε 1 ἀνακαλῶ.
- Rhēnus, i ἀρ. Ρήνος.
- Rhodanus, i ἀρ. Ροδανός.
- ripa, ae θ. ὁγθη (ποταμοῦ).
- rihus, i ἀρ. ὁγκη.
- rōbur, ὅρις ἀρ. ἰσχύς, δύναμις.
- robustus, a, um δυμαχέος, ἰσχυρός.
- rogo 1 περικαλῶ.
- Rōma, ae θ. Ρώμη.
- Romānus, i Ρωμαῖος.

Ronulus, i ἄρ. Ρωμύλος.	septimus, a, um ἕβδομος.
ruo,rui,rutum, ἔτεις εἰσοριμῶ, δρόμῳ φέρομαι.	septingentēsimus, a, um ἑπτακοσιο-
rūpes, is θ. βράχος.	στός.
S	septuāgēsimus, a, um ἑβδομηκοστός.
sacer, cra, crum ἱερός.	sérius, a, um σπουδαῖος.
sacerdos, ὅτις ἄρ. καὶ θ. ἱερεὺς, ἱερεῖα.	sermo, ὅνις ἄρ. λόγος.
saepē πολλάκις.	serpens, ὅνις ἄρ. ὄφις.
saevio, ii, itum. ire 4 μαντοματι, μαντί-	servio, īvi, ītum, ἵτε 4 ὑπηρετῶ,
κῶς ἀγαλώς φέρομαι πρός τινα.	θευλεύω.
saevitia, ae θ. ἄγριότης, μαντί.	servo, ἄνι, ἄτυ, ἄτε 1 θεραπεύω,
sagitta, ae θ. ἥλος.	διασυλάττω.
Saguntum, i οὐδ. Σάγουντον.	servus, i ἄρ. δοῦλος.
salitus, ūs ἀρ. δρυμῶν.	sescentēsimus a, um ἑξακοσιοστός.
salüber,bris, bre ύγιεινός.	sevērus, a, um αὐστηρός.
salus, ūis θ. σωτηρία.	sexturns, a, um ἔκτος.
salūto, ἐχνιοτέλζω.	si σύνδ. εἰ, ἔαν.
sanctitas ἄτις θ. ἀγιότης, ἀγνότης.	Sicilia, ae θ. Σικελία.
sanctus, a, um ἱερός, ἀγνός.	Siculus, a, um Σικελικός· Siculi
sāno ἄνι, ἄτυ, ἄτε 1 θεραπεύω,	Σικελοί
ἴωματ τινα.	signum, i οὐδ. σημεῖον, σηματί.
sānus, a, um ύγιης.	silentium, i οὐδ. σιγή, ήσυχία.
sapiens, entis σοφός.	silva, ae θ. δάσος.
sapientia, ae θ. σοφία.	similis, e δημοτος.
satis ἀρκούντως, ἴκανῶς.	similitudo, inis θ. δημοιότης.
Sāturnus, i Κέροντος.	simul ἄμα.
scelus, eris οὐδ. κακούργημα.	simulacrūm, i οὐδ. εἰκών, ἄγαλμα.
schola, ae θ σχολεῖον,	sine περ. μετ' ἀναγρ. ἄνευ.
Scipio ὅνις ἄρ. Σκηπίων.	sinister, stra,strum ἀριστερός, εὐώ-
scribo, psi, pium, ἔτεις 3 γράφω.	νυμος.
scriptor, ὅρις ἄρ. συγγραφεύς.	situs, a, um κείμενος,—sum κεῖμας
scūtum i οὐδ. ἀσπίς (ποδῆρης).	sive σύνδ. ἢ
secundum, πρεθ. μετ' αἰτ. = καπά τι.	socer, eri ἄρ. πενθερός.
secundus, a, um δεύτερος· res=εὐ-	societas, ἄτις θ. συναναστροφή, συμ-
πραγή· ventus—οὔπειρος ἀνέμος.	μαχία.
sed, ἀλ. ἀ, sed etiam ἀλλὰ καί.	socius, i ἄρ. μέτοχος κοινωνός, σύμ-
sedeo, sēdi, sessum ἔτεις 2 καθημαι.	μαργός.
sēdes, is θ. ἔδρη, διαυμονή, κατοικία.	socius, a, um συμμαχικής.
sēdulus, a, um ἐπιμελής, φιλέπονος.	Socrates, is ἄρ. Σωκράτης.
seges, ἄτις θ. σπαρτόν, σπορά.	Solo (n), ὅνις ἄρ. Σόλων.
semper πάντοτε.	solum, i ἔδαφος, γῆ· urbeam solo
semipiternus, a, um αἰώνιος.	aequo πόλιν κατεδαφίζω.
senātor, ὅρις ἄρ. γερουσιαστής, συγ-	sōlus, a, um μόνος· non sōlum οὐ
χήτητικός	μόνον.
senātus, ūs ἄρ. γερουσία, σύγκλητος.	solvo, vi, ītum, ἔτεις 3 λόγω.
senex senis ἄρ. γέρων.	somnus, i ἄρ. ὅπνος.
sententia, ae θ. γνώμη.	sonitus, ūs ἄρ. ἡχος.
septem ἑπτά.	sors, rtis θ, τύχη.
	Sparta, ae θ. Σπάρτη.

- spatium, i οὐδ. χώρας, ἔκτασις, διά-
στημα.
- species, ἕι, θ. ὄψις, μορφή.
- pecto, ἄντι, ἄτυμ ἄρε i βλέπω,
παρατηρῶ.
- spelunca, ae θ. σπήλαιον.
- sperno, sprēvi, sprētum, ἔρε 3 δί-
γωρῶ. καταφροῶ.
- spero, ἄντι, ἄτυμ, ἄρε i ἐλπίζω.
- spes, ἕι θ. ἐλπίς.
- spolium, i οὐδ. λαφύρον.
- statim εὐθύς.
- statua, ae θ. ἄγαλμα.
- statuo, ui, πτυμ, ἔρε 3 δρίζω, zl.
θημ. — modum τίθημι πέρας.
- statūra, ae θ. ἀνάστημα.
- status, ἡς ἀρ. κατάστασις, τάξις (κο-
νωνική).
- stella, ae θ. ἀστέρι.
- strenuus, a, um, δραστήριος.
- studeo, ui, ἔρε 2 προθυμοῦμαι, προσ-
παθῶ.
- studium, i οὐδ. φροντίς, ἐπιμέλεια,
μελέτη.
- stultitia, ae θ. μωρία.
- suavis, ἐήδης, γλυκὺς.
- subulcus, i ἀρ. γοιροβοσκός.
- succedo, essi, essum, ἔρε 3 δια-
δέχομαι.
- Suebi, δρυμ ἀρ. Σουηβοί.
- sumo, sumpsi, sumptum, ἔρε 3
λαμβάνω.
- summus, a, um ὅψιστος, μέγιστος.
- sum, fui, esse εἴμι.
- Sunium, i Σούνιον.
- super πρόθ. μετ' αἵτ. διπέρ μετὰ αἵτ.
ὑπεσάνω.
- superbia, ae θ. ὑπερηρηματία.
- superbus, a, um ὑπεσήπανος.
- supero, ἄντι, ἄτυμ, ἄρε i νικῶ, κα-
ταβάλλω, ὑπεσέβω, ὑπερβινώ.
- surgo, surrexi, surrectum, ἔρε 3
ἐγείρουμαι.
- sus, a, um δ, ή τὸ ἔχυτοῦ, ἔχυτῆς.
- T
- taceo, ui, itum, ἔρε 2 σιγῶ, σιωπῶ.
- talis, e τοιοῦτος.
- tam τέσσας.
- tamen ὅμως.
- tamque διεῖ, ὥσπερ.
- tandem ἐπὶ τέλους, τέλος δέ.
- tantum, δσον, μένον.
- tantus, a, um τοιοῦτος.
- taurus, i ἀρ. ταῦρος.
- tectum, i οὐδ. στέγη, οίκα.
- tego, xi, etum, ἔρε 3 σκεπάζω, κα-
λύπτω φυλάγτω, ὑπερασπίζω.
- telum, i οὐδ. βίλος.
- temere, ὀκρέτως, ἀπερισκέπτως.
- Tempe οὐδ. ἄκηλη Τέμπη.
- temperantia, ae θ. ἐγκράτεια.
- templum, i οὐδ. νυάς.
- tempus, ὄρις οὐδ. χρόνος.
- tento i προσπαθῶ.
- tenebrae, ἄραμ θ. σκότος.
- Tenedus, i θ. Τένεδος.
- teneo, ui, entum, ἔρε 2 κρατῶ,
ἔχω, διατηρῶ.
- tergum, i οὐδ. νῶτον.
- terra, ae θ. γῆ, χώρα, ξηρά.
- termeo, ui, itum, ἔρε 2 τρομάζω,
πτῶ.
- terribilis, e φοβερός, τρομερός.
- terror, ὄρις ἀρ. τρόμος.
- tertius, a, um, τρίτος.
- Teutoni. δρυμ καὶ Teutones, um
ἀρ. Τεύτονες.
- Thessalia, ae θ. Θεσσαλία.
- Thetis, idis, θ. Θέτις.
- timeo, ui, ἔρε 2 φοβοῦμαι.
- timor, ὄρις ἀρ. φόβος.
- tiro, ὄνις ἀρ. νεοσύλλεκτος.
- Titus, i ἀρ. Τίτος.
- tolero, ἄντι, ἄτυμ, ἄρε i ὑπομένω,
καρτερῶ.
- totus, a, um δλος, δλίκληνος.
- tracto, ἄντι, ἄτυμ, ἄρε i πρχγμα-
τεύομαι, μεταχειρίζομαι τινα οὕτως;
ἢ ἀλλως.
- tradūco, xi, etum, ἔρε 3 μεταβι-
βάζω.
- traho, xi, etum, ἔρε 3 σύρω.
- transporto, ἄντι, ἄτυμ, ἄρε i μετα-
χούμζω.
- trecentesimus, a, um, τριακοσιοστός.
- trecenti, ae, a τριακόσιοι.

trepido, ἄνι, ἄτομ, ἀρέ τι πρέμω,
φοβεῖμαι.

tribuo, οὐ, ἄτομ, ἔτε 3 ἀπονέμω,
ἀποδίδω.

tricēsimus, a, um τριακοστός.

tristis, e λυπηρός, περιλυπός.

tristitia, ae θ. λύπη.

trīginta, τριάκοντα.

Troja, ae, θ. Τροΐα.

Troianus, a, um, Τρωικής Troiani
Τρῶες.

truicido 1 καταστάτω, φονεύω.

tu σύ.

tum τότε.

turpis, e αἰσχύρος.

turpissime αἰσχυστα.

turris, is θ. πύργος.

tūtus, a, um ἀσφαλής.

tuus, a, um σές.

U

ubi ἔνθα, δηπού.

Ulices, is ἄρ. Ὁδυσσεύς.

ultimus, a, um ἔσχατος.

umbra, ae θ. σκιά.

umerus, i ἄρ. ὠμος.

unda, ae θ. χύμα.

unde, δθεν, δπέθεν.

undecimus, a, um ἑνδέκατος.

universus, a, um δῆλος, δλόχληρος,

ūnus, a, um εἷς, δι αὐτός, εἰς μόνος.

unā cum δροῦ μέ.

urbānus a, um ἀστικός.

urbs, bis θ. πόλις, ἄστυ.

ūro, ussi, ustum, ἔτε 3 καίω.

ursus, i ἄρ, χρκτος.

ūrus, i ἄρ. οὐρος(ειδος ἀγρίου βοός)

usque ad, χρονικ. καὶ τοπ. μέχρι.

ūsus, ūs ἄρ. χρῆσις.

ut δέ, καθώς... ut.... ita δέ.... οὗτω,

īva, δστε.

ūter, utris ἄρ. ἀσκός.

uter, utra, utrum πότερον, utrum
...an πότερον...η.

utilis, e ώφελιμος.

utinam εἴθε.

ūva, ae θ. σταφυλή.

uxor, ūris θ. σύζυγος.

V

vacca, ae θ, ἀγελάς.

vagītus, ūs ἄρ. υλαυθηρισμός.

valde σφέδρα, πάνυ.

valēo, ui.ūtum, ἔτε 2 ύγιανω, ισχύω.

valētūdo, inis θ, ύγεια.

vallis, is θ. κοιλάς.

vallum, i οὐδ χαράκωμα.

varietas, ἀτις θ. ποικιλία.

varius, a, um ποικίλος, διάφορος.

Varro, ūnis ἄρ. Βάρσων.

vastatīo, ūnis θ. ἐεήμωσις, λεγλασία.

vasto, ἄνι, ūtum, ἔτε 1 ἐρημῶ, λεηγ-
λατῶ.

vātes, is ἄρ. δ μάντες.

vehemens, entis σφέδρος, δρμητικός.

vehementer, σφέδρως.

vēlo, ἄνι, ūtum, ἔτε 1 καλύπτω.

vēloχ ūcis ταγύς, εύκινητος.

vēlum, i οὐδ λστίον.

vēnātor, ūris ἄρ. κυνηγός.

vēnēnātus, a, um λσόρος.

vēnēnum, i οὐδ. λός, δηλητήριον.

ventus, i ἄρ. άνεμος.

verbūm i οὐδ. λόγος, λέξις, φήμα.

Veigilius, i ἄρ. Βεργίλιος.

vēritas ἀτις θ. ἀλήθεια.

vero ἀληθῶς· ἀλλά, δέ, δμως,

vērnis, a, um ἀληθής.

Vesta, ae θ. Ἐστία.

Vester, tra, trum, ωμέτερος.

Vesuvius, i ἄρ. Βεσούβιος.

veterānus, a, um παλαιός. veterāni

milites ή μόνον veterāni παλαιοί
στρατιῶται.

veterrimus, a, um ωπερθ. τοῦντευς.

vetus, eris, ἄρχαῖος, παλαιός.

vēstustus a um ἄρχαῖος, παλαιός.

vīa, ae θ. δδές.

vīator, ūris ἄρ. δδαιπόρος.

vīcēsimus, a, um είκοστός.

vīcīnus, a, um γειτονικός.

vīctor, ūris ἄρ. νικητής.

vīctōria, ae θ. νίκη.

vīcus, i ἄρ. κώμη.

video, vīdi, visum, ἔτε 2 βλέπω.

vīginti είκοσι.

villa, ae θ. ἔπαυλις.	vivo, xi, etum, ἔρε 3 ζῶ.
vinco, vīci, vic̄um, ἔρε 3 νικῶ.	vivus, a, um ζωντανός.
vīnea, ae θ. ἄμπελόν.	vix, μόλις.
vinum, i οὐδ. οἶνος.	vocabulum, i οὐδ., λέξις.
vindico, ἄvi, ātum, ἄre 1 ἐκδικῶ,	voco, ἄvi, ātum, ἄre 1 καλῶ, προσ-
τιμωρῶ.	καλῶ, δύναμίζω.
vir, iri ἀρ. ἀνήρ, σύζυγος.	volo, ἄvi, ātum, ἄre 1 πετῶ.
virgo, inis θ. παρθένος.	voluntas, ātis θ. βούλησις.
virtus, ūtis, θ. ἀρετή, ἀνδρεῖα.	voluptas, ātis ἡδονή, τέρψις.
vis, vim, vi, πληθ. vīres, īum, xλπ. θ.	vox, vōcis, θ. φωνή,
δύναμις, ἴσγύς.	Vulcānus, i "Ηφαιστος
vita, ae θ. ζωή, βίος.	vulnero, ἄvi, ātum, ἄre 1 πληγώνω-
vitium, ioūd. κακία, ἔλάττωμα.	vulnus, eris οὐδ. τραῦμα, πληγή.
vito, ἄvi, ātum, ἄre 1 ἀποφεύγω.	vulpes, is θ. ἀλώπηξ.
vitupero, ἄvi, ātum, ἄre 1 ψέγω	vultus, uis ἀρ. βλέμμα.

ΑΡΙΘ.

Πρωτ. 8130
Διεκπ. 7874

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Δημ. Σαγγογιάννην

Ἐχοντες ὑπ' ὅφει τὸν Νόον ΒΕ τῆς 12 Ιουλίου 1895 πέρι διδακτικῶν βιβλίων τῆς μέσης και δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως και τὸ Β. Διάταγμα τῆς 10 Οκτωβρίου 1895 και τὴν ἔκθεσιν τῆς οἰκείας ἐπιτροπείας τῶν χριτῶν τῶν διδακτικῶν βιβλίων, τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰσακτέων, γνωρίζομεν. Ὡμέν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπείας ταῦτης, ὅπως τὸ ὄμετερον σύγγραμμα «Λατινικὸν Ἀναγνωσματάριον» τὸ κατὰ τὸν εἰρημένον Νόμον ἐγκριθέν, εἰσαχθῇ ἐν τοῖς δημοσίοις, δημοσιοντηρήτοις και ἰδιωτικοῖς Ἑλλ. σχολεῖοις, ἐπειδή πέντε σχολικὰ ἔτη, ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1902—1907.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Μαΐου 1902.

Ο Υπουργός
Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Στέφ. Μ. Ηαρίσης